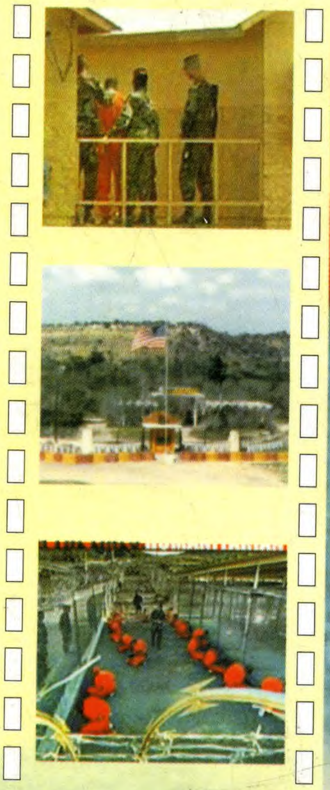

د گوانتانامو انځور

لیکوال:

ملا عبدالسلام ضعیف

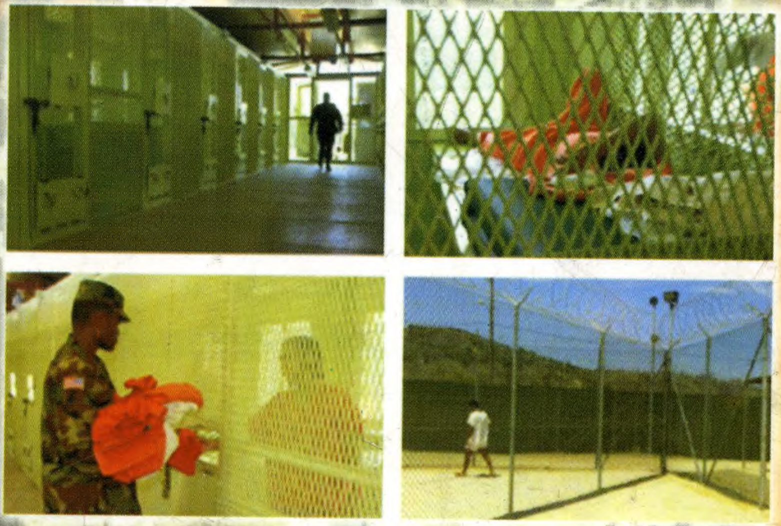

۱۳۸۵ هـ لمریز

قضاوت له وخت له مخه قضا نه ده
دباطل حکم هيڅ کله فتوی نده

حق هغه دي چې قران ورته حق وايي
حق دبوش او دکلينټن مدعی نده

چې څوک رب ته وفادار په خوله او زړه وي
دغه لاره دثواب ده خطا نده

که حاکم شي که محکوم شي که مفقود شي
چې الله ته مجرم نه يې ګناه نده

سادګي نده دعقل امتحان دي
دا دنيا عبث دژوند او خندا نده

دلته هرڅه دڅيړني نه رازيږي
په تعليق کې رابنکيل شوي معما نده

که شفا دي خداي ازل کې کړې نه وي
دا خواږه عسل دي زهر دوا نده

په سرو سپينو دي دخسو سودا مکړه
ماجله په حساب کې وړيا نده

اعتراض دهغه چا په ځان منمه
چې زما دين او زما وطن تي سودا نده

ښځه ږيره لو پکړي ملي څادر مو
دتعليم او تربيې نيمګړتيا نده

چته ژيره نيکتايي او پتلون واړه
زموږ دپوهي او کلتور رهنما نده

پوهه هسي دضمير په رڼا ښکاري
اي ضعيفه سيلقه دغځستانده

د ګوانتانامو انځور

لیکوال: ملا عبدالسلام ضعیف

PROPERTY OF ACKU
16130

دکتاب نوم: دګوانتانامو انځور

ليکوال: ملا عبدالسلام "ضعيف"

تصحيح اوتدقيق: محمد حسن "حقيار"

کمپوز او ديزاين: خيرالله "فضلي"

دخپريدو نيټه: ۲۸/۰۶/۲۰۰۶

دچاپ شمير: ۵۰۰۰ ټوکه

دچاپ حق محفوظ دی

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

تقريظ

الحمد لله وحده والصلاه والسلام على من لا نبي بعده.

اما بعد:

محترم ملا عبدالسلام ضعيف صاحب هغه پيژندل شوي شخصيت دي چې دافغانستان داسلامي امارت له پلوه په اسلام اباد کې سفير و. اګر چې مونږ دواړو ورونو: (عبدالرحيم مسلم (دوست) او استاذ بدرالزمان(بدر) دزندان ددورې نه مخکې ضعيف صاحب ليدلي نه و، خو دخبري رسنيو له لارې دهغه دخيرى او نوم سره اشنا شوي وو. دلومړي ځل له پاره مونږ ضعيف صاحب دقندهار دهوايي ډګر په خواکې دامريکايي اغزن زندان په څپرګيو کې وليد.

کله چې د ۲۰۰۱م کال دستمبر په (۱۱) يوولسمه دامريکا په نيويارک او واشنګټن حيرانوونکي بريد وشو او امريکا له ډيرې وارخطايۍ او ترورۍ دناټو اونورو پوځونو ملګرتيا دډالرو، وسلو او وسائلو سره زمونږ سيمې ته راوخوځېده، دترهګرۍ په خلاف دجنګ ډرامه پيل شوه او په افغانستان د کرغېړن يرغل تکل وشو. دتل غوندې دافغانستان په دغه ناورين کې دپاکستان دپوځي استخباراتو: اي ايس اي غوالنګه شوه. دګانډيو هېوادونو په هکله د اي ايس اي کرغېړن کړه وړه او عزائم دتاريخ يو تور باب دي چې له هيچا پټ نه دي.

دا چې دترهګرۍ په خلاف دجنګ په ډرامه کې صلیبیانو څه وکړل او څه غواړي؟ او د پاکستان پوځي استخباراتو دافغانستان او نړیوالو سره کومې لوبې رواني کړي دي؟ او په یو وخت کې هڅې کوي چې په خپل زعم کې الیعاذ بالله هم الله تعالی وغولوي: هم نړیوال، امریکا، افغانستان او دپاکستان ولس ته په سترګو کې خاورې واچوي او په دې ترتیب اوبه خړې کړي او کبان په کې ونیسي..... ددې اونورو اړوندو موضوعاتو او خبرو تفصیل به لوستونکي دضعیف صاحب په دې کتاب ((دګوانتانامو انځور))اوزمونږ دواړو ورڼو په شریک لیکل شوی کتاب ((ماتې زولنې)) کې وګوري.

مونږ دواړه ورونه ددغه جنګ لومړني قربانیان یو چې د ۲۰۰۱م کال دنومبر په (۱۷) اولسمه د اي ایس اي دافغاني ګوډاګیانو په لمسون اي ایس اي ونیولو او دډالرو دپنډ او پېڅ مبلغ پر بدل کې یې په امریکا وپلورولو. زمونږ ګونا دخپل دین، وطن او نوامیسو نه دفاع وه؛ کله چې دډیورنډ دمنحوسې کرښې تاریخي او قانوني حیثیت رنګ شوي و اورنګ شو هغه وخت راورسېده چې دافغانستان دخپلې خاورې پخوانیو اصلي پولوته ورسیږي او خپل حقه حقوق تر لاسه کړي. نو ددې په ځاي چې پاکستان حق ته غاړه کښېږدي او حق په حقدار وسپاري..... ټول افغانستان ته یې خیټه اوبو کې کېښوده او دخپلو افغان دښمنه افغان نماغلامانو نه یې دافغانستان په پاکستان کې دمدغمولو دعرائضو مطالبه وکړه، هغوي همداسې وکړل، او مونږ یې په کلکه مخالفت وکړ... نو ځکه اي ایس اي دجاري ناورین ښکار کړو.

زمونږ دنیولونه وروسته د ۲۰۰۲ م کال دجنوري په (۲) دوهمه ملا عبدالسلام ضعیف صاحب هم د اي ایس اي بزدلو جنرالانو او

کرنیلانو ونیوه او درې ورځې وروسته یې په امریکا خرڅ کړ: دټولو مسلمانانو نیول او په امریکا پلورل دپاکستان له پاره یو لوی تاریخي شرم او عار دی، خو دهغه ضعیف صاحب پلورل تر ټولو لوي شرم او عار دی چې دپاکستان او ټولو نړیوالو طاغوتي قوانینو مطابق یې قانوني پاسپورټ، ویزه اونور اسناد لرل. پاکستان دافغانستان دسفیر په حیث منلي و او دقانوني ضمانت لاندې اوسېده. خو پاکستان دننګ، غیرت، بین الدولي، بین المللي، سفارتي او دیپلوماتي قوانینو، ادابو او ضوابطو نه شرمناکه سرغړونه وکړه، مونږ په لومړي ځل ضعیف صاحب دقندهار په امریکایي محبس کې ولیده.

وروسته بیا کوانټنا موته یو ځای انتقال شولو او په یو بلاک کې په نږدې پنجرو کې سره پاتې شو. چې دغه سونزمن سفر او تاریخي مرحلې کې مو تر ډېره حده سره وپېژندل. دپنجرو په دغه ملګرتیا کې به مو اکثره یوتر بله دتحقیق جریانات او دژوند دتودو سړو معلومات سره تبادله کول. ریښتیا خبره داده چې دضعیف صاحب ثبات، ښو اخلاقو، جرات او...... مونږ ډېر اغیزمن کړو. ضعیف صاحب په ډېرو سختو شرائطو کې حوصله له لاسه ورنه کړه. او ټولو کړاوونو او ربړونو ته یې دصبر او زغم اوږه ورکړه. په همدغو ستونزمنو شرائطو کې ورته الله تعالی دا توفیق هم ورکړ چې قران کریم یاد (حفظ) کړي. اکثره به دقرانکریم په تلاوت بوخت و. ښایي دمسلمانانو دغه کړاوونه، دردونه، تېږونه، شهادتونه او ګڼې ستونزې داسلامي نړۍ دویښتابه، یووالي، پاڅون او یون لاملونه شي او ټوله اسلامي نړۍ یو موټی او یو کور شي. مونږ نور ستاسو او دضعیف صاحب تر منځ نه پرده کېږو دا تاسو او دا مو ضعیف صاحب.

عبدالرحیم (مسلم دوست) او استاذ بدرالزمان (بدر)

څه پرضعیف صاحب څه يې پرلیکنه

د (ګوانتانامو انځور) دبشر دخواخوږو او نړیوالې ورورولئ دمدعیانو ؟؟ په لاس د بشر درټلو. کړولو. سپکولو. ځوررولو او دردولو لپاره دهغه جهنم ته ورته ځای (ګوانتانامو) ترخې خاطرې دي چې دځمکې پر سر یوائې خپله خپل مثال دی او بس.

دکتاب لیکوال ښاغلی ملا عبدالسلام ضعیف هم هغه څوک دی چې له شک پرته دیو دیني عالم او په نړیواله کچه دیو پیاوړي دیپلومات په توګه ځلېدلی خو دلیکوال او ادیب په توګه لا چا نه پېژنده خو دادی حالاتو او اړتیاوو لیکوال هم کړ.

زه له دولسو کالو راهیسې له ضعیف صاحب سره پېژنم، دپېژندګلوۍ په پیل کې یا هغه وخت چې دده سیرت مې نه و مطالعه کړی نو دده دصورت یا فزیکي جسم په لېدلو مې داسې انګېرله چې ښايي ضعیف صاحب به رښتیا ضعیف نه وي، دی به ډېر کبرجن او په اصطلاح کلانکاره وي خو کله مې چې پېژندګلوي ورسره ډېره شوه او په یو وزارت کې ده ته د آمر او ماته دمامور په توګه دکار چانس پیدا شو نو دده په اړه خپل خیالي اټکل مې ناسم وموند او درک مې کړه چې ملا عبدالسلام دحق پر وړاندې ډېر ((ضعیف)) دی.

دضعیف صاحب دسیاسي کفایت. مدیریت. اهلیت او شخصیت په اړه ځکه څه نه لیکم چې دی داسې ورک نومی او ټیټ پوړی څوک نه وو چې ګوندې څوک یې نه پېژني (عیان ته څه حاجت دبیان) خو دده

به یې ویل: چه په مونږ هر څه تیریږي الله (ج) دي زمونږ نور ملګري په حفظ او امان کې وساتي.

۲ چه کله به ملګري خلاصیدل دنورو ملګرو حال به یې لید، نو دخپل خلاصون په خوشحالۍ به نه پوهیده. او دا احساس به ورسره وو چه کاش چه ټول خلاص شوي واي او یا زما په ځاي بل مظلوم خلاص شوي واي.

نو عجیبه غوندي احساس- عجیبه غوندي وروري – عجیبه قرباني ځومره اخلاص- ربښتینولي- الله (ج) دي یې له هر یوه څخه قبول او منظور کړي.

۳- تر ټولو بختور خو ضعیف صاحب وچه دافغانستان نمائنده یي په ګوانتانامو کې ولیدلای شو او بالاخره ورسره راغي.

او داسي نمائنده چه داسلام – دیانت- افغانیت- او شفقت نښې له ورایه وباندي ښکاري.

داهغه څوك دي چه زه یې پیژنم که ددي نمائنده، په واك او اختیارکي واي، نو هیڅ افغان ته به په هیڅ ځاي کې هیڅ نوع تکلیف نه وو رسیدلي داسلامي ورورولي، او افغاني وحدت سمبول: A-B

په ښاغلي ضعیف صاحب ډیري سختي او ناخوالي تیري شوي. دنورو وروڼو په شمول دي الله (ج) اجر ورکړي.

او الله (ج) دي ټول ملګري لدي ظلم او ستم څخه راخلاص کړي خصوصاً: زما ګران ورور خیرالله خیر خوا. له ټولولوستونکو څخه هیله من یم چه دمظلومو بندیانو په حق کې د دعا لاس پورته کړي.

ورور مومحمد قاسم(حلیمي)

دیو نړدې همکار او ملګري په توګه ماته هم ویاړ دی چې دوست مې دیو بریالي دیپلومات . کارپوهه او محترم شخص په توګه وځلېد

دضعیف صاحب وروستی ماموریت په پاکستان کې چې داسلام دکلا او دمسلمانانو لپاره دیو ځانګړي هېواد په توګه جوړ شوی دافغانستان ددولت اوافغانانو استازیتوب (سفارت) وو.

سفیرڅوک وي، څه حقوق، مسئوولیتونه اوندې لري دا هغه پوښتنې دي چې له هر لوستوال او کم لوستي سره یې ځوابونه شته . په دې مانا چې که دوه هېوادونه ان که دوه ولسونه هم یو له بل سره وران شي او میلیونونه وګړي یې هم په جګړه کې ووژل شي نو سفیر یا استازي یې مصئون وي په مسلمانه ټولنه کې خو پرېږده ان په نا مسلمانه ټولنه کې هم همدا دود دی . او دا دود ډېره تاریخي لرغونتیا لري او که چا دادود مات کړي نو دنړیوالو له ملامتیـ او جګړو سره مخ شوي..

راشده خلفاوو به دکفارو دسفیرانو ډېر احترام کاوه او یو ځل خو یې دکفارو په لاس دخپل استازي پر وژنه له هغوی سره جهاد اعلان دهغوی دلسګونو تنو ویني تویې کړې.

۲۷ کاله وړاندې ایران دامریکا له دیپلوماتانو سره نامناسب چلند وکړ چې ددښمنیـ اور یې اوس هم بل دی او دایران ملت پکې سوځي .

خو پاکستاني چارواکیو دافغان دولت او افغان مسلمان ولس له استازي سره چې دواړو هېوادونو دیو بل حکومتونه په رسمیت هم پېژندلي وو. ددې سفیر رسمي اعتبار لیک یې هم منلی، سیاسي پاسپورت. ویزه .دکار اجازه هر څه یې ورکړي و څه وکړل ؟؟

افغانان ډېر ستر . غیرتي او با شهامته خلک دي او هر وخت یې دیومسلمان ګاونډي په توګه له پاکستان سره ښې اړیکې لرلې دي

دغوی د تېري پر وړاندې يې له صبر او زغم څخه کار اخستی ناځواني. له ژوبلې ګوتې نيول يې ورسره نه دي کړي. خو په مقابل کې يې هر وخت پاکستان دافغانانو داحسان او ځواني ځواب په ناځواني ورکړی دی.

راځئ چې له پاکستان سره دافغانانو دځوانۍ او ستر توب دا دوه بېلګې ونولو.

دظاهر شاه دوران ۱۹۷۱ م کال و. دپښتونستان په سر له پاکستان سره دافغانانو تبليغاتي او سړه جګړه ښه په درز کې روانه وه چې په همدې وخت کې هند له پاکستان سره ونښت ددواړو هېوادونو ترمنځ کلکه جګړه روانه وه دافغانستان دکابينې په غونډه کې ځينو وزيرانو وړانديز وکړ چې اوس پاکستان له هند سره نښتی دی نو دافغانستان لپاره ښه چانس دی چې له پاکستان سره جګړه اعلان او دپښتونستان مسئله له نظامي لارې حل کړي. په هغه وخت کې پاکستان له نظامي پلوه په ډېر کمزوري دريځ کې و چې يوائې له هند سره يې هم دجګړې تاب نه درلود په داسې حال کې چې دافغانستان برى او دپښتنو دله لاسه وتلې خاورې بيا ترلاسه کول سل په سلو کې باوري و. خو دکابينې ډېرو غړيو له دې وړانديز سره مخالفت وښود. دليل يې دا و چې پاکستان زموږ مسلمان ګاونډی هېواد دی او اوس په ډېرو ناوړو شرايطو کې قرار لري او ان دوښمن له خطر سره مخ دی نو که موږ پرې حمله وکړو دابه يوې ناځواني ته ورته کار وي موږ بايد دخپل مسلمان ګاونډي له ناوړه حالت څخه ګټه وانخلو او نه يې بايد له ژوبلې ګوتې ونيسو.

که څه هم پاکستان خپل مخ په اينه کې ليدلی و او انګېرلې يې وه چې افغانستان به هرومرو پرې حمله کوي خو کله يې چې دافغانانو

داسترتوب او ځواني ولیده نو لِه حیرانتیا ورته ګوته په غاښ شول دهند او پاکستان ددې جګړې پایله داشوه چې پاکستان دهند پر وړاندې ماتې وخوړه . جنرال نیازي خپله وسله دهندي جنرال ‹اروړا› پر وړاندې کېښوده. او شیخ مجیب الرحمن له پاکستان څخه بېل شوی خپلواک بنګله دیش اعلان کړ.

د ۱۳۵۱ هـ ل دسه شنبې په ورځ دمرغومي په ۲۱مه چې د ۱۹۷۲ م کال دجنوری له یوولسمې سره سمون خوري پاکستان په پېښور کې افغان قونسلګری ته خبر وکړ چې دپاکستان ولسمشر ذوالفقار علي بوټو غواړي همدا نن کابل ته سفر وکړي. بوټو په هماغه ورځ دیو پلاوي په مشری چې هوایي مارشال رحیم خان. دوسلوالو ځواکونو لوی درستیز جنرال غلام اسحاق خان ‹ چې وروسته دپاکستان ولسمشر ِشو› او نور په کې وو دهوایي ځواکونو اړوند الوتکه کې کابل ته راغی او دخواجه رواش په هوایي ډګر ورته په خپله دظاهر شاه . صدراعظم ډاکټر محمد ظاهر. دصدارت مرستیال ډاکټر عبدالصمد حامد ددربار وزیر علي محمد لخوا هر کلی وویل شو .

بوټو په کابل کې څلور ساعته تېر کړل او دګلخانې په ماڼۍ کې یې له افغان مشرانو سره خبرې اترې وکړې نوموړی دافغانانو له ځوانی. مروت او شهامت څخه دومره اغېزمن وو چې که کچه یې دهغه له دې څرګندونو څخه معلومولی شو. «ددې لپاره کابل ته راغلی یم چې خپل دمننې او احترام مراتب داعلیحضرت همایوني. دافغانستان دحکومت او خلکو حضور ته ددوی دهغه له همدردی څخه ډک دریځ په اړه پخپله وړاندې کړم چې زموږ دهېواد په اړه یې په هغه وخت کې خپل کړی وو چې له یو لوی کړکیچ سره مخ وو . افغانستان دېته ورته دریځ په ۱۹۶۵ م کال هم غوره کړی و او پاکستان چمتو دی چې

دافغانستان ددې ځوانمردانه اقدام په بدل کې تر ممکنه حده متقابل اقدام وکړي ...))

افغانستان و پنج سال سلطۀ طالبان

دسردار داؤد خان دصدارت په زمانه کې بیا هم دپاکستان او افغانستان ترمنځه دپښتونستان په سر لانجې. اودیو بل پر ضد پروپاګند روان وو چې دپاکستان دبهرنیو چارو دوزارت مرستیال سکندر مرزا کابل ته په یو رسمي سفر راغی ځرنګه چې سکندر مرزا دافغانانو مېلمه وو نو افغان حکومت کابل راډیو ته رسماً خبر ورکړ چې دپاکستاني مېلمه د احترام لپاره دې پاکستان پسې پروپاګند او ترهګې چې سکندر مرزا دلته وي دپښتونستان خپرونه بنده کړي.

خو پاکستانیو چارواکیو دافغانانو ددې احسان حق څومره ادا کړ!!

دافغان دولت او ولس له رسمي استازي سره یې څه چلند وکړ او دافغانانو له مجبور حال څخه یې څومره دځان په ګټه کار واخیست. دافغانانو څومره وینې یې وڅښلې. دروسانو او دهغوی ګوډاګیانو پر ضد له افغان جهاد څخه یې څومره ناوړې ګټې واخیستې. ددې ملت له بچیانو(سرښند نکیو طالبانو) سره یې څه وکړل ؟! دا هغه حقایق دي چې لیکل یې ډېر وخت او حوصله غواړي.

زه ګومان کوم چې دنړۍ تاریخ به داسې بېلګه ونه لري چې یو څوک دې خپل هم مذهبه. په دین. دود او دستور کې ګډ ښکناګاونډی او په خپل هېوادکې بر حاله سفیر دکفارو دخوښۍ لپاره بل هېواد ته چې په دین. عقیده. ژبه. فکر ... کې ترې بېل او په جغرافیوي لحاظ دنړۍ

بل سرکې وي داسې لاس تړلی وسپاري لکه چې پسه لیوانو ته سپارل کېږي.

راځئ دلته ایمانونه او وجدانونه پرتله کړو یوې خواته داسې ایمانونه چې خاوندان یې دامریکا (صهیونیسم) دخوښې لپاره هر ذلت ته غاړه ږدي له ازادۍ، خاورې، ننګ او ناموس هر څه ورتېرېږي او بلې خواته په نوم ((ضعیف)) خو ددومره پیاوړي ایمان او بشپړې عقیدې خاوند چې دګوانتانامو دزندان تکلیفونو او شکنجو یې هم ایمان ټکنی نکړ.

نه یوازې دا چې ټکنی او کمزری نه شو، بلکې لا فولادي شو دایمان او سپنې یې دزحمتونو او کړاوونو (آب) وخوړ نوره هم کلکه شوه اوکله چې امریکایې چارواکي ورته په زندان کې وړاندېز کوي چې له ګونتانامو یا جهنم ته ورته زندان څخه به یې هم خوشې کړي، لکونه ډالر او منصب به هم ورکړي خو له دوی سره دې دوست او همکار واوسي نو په ډېرې زړورتیا پیغمبري ځواب ورکوي: (رب السجن احب الی ممایدعونني الیه) یعنې: ((زما ربه زندان راته غوره دی له هغه څه څخه چې دوی مې ورته بولي.)) چې هغه دیو مسلمان ورور په ضد له کفر سره مرسته وه.

پاکستانیو چارواکیو دی ولې امریکاته وسپاره؟ ښکاره ده چې دچوکۍ دساتلو او دمادیاتو دترلاسه کولو لپاره .خو ، ښه شوه چې دامریکا ډول ته دنڅېدونکیو پاکستانیانو او افغانانو په امریکا پورې تړلې هیلې هم پوره ؟؟شوې. دوی خو معاذ الله له الله ج څخه هم پر امریکا کلک باور درلود . امریکاددوی معبود ګرځېدلی و، دوی انګېرله چې دوزخ او جنت دواړه دامریکا په واک کې دي دلته به جنت راوړي دامریکا له راتګ سره به دلته د افغانستان په ویالو کې

شهد او شیدې وبهیږي. په دوی هماغه د پخوانیو قومونو کیسه شوې چې قرآن موږ ته بیان کړې : « فلما راوه مستقبلا اودیتهم قالوا هذا عارض ممطرنا بل هو ما استعجلتم به فیه ریح عاصف تدمر کل شئ بامر ربها » یعنې:« کله یې چې په فضاکې وریځې ولیدې چې د دوی کلیو ته مخامخ راروانې وې نو دوی وویل چې دا پلنې وریځې دي چې پر موږ وربږي (نه نه) .بلکې دا هغه څه دي چې تاسې یې په غوښتلو کې بېړه کوله (عذاب دی) په دې کې توند او تېز باد دی چې د خپل رب په امر هر څه له منځه وړي . »

لو پدیځوالو هم انګېرله چې امریکا به موږ ته د ژوند ټول نعمتونه راوړي نور به نو زحمت نه وي.... خو دا دی د دوی د اټکل پر خلاف . امریکا هم پاکستاني ولس او هم افغان ولس ته اور بل کړ او وینو چې هره ورځ لسګونه بې ګناه هېوادوال وژني. په ناموس یې تېری کوي او کومه نخره پاتې ده چې ویې نکړه. نیستي او غربت خپل وروستي پړاوونه وهي، د هیڅا سر. مال او ناموس خوندي ندی. لنډه دا چې امریکا باران نه بلکې توپان وخوت.

په دې کتاب کې د بشر د مدعیانو لخوا د بې ګناه ، مظلوم او کړیدلي بشر ته د سزا ورکولو. د هغوی د بې پته کولو د انسانیت د سپکاوي ښه ریښتیني انځور کښل شوی دی .

دا څرګنده ده چې لدوی سره بندیان له دې پرته بله ګناه نلري چې د ځمکې پرسرله الله (ج) پرته د بل چا جباریت نه مني، د اوسنیو فرعونانو او نمرودانو په وړاندې د تسلیمی او سجدې سر نه ټیټوي . او په همدې خاطر کړول کېږي، ځورول کېږي. « وما نقموا منهم الا ان یومنوا بالله العزیزالحمید» یعنی : « او دوی ترې غچ نه اخلي مګرپدې خاطر چې دوی یواځې په عزیز او حمید خدا ی(ج) ایمان لري .

ښاغلي ضعيف هم له همدې په خداى ج مئينو کسانو او د الله ج د نور په ډيوه ستي پتنګ دى. دا کتاب دده د خپلو سترګو ليدلى حال او په ده تيرې شوې ترخې خاطرې دي.

پوره باور دى چې دامريکا دتمدن. ديموکراسى. پرمختګ. ازادۍ او دبشر دحقوقو په چيغو ډير غوليدلي او دلوېديځ ژوندانه ډير تږي به ددې امريکايې سراب په ليدلو ماړه او دوخت ددې لوى فرعون اصلي څيره به ورته ښکاره شي نور نو درانه ضعيف صاحب ته په ده دتيرو شويو عذابونو او کړاوونو دا جرونو او په افغانستان کې دسوچه اسلامي نظام دنفاذ دعاګانې کوم.

محمد حسن حقيار

۱۳۸۵ هجري لمريز دچنګاښ لومړۍ

PROPERTY OF ACKU 16130

سریزه

دټولو کایناتو څښتن پیدا کوونکي او پالونکي ته ثنا اود نړی ستر لارښود او دهغه ورونو لارښوونکو اودکورنی ټولو غړیو او ورسره ټولو ملګرو ته درودونه او سلامونه، دلوی متعال څښتن شکر کوم چی دلوی رحمت په بخښنولو سره یې داوسنی نړی داستکباری قوت له خونړیو منګولو څخه سالم راویستم او نوی ژوند یې را په برخه کې اوله هغو ورونو څخه یو جهان مننه کوم چی زما په خوشي کولو کې یي کوښښ کړی دی.

چون د ننني دنیا دتروریست او ویره اچونکو په نامه داستکباری قوت له خوادیوویشتم قرن، تر ټولو دظلم اوبی قانونه نېولو خوشې کولو لړی روانه کړې ده، اوپه ګوانتانامو کې یی دقانون خلاف، دملل متحد، او بشری ادارو، له اعتراضونو سره سره دبی سرنوشته بندیانو ساتلو ته له قانونی محکمي پرته دوام ورکړی دي، چی داخپله تر ټولو لوی تروریستی عمل دی، چی زه هم ددغه ښامار په خوله کی دپاکستانی مخلصینو !!؟له خوا لویدلی وم، چی بیا یی په ګوانتانامو کی ترستوني کښته کړم، چی تر دریو کالو اولسو میاشتو وروسته بیا افغان حکومت ته وسپارل شوم.

ډېرو ورونوغوښتل چی له دغه جریانه خبر شي، او د هغه مفصل بیان واوری او ډېرو ورونودمبارکي په لیدوکي چي راتلل، او ډېرو ورونو دټیلفونونو په ذریعه رانه وغوښتل ، چی دا انځور څومره چی ژر ممکن وی وباسم، او ورونو ته یی تقدیم کړم، ماهم دنا چاری له کبله د دغو ورونو د ارزو پوره کولو په خاطر دغه لږ خاطرات دبیلګي په توګه

ولیکل، الله (ج) دې وکړي چې دډېرو ورونو سوالونه په کښنې جواب شوي وي.

ګرانو او محترمو لوستونکو کیدای شي، تاسو زما په لیکلې ورځ ډالي کې څلورو ځیزونو ته دلوستلو په وخت کې ګوته ونیسی، اول داچې ډېر داسی لیکلې به ولولئ چی د ادبی پلوه پکښې نیمګړتیاوي وی او کله خو به داملا نیمګړتیا ولری. دا چی له یوي خوازه لیکوال نه یم، او دا اول ځل دی چی داسی لیکنی ته زړه ښه کوم، بل دا چې کله ناکله دښه صحت احساس نکوم. اوله روحی مشکلاتو سره مخ کیږم نوهیله ده چې معذرت مو ومنئ

دویم دا چی ځینی لیکنی شاید څه ذهنی فشار ولری اوله لوستلو سره یې ستا سوپه زړه کي هیښونکې څه پېداشی. اویا په دماغ درته بوج راولی، اویا داچی ځینی لوستونکی ښایي اعتراض وکړي چی ځینی مطالب دځینو شرایطو مطابق باید ذکر شوی نه وای، که بالفرض داسی څه پیداشی زه ستاسو دفکر او نظر درناوی او احترام کوم او په ځای یی بولم البته زما سره د دوو-شیانو احساس ډېر اوډیردی، اول دا چې له مسلمانانو سره په مختلفو نومونو او دسیسو ناوړه کړه ونشی چی هغه دانسانیت له حده وتلی وی اود ځناورو تر حده بد چلند ورسره وشی، بل دا چی دبشر د حقوقو په نامه باید له مسلمانانو سره درغلی او دوکه بربنډه او وغندل شی. اومسلمانه ټولنه بایدد داسی دوه مخه شیطانت او په ګبین کې ګډو زهرو څخه ځان وساتي . داسی پلانونوته ځیر او ویښ واوسي او مخه یې ونیسی.

دریم داچی په لیکلو کی به غلیظ او شدید الفاظ وموميي چی دځینو لوستونکو په نظر به له ادبي چوکاټه وتي اوپه ځای نه وی. اوځینی لوستونکی یې شاید تعصب وبولي .ګرانه لوستونکیه په الله (ج) قسم

دی له چا سره شخصي تعصب نه ساتم، خودا لیکل به دوه مفهومه لري یودا چې زما شدت به زما دپوره مظلومیت نماینده ګي کوي چې دهغودعمل په مقابل کې به زما عکس العمل اوددې الفاظو کارول به زما دپرسیدلي زړه بوج کم کړي.

دویم دا چې په ټولنه کې هر سړی باید په دې پوی شي چې هر سړی دخپلو اعمالو مسؤولیت لري هغه که هر څوك وي.

ځلورم په لیکنه کې د ځینو مملکتونو پالیسۍ اومنافقانه کړنو ته په زغرده اویا نا مستقیم ډول اشاره یا شدیدالفاظ کارول یاغندل، ددې معنی نلري چې ملت ته داسې څه ویل په کار دي، داسې نه ده ، بلکې زما لیکنه یوائې دهغه وخت تر حکومتونو پورې محدوده ده اوبس. زه په ګاونډي هېواد پاکستان کې، قریب دوه کاله دافغانستان دلوي سفیر او ځانګړي استازي په توګه په رسمي دنده ګومارل شوی وم، او دا هغه حالت وو چې نړیوالو په ځانګړي توګه نااسلامي نړي دافغانستان داسلامي امارت موجودیت ددوی په اصطلاح دخطر یو لوی عامل ګڼلی وو، چې دځینو افغاني کړیوپه مرسته یې داسلامي امارت ختمولو ته بډي رانغبنتې وي، او ددې کار لپاره یې په مختلفو لارو چارو غور کاوه، داسلامي امارت دمخالفینو او په خارج کې دځینو غربي کلتور پلووافغانانو سره، دامارت په نابودولو کې یې مشورې او مجلسونه کول، او په خارجي هېوادونو کې یې، په یوه او یا بل نامه غونډې او کنفرانسونه جوړ ول. په افغانستان بندیزونه ولګیدل، دتجارانو په ځینو صادراتو وارداتو، دپور پر راکړه ورکړه، په بانکي حسابونو، دحکومت دچارواکو پر سفرونو، او دالوتکو په تجارتي پروازونو، هم بندیزونه ولګیدل چې ټول ملت یې له کړاوونو سره مخ کړ، دا زما په ژوند کې ماته تر ټولو سترې اوستومانه حالت وو، چې دپاکستان دحکومت په دوه

مخي سیاست بیا تردي ټولو زیات ځوریدلم. چې له یوي خوا به یې دمقدس جهاد خبري کولي، او له بلي خوایې خپل هوایي ډګرونه، او استخباراتي پټ معلومات ، امریکایانو ته دمظلومو افغانانو دوژلو، اودافغانستان دورانولو لپاره ورکول.

خو دا هرڅه وشول، زه ددغه دوه کلن مسؤولیت په وخت کې دحکومتي چارواکو، او عامه خلکو سره ډېر ناست ، او ولاړ یم، دپاکستان عام وګړي ، اسلامي احزاب اومطبوعات ،اسلام خوښه مسلمانان دي ، چې له اسلام سره پوره مینه لري، دپاکستان اوپه ځانګړي توګه دمشرف ددغه ناروا عمل خلاف وه، او ډېري هلي ځلي یې کولي چې پاکستان داسي عمل باید ونکړي چې دتلپاتي کاونډي هېوادپه ضد داسي کار نامه تر سره کړي، چې دتاریخ لپاره یې په تندي تور خال پاتي شي، او له بل پلوه پخپله ورته هغه څه پیښ شي چې دګاونډي لپاره یې غواړي. مکوه په ما، چې وبه شي په تا.

دپاکستان ولس له افغانستان سره ډېري نیکۍ او ښیګړي کړي دي او په تیر تاریخ کې یې ورسره د ورور غوندي سلوك کړي دی. دپاکستان خلکو چې داسلامي اخوت او ورورولي له کبله کوم محبت له دطالبانو سره درلود او تردوی وړاندي یې دمجاهدینو سره درلود اوتراوسه مهاجرینوته یې په خپل کورکي ځاي ورکړي،ځانګړي قدر او ارزښت لري ډېر ورونه او خوندي ما ولیدلې چې دپاکستان دحکومت دپالیسي خلاف یې له طالبانو سره ستري همکاري کولي او لویي مظاهري یې کولي، حتی ښځو به دخپلو ګاڼو تحفي چې تر ډېرو شیانو ورته محترمي دي طالبانو ته ورکولي ما دا لیدلي چې جوالي غریب به هم خپل په اندازه کمك کاوه چې دا زما لپاره ډېر په زړه پاتې انځور دي، زه دهغه ټولو مسلمانانو لپاره چې له افغانانو سره یې په غم کې ځان

شريك كړي، او ورسره يي الهي مينه كړي، له لويه خدايه ورته په دنيا او اخرت كې لوى اجر غواړم. كه الله (ج) په ما رحمت وكړي، په ورځ دمحشر به زه ددغو ورونو او خويندو چې زموږ په غم يې ځان خبر كړي، شاهدي وركوم انشاء الله.

دپاكستان دديكتاتورانو او ځينو اجنټانو ناروا كړني، او پاليسي هغه قرباني نشي له منځه وړلی چي دپاكستان ملت تيرولسيزوكي كړي دي.

زه پخپله له هغه ټولو مسلمانانو ورونو او خويندو څخه ډېره مننه كوم چې ديرغلګرو ديرغلونو په وړاندې يې له موږ سره ترخپل وسه همكاري كړيده. الله (ج) مودى لدى څخه له سختو ابتلاګانو وساتى اود وروستى زمانې ناوړه فتنى او دفساد خپروونكى اذهانو زهرجن پلانونه دى الله ج په خپل لوى فضل زموږ په پاك افغانستان او ټولى اسلامى نړى نه خپر وى والسلام.

په درناوي

ملا عبدالسلام (ضعيف)

زما خوب

دنیولوځو ورځي مخکې مې خوب لیده چې ډېر وحشت ناك غوندي وو، په خوب کې مې ولیدل چې خپل سکني ورور مي راشي، په لاس کې یې دقصابانو لویه او تیره چاړه وي، په مخ یي دقهر او غصې نښې ښکاریدي او په ډېر قهر او غصه وو. ما ته ښه نژدې راغی او لویه چاړه یې په لاس کې تاو راتاو کوله. ماته یې نیغ نیغ کتل. کله چې ښه نژدې راغي او ښه نژدي راته ودریده، په نرمه لهجه سره یې راته وویل: وروره زه ددې لپاره راغلي یم چې تا په دغه چاړه سره حلال کړم. دواړه لستوڼي یې رانغښتي وو، زه حیران وم او کله مي هم دا باور نه راتله، چې زما سکني ورور به دداسې بدۍ او ناروا ارادي تکل کړي وي، له بل پلوه ما کله هم له دې ورور سره بد سلوك نه وو کړي او نه مي کله بد ورته رسولي وو او نه مې دده دخفه کیدو هڅه کړي وه او ډېر ځله به مي ویل، چې څه ټوکه به کوي او یا به رواني ناروغي ورته پیدا شوې وي، خو دده په ډېر اصرار سره مطمئن شوم چې، دزړه له کومي هم دا اراده لري. ما دځان سره فکر کاوه چې مشر ورور که په دې سره خوشحالیږي، باید دا ارزو یې زه پوره کړم او که په قناعت سره بریالي نه شم نو به غاړه ورته کښېږدم او مقاومت به ورسره نه کوم، په ډېره نرمي سره مې ورته وویل وروره ما هیڅکله هم تا ته بد نه دي رسولي چې انتقام راڅخه واخلي او نه مي ستا په خلاف کوم کار کړي، څه سبب دی چې تا داسي غیر شرعي تکل کړي دی. خو ونه توانیدم چې قناعت ورکړم بالاخره ورته مې غاړه کښیښوده او ورته ومي ویل: وروره څه چې دي اراده کړي هغه پوره کړه خو بیا هم په دي تمه وم چې، کیداي شي تردې نیت تیرشي او رحم یي په زړه کې راشي، ځان مې ورته په ځ‌ کې واچاوه او قرباني ته چمتو شوم.

وروړ مې بې له دې چې رحم راباندې وکړي، په غاړه يې د قصاب لويه چاړه راکښيښوده او په بيړه سره يې حلال کړم. دا خوب مې هغه مهال وليد، چې پنځه شپږ ورځې وروسته پاکستاني سرتيرو زما کور له څلورو لورو څخه محاصره کړ. خو ما دا حال تردې دمه نه چاته و ويلې او نه يې خپله په تعبير پوهيدم.

بسم الله الرحمن الرحيم

قالت ان الملوک اذا دخلوا قرية افسدوها وجعلوا اعزة اهلها اذلة ج وكذلک يفعلون. الاية

ترجمه: نو ووېل بلقيس چه بيشكه باچاهان هر كله چه ننوزی په كوم كلی په غلبه او قهر سره خرابوی دوی هغه كلی او گرزوی عزتمند دوسدونكو دكلی ذليله او خوار همدارنكه كوی.

کرېدلی انځور

د ميلادي کال ۲۰۰۲ دجنورۍ دمياشتي دوهمه وه چې دپاکستاني مقاماتو دنوي کال د مراسمو لړۍ ختمه شوه او شپه تيره شوې وه. په خپل کور کې مې دکورنۍ له غړو سره دمعمول په څېر ژوند کاوه او د خپلو ورکو ورونو، او شهيدانو، چې دبي رحمه دوستم لاس ته دپنا په اميد لوېدلي وو په لټون وم، او له ځينی مختلفو مراجعو څخه مي دمرستي هيله کوله.

واقعاً له خپل برخليک نه ناخبره وم، او بل دا چې دداسي لوي غم او مصيبت په پيښېدلو راڅخه دخپل ځان غم هير و، او په دي لټه کې وم، چې دشمال ورونه به په څه شکل خپلو کورونو ته سالم ورسيږي، او څنګه به د غائبو ورونو دکورونو سره تماس ونيسو، او څنګه به د بې کوره شوو افغانانو په درد ځان خبر کړو،قريب ۸ بجي وی چې ناڅاپه د کور ساتندويانو خبر راوړ ، وامې وريدل چې يوڅو تنه پاکستانيان ملاقات ته راغلي او ځانونه حکومتي مامورين معرفي کوي.

کله چې زه دميلمنو لپاره هغه کوچني کوټې ته ورغلم چې دمعمول په څير به موږ نابلده خلك پکښي ليدل او ومي ليدل، چې درې کسه چې يو يې پښتون و چې ځان يې دګلزار په نامه معرفي کړ او دوه نور کسان چې اوردو ژبې و په چوکيو کې ناست و ، ما سلام وکړ او ښه راغلاست

مي ورته ووايه. لاسونه مو سره ونښلول او کښيناست.و وروسته مي دڅاي مناسبت وکړ او دوي ته مي انتظار کاوه چې دڅه پيغام سره مله دي.

په دوي کې يو نفر وو چې طبيعي حالت يي دتعصب او دکرکې ډك معلوميده ، تور مخ، برداره او پړسېدلي لويې شنې شونډې، او پړسېدلي خېټه، او ځړېدلی جج لکه تازه چې ددوزخه استازی راغلي وي په ډېره بي احترامي يې په خبرو پيل وکړي اوويې ويل (يور ایکسلیسني یوار نو مور ایکسلیسني)

(your Excellency you are no more Excellency) يعني ډېر محترمه ته نور محترم نه يې دا هغه الفاظ دي چې دډېری دښمنی او تعصب له مخی استعمالیږی اود ډېر بي عقلو ترخولو وزي او کله يې هم ضرورت نه ليده کيده. او يوائې يې دتعصب او دښمني څرګندونه کوله. بيايې وويل: چې ته پوهيږي امريکايان يو لوي سوپر طاقت دی، او څوك يې مقابله نشي کولي. او نه يې خبره ورګرځولاي شي نوهغوي تاته ضرورت لري چې تحقيق درڅخه وکړي. زموږ دراتګ موخه همدغه ده چې تا امريکايانوته تسليم کړو. او هغوی زموږ څخه راضي شي اوپاکستان هم له خطره بچ شی.

په ځواب کې مې ورته وويل: چې داخبره خو سمه ده چې امريکايان ستاسو په اصطلاح سوپر طاقت دي، خوسره ددی په دنيا کې قانون او اصول شته چې دهغي له مخي دنيا ټولي چاري پر مخ بيايې نو په کومو اسلامی اوغیراسلامی مروجه اصولو تاسو له ما سره داسي معامله کوئ او دکوم قانون له مخي تاسو مجبور ياست چې ما امريکايانو ته تسليم کړئ، ستاسو حق خو يوائې دادي چې ما ته ځواب راکړئ، او مهلت راکړئ چې زه ستاسو هيواد پريږدم او بس. خو دا لوغړن او کرغيړن او

بي رحمه مېزدور په ډېرې سپین سترګۍ سره راته وویل: چې زموږ سره نن اسلام او قانون مطرح نه دي او یواځې دپاکستان ګټې مطرح دي او بس.

کله چې ما ددوي سلوك او وضعیت درك کړ، معقولیت او دلائلو هیڅ ګټه نه رسوله مجبوراً ساکت شوم او ورته مي وویل: چې څه غواړئ هغه وکړئ موږ اوس ستاسو په لاس کې یو بې له یو پروردګاره بل څه نه لرو او پر هغه مي توکل دی.

وروسته دوي وویل: چې تر ۱۲ بجو پورې په کور کې اوسه، او وروسته به تا پیښور ته انتقال کړو خو زما کور څلور طرفه محاصره و. او دوتلو هیڅ لاره یې نه وه اونه مي دامید اوکمک مرجع درلودل، دتلفون دلارې مي دپاکستان خارجه وزارت سره تماس ونیو خومسوولو مقاماتو دجواب نه ډډه وکړه.

له کوره ایستل

پورتني راغلي پلاوي دکوره له ا بستلو مخ کې راته وویل چې موږ تا پیښور ته انتقالوو چې هلته به ته زموږ سره اوسي او صرف امریکایان به درڅخه تحقیق کوي، او کیداي شي وروسته تر لسو ورځو بیرته خپل کور ته راشي، هم داسي اطمنان یې زما کور او فامیل ته ورکړی و چې تر هغه وخته چې زه لدوی سره په توَقیف کې یم. زما دفامیل لپاره به داوسیدلو ځاي، او مصرف ورکوي خو دا هرڅه په هغه ځاي پاتي شول دیادوني وړ ده چې په دغه وخت کې ما د لسو ۱۰میاشتو ویزه درلوده، او دپاکستان دبهرنیو چارو وزارت هم راته رسماً مکتوب را لیږلي و، چې زه تر هغه وخته په پاکستان کې اوسیدلي شم تر څو په افغانستان کې شرائط عادي کیږي، او هم مي دملل متحد هغه مکتوب درلود چې په کې ذکر شوي وو، چې ددي مکتوب لرونکي یو اهم شخصیت دي او دده دشخصیت باید احترام وشي او څوك ورسره غرض ونکړي. چې مطلب یې پاکستاني مقامات وو.

څه دپاسه دولس بجي وي چې دري موټره دکور مخي ته ودریدل،او راتلونکي لاري یې بندي کړي دخلکو او موټرو. تګ او راتګ یې ودراوه، او هغه ژورنالستان یې چې غوښتل یې دغه صحنه ووینې او دپاکستان دغه ناروا، او ظالمانه عمل نړۍ، او په تیره بیا مسلمانانو ته وښیي نه پریښودل. ان تردې چې دلیدلو فرصت هم ورنه کړل شو ، ماته یې دراوتلو امر وکړ.

زه په داسی حال کې له کوره راووتم چې بچیانو مي چیغي وهلي او پاکستاني عسکرو چې داسلام دفاع خپله موخه ښیي دیوه مسلمان میلمه چې هیڅ جرم نلري هیڅ قانون جواز نه ورکوي، صرف د نامسلمانو دخوشحالولو، او دیوڅو پیسو لپاره کفارو امریکایانو ته ډالۍ کړي، دقران، او اسلام، دود، او عنعني دغیرت، او شهامت، دضیافت ،او میلمه پالني، دملي، او بین المللي، قوانینو داسلامي اخوت درحم، او شفقت په خلاف داسي ناروا جرئت وکړ،په هرصورت له کوره راووتم او حیران وم چې ولي داسي ظلم وشي، اوولي څوك نشته چې دداسي ظلمونو مخه ونیسي، هغه دبشر حقوق، او بین المللي قوانین، هغه دديموکراسي او دیپلوماسي حقوق څه شول، په هر صورت له کوره دباندي لږ شیبه ودرول شوم، او ما دکور په طرف خپلو ماشومانو ته د کتلو جرئت نشو کولای اونه می دتسلی اوازیاپیغام ورکولی شوای. بیا په هغه موټر کې کښېناستم چې ما يې هیڅ کله توقع نه کوله، او دپاکستان له مقاماتو څخه مي چې ځانونه يې زمونږ وروڼه، او خالص مسلمانان معرفي کول، او کله کله خو به يې د مقدس جهاد خبري هم ترخولې ایستلې داسي امید نه درلود.

زه د منځ په موټر کې سپور کړل شوم چې یو امنیتي موټر مخ ته روان وو او بل یعني دویم تر شا بدرګه کاوه، هغه موټر چې زه په کښې وم دبیخي تورو ښیښو درلودونکي وو چې نه ما څوك لیدلي شوای، او نه زه چالیدلای شواي، او امنیتي دای ایس ای IS.I کسان هم په دي موټر کې و ، چې البته اسلحه ورسره نه وه او نور دوه موټره مسلح کسان و ، او ټوله لار په همدي موټر کې موزيك چې ښځو په اردو ژبي سندرو بدرګه کاوه ورڼ ورڼ جوړ کړي و، دا ددې لپاره چي ماته څه ازار راکړي

ځکه دوي پوهیدل چې دا دشریعت او دین خلاف کار دي او دي وربانديځوریږي.

په لاړکي مي دلمانځه کولو غوښتنه وکړه ځکه چې لمونځ په قضاء کېدو شو، په جواب کې مي واوریدل چې پېښور کې به یې وکړي او په څو کرته مې تکرار کړل ګټه یې ونه کړه، او نه یې ماته وخت راکړ چې فرضیت په ځاي کړم او نه یې دوی پروا وکړه.

پېښور ته په رسېدو هغه دفتر ته ننویستل شوم چې ما فکر کاوه چې دپاکستان دڅارګرۍ دفتر به وي یعني IS I خو اوس هم مطمئن نه یم چې دا به کوم ځاي وو هلته ددفتر یوي ځانګړي کوټې ته راهنمایې شوم چې دښکلو میزونو او چوکیو درلودونکي و، او دپاکستان بیرغ، او دجناح عکس هم د میز پر سر پراته وه، یو پښتون سړي په څرخنده چوکۍ کې ناست وو یو طرف او بل طرف ته یې دچوکې په ګرځولو حرکت کاوه.

دغه سړي چې میانه قد یې درلود او ږیره یې خریيلې او لوڅ سر و، سپین چکي پاکستاني کلتوري جامي یې په تن وي. مخي ته راغی او ویې وویل، ډیر ښه راغلي محترمه زه فلانکی یم، ددغه دفتر مسؤول یم، ته زمونږ سره میلمه یې او داسي میلمه یې چې خوښ مو یې او درباندي خوشحاله هم یو، خو زه نه پوهېدم چې ددي ټکو به څه معنا وه.

او په ذهن کې مي وګرځېدل چې داسړي په خپل قول کې صادق دی، خوښ او خوشحاله ځکه شو چې په ښو پیسو ورته خرڅیږم، دوی هغه څوك دي چې انسانان د مالونو په څیر پلوری دلوړ قیمت مال دهر چا خوښ او پري خوشحالیږي، ګه نه انسان خو قیمت نلري، او نه یې څوك پلوري خاصتاً په شلمه، او یوویشتمه پیړۍ کې، خو د پاکستان حکومت دا دظلم او انسان پلورني بازار تر اوسه هم تود او ګرم ساتلي دی دمسلمان خرڅول دډالرپه بدل رواوجهادبولی.

په پېښور کې

د پيښور ددفترمسؤول دچاي او ډوډۍ ست وکړ او لمونځ مي هم وکړ وروسته بيا هغه کو ټي ته رهبري شوم کوم چې د دبنديانو يا نظر بندو کسانو لپاره تياره شوې وه، نسبتاً وضعه ښه وه په خونه کې ګاز او برق وو، چې ديخ مخه يې نيوله، او تشناب يې هم درلود، اوبه پريمانه وي، او خوراکونه هم ښه و ، دقرانکريم يوه نسخه هم راسره و، کتابچه او قلم مي درلودل او په دروازه کې يو پيره دار (ساتونکی) ولاړ و، چې ما کله څه غوښتل په هغه کې يې مرسته راسره کوله.

نور تحقيق او پوښتنه نه وه، البته يو نفر چې په همدي دفتر کې يې دنده درلودله ډېر ډېر به راته خو په پښتو ژبه نه پوهېده، زه په اردو نه پوهيدم خو په انګريزي ژبه به مو خبري سره کولي، او ډېر ډېر به يې راته ويل چې څه به کيږي (what will happened) او ما به ځواب يواځې داورکاوه چې الله پوهيږي زه نه پوهيږم.

ددفتر مامورين به راتله سلام او احترام به يې کاوه، خبري به يې نه کولي، خو کله به يې چې ماته کتل نو په سترګو کې به يې اوښکې رغړيدلې او بيرته به وتل، يو ځلي يو نفر خوني ته راغی چې ډېر زيات احترام يې وکړ ، او کرار کرار يې سلګۍ شروع کړي، سلګي يې وار په وار ډېرېدلې، بالاخره په ژړا شو او بيهوښه ولويد ، چې بيا نورو نفرو ژر په ځولۍ کې وايست، او لدی نه وروسته بيا بل څوك رانغی دا هغه وخت و، چې وروسته ترڅلورو ساعتونو يې زه امريکايانو ته تسليم کړم.

دوې شپې په همدغه خونه کې تيري شوي، په دريمه شپه چې تقريباً يولس ۱۱ بجي وي ما دخوب اراده وکړه ناڅاپه دخوني دروازه بيرته

شوه او یو سرې خوني ته راغی میانه قدیې و، او وهلي د برس غوندي ږیره یې درلوده خړرنګه جامي یې په تن وي، څنګ ته راته کښېناست ،سلام یې واچاوه، دجوړ او ناجوړ پوښتنه یې وکړه، بیا یې وویل: ته خبر یې چې څه کیږي ما ویل نه بیا یې وویل تا ته چا څه ندي ویلي؟ ما ویل نه، هغه وویل چې همدا اوس موږ تا بل ځاي ته بیایو، پنځه دقیقي وخت لري که تشناب ته ځي او یا اودس کوي، زه تشناب ته ولاړم، او نوره مې پوښتنه و نه کړه چې چیري مې بیایې، ځکه دربښتیا ځواب امید مې نه درلود، له پنځو نه تر لسو دقیقو وروسته یې له خوني بهر کړم، او څه نور نفر په ساده جامو کې ولاړ و، دلاسونو ولچك یې په لاسو کې و، یوه توره پټۍ هم ورسره معلومېدله، لاسونو ته یې ولچك راواچول، او توره پټۍ یې په سترګو راوتړله، او دا لومړی ځل و چې زما لاسو ته ولچك ولویدل او سترګي مي وتړل شوی، جیبونه یې تلاشي کړل، قرانکریم، یو جیبي ډیجیتل قاموس یا ژباړونکي او څه پیسي وي هغه یې واخیستي، موټر ته یې په ټیله ټیله وهلو سره وړاندې کړم، او دوي ټول چوپ او غلي و چا خبري نه کولې.

موټر حرکت وکړ، او تر یوه ساعت یا څه کم یو ساعت وروسته مي دچورلکي اواز ترغوږو شو، او په زړه کې می وګرځیدل چې دا به ضرور میدان وي، او چورلکه به دامریکایانو وي، او په همدي وخت کې یو قیمتي ساعت چې پر لاس مې و، په یوه حمله له لاسه خلاص شو بیا مې و نه لید !! او امریکایانو ته هم نه و تسلیم شوی، موټر ورو ورو حرکت کاوه چې چورلکی ته ډېر نږدې شو ودرید، دموټر دروازې خلاصي شوي، او په دوو نفرو یې زه له موټر څخه راکښته کړم، او یو څو ګامه وروسته ودرول شوم، تر څه درنګ وروسته په اردو ژبه راته په غوږ کې

د پاکستان له صدر رفیق تارړ سره د اعتماد لیک
د قبلېدو په حال کې

د پاکستان صدر رفیق تارړ د ډیپلوماسۍ د رسمي مراسمو په حال کې،
چې معمولاً په رسمي شکل له سفیرانو سره لیده کاته کوي.

لوړ تصويرونه د هغه تشريفاتي کارتونو دي چـــې معمولاً د ډيپلومات د احترام لپاره ورکول کېږي، ترڅو د تلاشۍ په وخت ورسره مرسته وشي

لوړ کارتونه د ډيپلومات لپاره ورکول کېږي، چې د ملک په ټولو ساحو کې اعتبار لري او د يوه ملک د ډيپلومات هويت او د ډيپلوماسي حقوق تثبيتوي.

کله چې زه پاکستان پـه امريکا وپلورلم، نو د پاکستان په خارجه وزارت کې د اسيـــا د بخش مسول عزيز احمـــد خان مطبوعاتو ته ويلي وو چـــې دی مـــو څکه د پاکستانه خارج کړی چې دده ويزه ختمه شوې وه. په لــوړ تصوير کـــې ليدلی شي چې ۲۰۰۲/۱۰/۱۲ پورې د ويزې اعتبارشته. زه له عزيز احمد خان څخه چـــې د افغانستان لپاره سفير هم تېر شوی و، دده په دروغو گيله من يم.

داسي وویل شوه (خدا حافظ)!!! یعنی خدای ج دی مل شه لکه زه چی دکوم ځای په خوشحاله سفر روان یم دلته می یقین شو چی امریکایانوته سپارنه ده.

امریکایانو ته تسلیمي

په همدي مهال چې امریکایانو ته سپارل کیدلم، یو دم خلکو راحمله کړه لکه شرمښان چې په ګډه حمله وکړي، په لغتو اوسوکانو یې ووهلم، او چیغي یې راباندي وهلي، کالي یې راڅخه کشول ، کله به یې په ګونډو، کله پړمخي، کله ستوني ستغ، او کله به پراړخ غورځول ، په چاکوګانو یې کالي راباندي څیرل، په همدي حال کې مې له سترګو څخه هم هغه توره پټه بیرته شوه، سترګي مي وغړولې و مي لیدل چې یوې خوا ته پاکستاني بې ننګه فوجي عسکر په نظامي دود صف ولاړ وه، او بلې خوا ته امریکایان څو تنه صف وه، او ډېر پاکستاني موټرونه چې یو پکښې دجنرال موټر ولاړ و چې پر پلیټ یې دجنرال نظامي سمبول و، او زما تماشا یې کول، چې امریکایانو سربېره پردي چې وهي او ټکوي مي بربنډ هم کړم، او داسلام دسپېڅلي دین دننګ او ناموس ساتندویانو په مړو سترګو ورته کتل، او پټه خوله ولاړ وه، او دتسلیمي لپاره یې تشریفاتي مراسم برابر کړي وه.

دا هغه صحنه ده چې په قبر کې به مې هم هېره نشي، دا چې زه قاتل نه وم، غل نه وم، هیڅ قانوني جرم مي نه درلود، که پاکستان (مجبورستان) دي ته مجبور وای چې هرومرو خپل دکور منل شوي میلمه ، نامسلمانو ته تسلیم کړي، دا به موږ بخښلي وای، هیر کړي به مو وای، خو دومره یې کولای شوای چې امریکایانو ته یې ویلي وای چې اقلاً زموږ په حضور کې دلسي بد سلوکې ونکړي، لکه دوي چې لیدل او په مړو سترګو یې ورته کتل.

امریکایي وحشي، متعصبو او بي رحمه عسکرو په همداسي حالت کې چې جامي مي په تن نه وي کشولم، او الوتکي ته یې پورته کړم،

لاسونه او پښسي یې راته په ځنځیرونو کلک وتړل، او سترګي یې راپلستر کړی، او یوه بده کرغیړنه توره کڅوړه یې په سر راواغوستله، سرونه یې په غاړه پوری پلستر کړې، او دچورلکی په منځ کې یې په تخت پوري بیا په ځنځیرونو وتړلم، ساه مي بنده شوه، ږغ مي ترخوله نه خوت ، او کله چي به مي له ډېر تکلیف او نفس تنګی څخه غیر اختیاري لږ حرکت هم کاوه، د کلکي لغتي ګوذار به می خواړه، خو داګوزار راته هیڅ هم نه معلومیده، او دا هغه حالت و، چي ډېر ځله به مي په زړه کې ګرځیدل، چې همدا به ځنکدن وي، او په دي مي تسلي کوله چې ګوندي په هم دي حالت کې مي له بدنه روح جلا شي، او دراتلونکي بي عزتیو او تکالیفو څخه به خلاص شم، خو زما دا هیلي په ناهیلي بدلي شوي.

هم داسي کش مکش، وهل، چیغي وي، او زما هم دغه حالت وو، خدای (ج) عالم دي چي څومره وخت به تیر شوي وي، چې یو ځای چورلکه ښکته شوه، او ما به په زړه کی تصور کاوه چي ګوندي تردي حالت څه هوسا شم، خو وحشي ځناورو بیا هم په داسي بي رحمی کشولم، او تر چورلکی لاندي یې وغورځولم، او هلته نور عسکر هم ورسره ملګري شول، او تقریباً یو ساعت به یې همداسي لوبه راباندي کوله، چې اخر څلور پنځه نفره سربېره راباندي ناست و ، او خپل مجلس یې کاوه!!! لکه په یوه ډبره یا لرګی چی ناست وی، او زه به همیش دمرګ په انتظار وم، چې کله به می ساه خیژی، او کله به عزرائیل چمبي راباندي ایږدي، اي پاکستانه!

تقریباً دوه ساعته دلته وم او بیایې کش کړم، او یوي بلي چورلکی ته یې پورته کړم، چي نسبتاً هغه مخکې او دتیرې چورلکې حالتونو ته هوسا و ، داوسپني په چوکی یې ټینګ وتړلم، خو وهل نه و ، تر لږ تګ تقریباً شل تر پنځویشتو دقیقو وروسته کښته شوه، او بیرته همدغسي

یې کش کړم، تر ښه ډیره حده او بیایې پر پښو ودرولم، چې دډېرو الوتکو او خلکو اواز مي تر غوږو کیده، او دیوه ترجمان په واسطه راته وویل شو ، چې پښه کښته کړه، پښه مي کښته کړه. زیني وي، په دا راز زینو کې شپږ پوړه کښته کړل شوم، او هلته یې هغه توره کڅوړه له سره راځخه وکښله، او سترګي مي وغړولې ومي لیدل چې څو امریکایې عسکر مي مخ او شا اودواړو خواوو ته ولاړ دي، او چپ طرف ته مي وکتل چې قفس غوندي ځاي و، او انسانان پکښې پراته دي، لاسونه پښې یې را خلاص کړې، یو کوچني حمام و، هلته یې رهبري کړم چې ځان پرېمینځم، ځان مي نشواي پریمینځلاي، لاسونو مي کار نه کاوه، بې حسه وه، خو بیا هم اوبو ته ودریدلم، ځان مي لوند کړ، او بیایي یوه دریشي راکړه چې وامي غوستله، او هم دلته یوي کوچنۍ کوټې ته رهبري شوم چې نیمه قفس غوندي وه، تقریباً یو متر یې براو دوه متره اوږدوالي یې درلود، کموډ او داوبو ځاي هم دلته موجود و ، نور هیڅ پکښې نه وه . یواځې داوسپنې جال او دیوالونه و ، او راته وویل شول که ویده کېږې نو ویده شه، خو دویده کېدو لپاره هیڅ نه و ، او زه په تحیر کې وم شاه و خوا مي کتل نه پوهېدم چې چېرته یم، او څه به راسره کېږي، ویښ او که ویده یم، دا حقیقت دي، که یې په خوب کې وینم .

په کبنتی کي حالات

یو عسکر دخوني مخ ته ولاړ و، چې کله ښه ځير شوم، نو دا یو بيخي بند ځاي و، يواځې دري نوري کوچني کوټې وي، او يو ددوا ځاي و، چې موظف نرس به هميشه ورسره ناست و، يوه دروازه يې درلودله چې واشرونو چاپيره کړي وه، او د اوبو مقاومت يې هم درلود، دلته پوه شوم چې دا به هم هغه کبنتی وي چې دوي يې دافغانستان دجنګ لپاره استعمالوي، او موږ يې لاندي په شپږم پوړ کي وو، خو بيايې دسهار، ماښام په حرکتونو او د ماشينونو په لوړ ږغ چې کله به يې حرکت کاوه مطمئن شوم، چې دا هم هغه کبنتی ده.

سترګي مې پردي چې ډير سخت وېرېدم، او ډير لږ مي سترګو ته حرکت ورکاوه، او ژبه خو مي په تالو پوري وچه وه، خو بيا هم دځينو شيانو سوچ مي په مغزو کې ګرځيده، چپ طرف ته کوټه څه غټه معلومېده، او بنديان هم پکښي معلوميدل ، دا مې درك کړه چې ځيني ورونه به هم دلته وي، سهار د ډوډي په ورکولو ټول ولټيدل او پوه شولو، چې يو بل ورور هم راغلي دي، خبري مو نشواي کولاي، يواځې مو سره ليدلاي شواي، هغه په داسي طريقه چې يو يو به د ډوډي په پلمه دکوټي له کونجه په غلا راته کتل، او ما به هم ورته کتل، وروسته تر دوو ورځو راته معلومه شوه چې ملا فاضل محمد ، نورالله (نوري) صاحب ، برهان، وثيق صاحب او غلام روحاني هم دلته دي، خو بياهم ونه توانيدو چې خبري سره وکړو.

د سبا په را رسېدو سره دځنګ راسته طرف خوني ته يواځې دولچکو په استخدام يووړل شوم، او دتحقيق لومړی مرحله شروع شوه، ټولي

ګوتي ولګول شوي، ورغوي او خپړي مخ او شا او دواړه طرفو عکاسي وشوي، او بيوګرافي وليکل شوه، نوري پوښتني و نه شوي، بيرته هغه خوني يا قفس ته بوتلاي شوم چي مخکي پکښي وم، ومي موندل چې څه شيان په کښي زيات شوي دي، لکه دمريضانو يو کوربچه (توشک)، يو توس، په پلاستکي سپينو قابو کې خوراك راغلی و ، چې پکښي يوه هګي او څه نيم پوخته وريجي وي، د ډوډۍ مي لږ څکه وکړل، او بيرته مي قابونه عسکر ته وسپارل، وروسته مي دڅه استراحت تکل وکړ ، خو وروسته له لږ استراحت چې خوب وړی وم، دعسکر په ژغ او دولچکو په شرنګ ويښ شوم، او بيرته هغه دتحقيق خوني ته يووړل شوم.

دتحقيق په دويمه مرحله کې لږ پوښتني وي، چې دشيخ اسامه او ملا محمدعمر په هکله وي، چيري دي؟ څنګه دي؟ چيري و ؟ او څنګه و ؟ او عام طور دطالبانو دچارواکو په اړه چې څنګه شو ل؟ او چيري ولاړل؟

او يوه پوښتنه چې ډېره مختصره وه هغه د کال ۲۰۰۱ دسپټمبرد ۱۱واقعي پوښتنه وه، چې ته به علم نه پرې لري؟ يا به دي څه نه وي اوريدلي؟ البته دا هغه مقصودي پوښتني وي، چې لومړی واريې دوي په لټه کې و ، او غوښتل يې چې ورباندي پوه شي، که څه هم دوي په دې سره ښه پوه و ، چې په داسي واقعاتو کې دده لاس نه و، او علم يې هم ورباندي نشته او تر اوسه پوري هم شايد څوك پوه نه وي، چې څه وشول او چا وکړل او د چا لاس پکښي و، په زرګونو خلك بي عزته شول، په زرګونو مسلمانان شهيدان شول او په زرګونو مسلمانان بنديان شول، تر اوسه هم دغه لړۍ روانه ده، خو ددي پيښي يو ريښتني عامل هم محکمي ته وړاندې نه شو. او دامريکا ملت ته هم دقناعت وړ جواب ورنکړل شو، يواځې بي مفهومه هوايې تهمتونه او بي قانونه سلوك او معامله تر سره کيږي، دتروريست نوم دامريکايانو لپاره يو ښه فولادي

سوك دى، هرڅوك چى وغواړى غاښونه يې ورته مات كړي، په دغه سوك يى وهي چې اوس دغه عادت نوروډېرو مملكتوته هم پراخه شوى دي، تول نيول، خوشې كول، تحقيقات او ... روان دي.

څلور پنځه ورځي ورځني تحقيق يو ځل ، دوه ځل كيده، اړين سوالونه كيدل، خو ښه خبره زما لپاره داوه چې په دې پنځو ورځي كښي وهل نه وو او شديد تهديد او سزا هم نده راكړل شوې، خو تبعاً په داسي تنګ ځاي كي دژوند له اړتياووپرته ژوند اسانه نه دى.

PROPERTY OF ACKU 16/7/2015

له کبنتی
څخه بګرام ته انتقال

پس له پنځو یا شپږو ورحو بیا هم دسهار له ناشتي یاناری. وروسته خړ رنګ یونیفورم راکول شو اوراته وویل شو چې زوړ یونیفورم په نوي تبدیل کړم، او تر بدلیدو لږ وروسته انتقال شروع شو، چې لومړی یې دچپه طرف دخوني ورونه انتقال کړل، لاسونه او پښي مو په پلاستکي تسمو وتړل شول او په سرونو سپیني خلطي را واغوستلی شوې او لدي سره جوخت دخلطو خولي دبندیانو په غاړو پوری پلستر شوي، په هم داسي ترتیب سره اخري نوبت ماته ورسید . زما یې هم لاسونه او پښي محکم راوتړل او سپینه خلطه یې په سر راواغوستله او دلاندي شپږم پوړ څخه یې بیرته دکبنتی سرته راوړم او له هغه ورونو سره یې یو ځاي کښېنولم چې ترما یې مخکي یې را ایستلي وو، پنځه افغانان چې ما یې نومونه مخکي یاد کړل، دوه عرب او یو امریکایې مسلمان و، او نهم یې زه وم، دیادوني وړ ده چې زما او دنورو ورونو په یونیفورم کې فرق یواځې په رنګ کې وو، زما یونیفورم خړ او ددوي ابي یا اسماني رنګه وه.

تر ډېره دکبنتی پر سر پټي سترګي او کلک تړلي ناست او پراته وو، چا به اوبه غوښتي چا به دلاس أو پښو له دردو فریاد کاوه، چا به چیغي وهلي چې دخداي لپاره ساه مي بنده شوه مړ کیږم، نفس مي وخوت ، خو څوك مو پیدا نکړل چې درد مو دوا کړي، یا اوبه راکړي، اویا دانسانیت خبره راسره وکړي، یواځې دعسکرو چیغي ناري چې په انګریزي ژبه به یې وهلي (shut up. and stop movement) خبري مه کوي، او حرکت ودروي، او دچورلکو اوازونه ترغوږو کېدل ، دوه، دري

ساعته هم دغه حالت و، او بیا په هلي کوپټرکي وتړل شولو او یوه بل ځاي ته انتقال شوو، چې تقریباً ٢٥ دقیقي به چورلکې مزل کړي وي.

دهلي کوپټر څخه کښته کړل شولو او هلته په یوه ځمکه وغورځو ل شوو، چي خاوره اومټې وه او شاوخوا عسکر ولاړ وه، کله به یې په لغتو وهلو او کله به په سرو او لاسونو او په پښو راختل، زموږ لاسونه شاته تړلي وه او ځیني عسکر به دعسکري سختو بوټو په تلیو زموږ دلاسونو ګوتي په ځمکي پوری موښلي، چې سخت به یې خوږولو!!!

په همدغه حالت کې ما خپل ورونه ولیدل او دټولو ورونو هم داسي حال وو، دا ځکه چې یو امریکایي جنرال غوښتل ما ووینې، هغه خلطه یې له سره راځخه پورته کړه او بې له کوم سوال او جواب نه یې زه وکتلم او بیرته یې خلطه په سر راواغوستله، تقریباً دوه دري ساعته همدلته انتظار وو، نه لمونځ اونه دځښلو اوبه وي، اودس خو لا پر لویه لاره پریږده او نه مو په اشاره سره لمونځ کولاي شواي، ځکه په مجرد حرکت سره به مو دلغتي سخت ګوزار ته ځان اماده کاوه، څو یې دخالي چاي جواب لپاره ولاړ کړو چي هغه مو څه لږ دمه راته جوړه کړله څو ځلي الوتکي کښیناستي او پورته شولي، بالاخره دشپي په شروع کیدلو سره، یوه الوتکه کښیناسته او موږ ته ډېره نږدي راغله او موږ یې ور پورته کړو.

دالوتکي انتقال د پل صراط یوه لاره او دځنکدن یوه صحنه وه، چي زه یې اوس هم نشم تصور کولاي او همیشه به په ګوانتانامو کي دي ته اندیښمن وم، کچیري بیا مو انتقالوي څنګه به یو او څنګه به مو انتقال کړي.

په الوتکه کې یې کلک په پښو او سینه باندي وتړلو او پلنې پټۍ یې په ورنونو او پر سینه راواړولې او ټینګې یې د الوتکي په نورو برخو

پوري محکمي کړلې، چې موږ نیمه پراته او نیمه ناست وو، نه سم څملاستلی شوای او نه کښیناستلاي شواي او دملا هډوکو به مودومره سخت درد کاوه، چې بیخي مو طاقت نشو کولاي، خو بې له صبره مو بله لار نه درلودله، کله به مو یو، او بل ته تکیه ورکوله، خو دبي رحمو عسکرو دلغتو په ګزار به بیرته سره جلاکیدو. که به څوك دچاي جواب نه هرڅومره په عذاب هم شو نو چا به یې ږغ نه اوریده او ترجمان هم نه و، او که به وو نو ږغ به یې نه کاوه او دعسکرو سره په ژبه هم ټول نه پوهیدل او که به پوهیدل نو له ویري به یې ږغ نه کاوه، نه اوبه او نه پوښتنه او په ډیر تکلیف به مو ساه ایستله، خو که چیري به یو کوچني سوري هم پیدا شو او تازه هوا به مو خولي ته راغله نو دا به موږ ته لوي غنیمت و، په لاري دوه ځله الوتکه کوزه شوه او بیایې پرواز وکړ تر ډیر وخت وروسته یو ځاي کښیناسته دا دبګرام هوایې ډګر و.

بګرام ته رسېدل

زه عسکرو د الوتکي له رسیو خلاص کړم، دالوتکي لاندې په سیمنټو یې په ډېره بي رحمي وغورځولم، څو تنو عسکرو ناري وهلي او په انګریزي ژبه به یې ویل:
(This is the big one) یعني دغه یې لوي دي او دلغتو، سوکانو په وهلو یې شروع وکړه، ځیني دکنداغونو ګوذار مي هم محسوساوه، جامې مي له تنه جلا شوي، یواځې مي هغه خلطه په سرکي وه او ولچك او بیړۍ مي په پښو او لاسوکي وي، تازه واوره اوریدلی وه، له یوساعت وهلو وروسته یې بربنډ هغي واوري ته وغورځولم، امریکایې عسکرو ناریه و او ښځو به غزلي ویلي، کله به یې لوبي راباندي کولې او دشعرونو یوه ټوټه زما تر اوسه په ذهن کې ده، چې ډیره به یې تکراروله، « امریکا دعدل او انصاف کور دي او دعدل او انصاف طرفداره ده، د هر چا لپاره عدل غواړي،» ځکه دوي دځان لپاره له مسلمانانو سره داسي وحشي سلوك او بي رحم عمل عدل او انصاف باله، نو ځکه به یې دا شعر مکرر وایه، که نه داسي عمل په هیڅ قانون کې عدل نه بلل کیږي، او نه دغسي وحشي اعمال څوك تایېده وي، ډېره سخته یخني وه، هیڅ طاقت مي نشوکولای او له ډېره شدید یخه به مي بې له اختیاره بدن ریږدیده او دوي به چیغي راباندي وهلي چي حرکت مه کوه او حرکت ودروه (stop movement) او دحرکت دریدل کله هم زما په اختیار کي نه و ، بالاخره وروسته تردرې، څلور ساعته دسخت یخ له امله بي هوښه شوم او نور په ځان نه یم پوهیدلي، کله چې په هوښ راغلم او سترګي مي وغړولي، په یوه لویه خونه کي وم چي دلمر وړانګي پکښي ځلیدلي، تقریباً دورځي ٩ یا ١٠ بجي به وي خو بیا مي بدن

دومره سخت درد کاوه چې هيڅ مې طاقت نشواي کولاي او نه يې زما بدن برداشت کولي شواي

مخ ته مې نظر وکړ چې دوه لوي عسکر چې توري کځوړې يې په سرواغوستي دي، دشپانه غوندي دوه لوي ډانګونه يې په لاسونو کې دي او زما طرف ته دګوزار په انتظار ولاړ دي او چپه او راسته طرفته مې دوه نور دديوانو غوندي تورحبشي عسکر چه بې حده لوي پنډ او په غوښو سيخلي و، لويې لويې تورې شونډې لکه دغټو اوښانو تيار لکه دنکلونو ديوان ولاړ وه، او تومانچې يې په لاسونوکې وي او زما سرته يې نيولي وي، اودوه نورو عسکرو بيا شل ډ زې ټوپك په سر رانيولي واو ټولو په يوه لوړ اواز دري شيان پوښتل

چيري دی اسامه؟

Where is osama

او چيري دی ملا محمد عمر؟

Where is mulla omor

او تا دنيويارك او واشنګټن په پيښو کې څه وکړل؟

what did you do in Newyork and Washengton

او زه ددوي په مابين کې بربنډ پروت ومه، څه عدل او انصاف دی، خو څومره چې دوي چيغې او ناري راباندي وهلي ما دځواب طاقت نه درلود او نه مې خوله ښورولاي شوه ځکه غاښونه او ژامې مې يخي وي او ژبه مې په تالو پوري ټينګه نښتې وه، خو يواځې به مې دا درك کولاي شو چې اوس وخت دوهلو او د وژلو دی ، مرګ ته مې ډېره ډېره کوله، له ډېره سخته عذابه او له تحقيري سلوکه، الله (ج) دې يې په نافرمانۍ کې نه شميري، کله چې دوي پوه شول، چې خبري نشي کولاي او د ځواب طاقت نلري، څو شېبې يې پريښودلم او بيايې يوه شنه اسماني رنګه

ډریشي راواغوستله، چې له سره ترنوکانو پوري یوه تیکه وه او دوو عسکرو کش کړم او په یوه نړیدلي خرابه کې یې وغورځولم، چې ډېره یخه وه او بې له دغو جامو بل څه نه و دویم ځل بیا بیهوښه شوي وم او کله چې مي سترګي وغړولې په یوه بړستنه کې پیچلي وم لکه مړي، سر او پښې مي ټول په دغه بړستن کې پټ و ځان ته مي لږ حرکت ورکړ، لاس او پښې مي ټینګ تړلي و او په ډېر تکلیف مي سر تر بړستن و وېست، شاوخوا مي سترګي وغړولي یواځې کوچنې نړیدلي کوټه وه، دروازه یې نه درلوده او امریکایې عسکره په دروازه کې ناسته وه، عسکره امریکایي ښځه وه نژدي راغله، په نرمه لهجه یې وویل: څنګه یې او څه ته ضرورت لري، دالومړی ځل و، چې ما له امریکایې عسکرو انساني ډوله ږغ واورید ، بیا هم مي دځواب توان نه درلود، خو دي ښځې بیا هم خبره تکرار کړه چې په انګریزي پوهیږې؟ او بیا هم ما ژبه نشواي خوځولاي او عسکره بېرته دروازي ته ولاړه او پرخپله چوکي کښیناستله، تر ډېره حده مي فکر کاوه چې دا به ګوانتانامو جزیره وي، او اوس به زه هلته یم او دا مي یقین و خو کله چې مي دخوني دیوالوته نظر وکړ ډېر زاړه واو په پښتو ژبه دطالبانو یادګارونه پرې لیکلې و او دیادګارو سره تاریخونه هم لیکل شوي و ، بیرته مي دا یقین شو، چې دا ګوانتانامو نه ،بلکي افغانستان دی خو بیا هم نه پوهیدم چې په افغانستان کې کم ځاي دي، مازدیګر وو، دټولي ورځي لمونځونه مي په نس خوړلي و او تر اوسه زما په اند یوه ورځ او شپه تیره شوي، ډوډۍ یا اوبه مي نه دي څکلي او بیهوښی خولا خوب راپوره کړي وو، ټولو هډوکو مي ډېر سخت درد کاوه، سر او وږي مي عسکرو په وهلو کي رامات کړي و او بدن مخ مي په وینو لړلي وو او په ډېر حیرت کې وم، چې نوربه څه کیږي او دابه مي ډېر ویل یا الله ته راځخه راضي شي، ته

نور ورونه په خپل حفاظت کي وساته او بل هيڅ مسلمان زموږ په رنګ ذليل امتحان کي مه واقع کوه، خاصتاً علماء کرام او نور معزز ورونه ځکه ددوی بی عزتی دټوله مسلمانانو بی عزتی ده، اي ربه! ته دافغانستان دمظلوم ولس په حال ورحميږه او خپل ددين حفاظت دخپل دنصرت په نازلولو سره وکړه، او داسي الفاظ به مي دهري سختي په ځاي خولي ته راتله ، الله (ج) دي قبول کړي.

ماښام شو تياره خپره شوه، دبرقي ماشين ژغ مي ترغوږو شو او يو ګروپ دخرابي دروازی له مخ سره روښانه شو، خونه يې روښانه کړه، ژبه مي لږ وښوريده او موظفی عسکري ته مې په ټيټ اواز وويل:

(can you help me) يعني کمك راسره کولي شي؟ او هغي په جواب کې راته وويل: (what do you need) څه ضرورت لري؟ ما دلمانځه د ادا کولو اجازه وغوښته او اجازه يې راته راکړه، لاسوته مي حرکت ورکړ ، په تړلي لاسو مي تيمم وواهه او په ناستو مي لمانځه ته شروع وکړه.

ما لا لمونځ نه وو سرته رسولي چې دوه نفره خوني ته راننوتل او دخوني په کونج کې کښيناستل ما لمونځ ادا کړ،ډير ويريدلم چې اوس مې له لمانځه څخه کش نه کړي، خو بيا هم خداي ج رحم وکړ

په بګرام
کې دتحقيق مرحله

له لمانځه وروسته مي مخ دوي ته واړاوه يونفر په عسکري او بل په ملکي جامه کې ناست دي ، راته ويې ويل: چې څنګه يې؟ خو په فارسي ژبه سره، چې هغه نفر چې په ملکي جامه کې وه فارسي ژبې و او ژبه او لهجه يې ايراني لهجې ته ورته وه. نيمه ږيره يې درلوده، تيته ونه او غنم رنګه سړي و، دغه سړي اصلاً امريکايي و ، خو په ايران کې لوي شوي و ، فريد (Freed) يې نوم و. او هغه بل تور غټ سړي امريکايي غوندې ښکاريده، والله اعلم

دې دوو نفرو راڅخه وپوښتل صحت دي څنګه دی ؟ ډوډۍ دی خوړلي ده؟ يخ خو به دي نه وي شوي؟ ما به ورته ويل الحمدلله او بس نه مي د واقعاتو شکايت کاوه او نه مي څه غوښتل، دبدن اومخ ويني مي دوي ليدلي وروسته يې پوښتني شروع کړي چې ډيري پوښتني يې په اسامه او ملا محمد عمر متمرکزې وې، څرنګه چې زه دهغوی له مرګ او ژوند څخه خبر نه وم ، تبعاً جوابونه منفي و ، دې منفي جوابونو ددوي دمخونو رنګونه بدل کړل او له اثارو څخه يې غصه او قهر معلوميده او خبرى به يې وار په وار سختولي او تهديدونه يې وړاندي کول ، خو زما سره بيا هغه ځواب و، او بس شپږ ورځي تيري شوي، ما ډوډۍ نه ده خوړلي، ځکه چې عسکري ساتل شوي دکلونو ورسته خواړه خومي يو زړه ته نه کيده اوبل په دي هم نه پوهيدم چې حلال به وي او که نه، دشپږو ورځو وروسته مي نيمه افغاني ډوډۍ دمحقق له لاري پيدا کړه، ديو ګيلاس چاي سره، او بيا وروسته به يې هره ورځ يوه يوه

افغاني ډوډي راکوله، قریب تر یوي میاشتي پوري په همدغه خرابه کې وم او موظف عسکروته امر شوي وو، چې خوب ته مې پرې نه ږدي

تقریباً تر شلو ورځو پوري همدا حالت و، لاسونه او پښې مې ټینګ تړلي و ، نه د ډوډۍ په وخت او نه دبل ضرورت لپاره خلاصیدل ، همدغه دوه محقیقین به هره ورځ راتلل ، او پوښتني به یې راځخه کولي، دبې خوبۍ لړي دوام درلود، یواځې وم، نه مي څوك لیدل او نه مي څه اوریدل تر شلو شپو او ورځو وروسته مي یو وړوکي قرانکریم وموند، چې هغه ایراني ژبي محقق راته راوړ

له هغه سره مصروف شوم، نو بیا هم ډېره یخني وه او کله خو به مو توس هم پرځان نشواى برابر ولاي، ځکه لاسونه مې ټینګ تړلي و.

یوه ورځ سهار وختي ، تقریباً دکال ۲۰۰۲دجنوری ۲۴یا پنځه ویشتمه سهار و، او داتو یا نهو بجو وخت و، چې ناڅاپه یوبل بندي زما دغه کوټي ته راوستل شو، بل راوستل سو تقریباً شپږ کسه راغلل او ټول مضبوط تړلي و او په سرویې توري برنکلاوي خولي اغوستي وي، یواځې به یې دوي سترګي دبرنکولا له سوریو معلومیدي، دخوني په کنجونو کې سره کښېنول شو او یو دوه عربي ژبي محققین هم ورسره راغلل او په عربي ژبه یې ټولوته وویل: پام خبري ونکړئ، دروازي ته یې یوه لویه تخته کښېښودله او دوه عسکر مسلح دننه په کوټه کې د تختي شاته کښیناستل، یو ساعت چوپتیاوه، خو دا چوپتیا دخبرو په کولو سره ماته شوه، خبري شروع شوي او دیوه او بل پوښتنه وشوه، زه بیا هم چوپ وم، خو عسکرو چې څومره ویل چې خبري مه کوي، دومره خبري زیاتیدلي او عسکرو هم په لوړ اواز څه نه ویل، بالاخره هغه عربي ژبي محقق راغی کوشش یې وکړ چې خلك غلي کړي، خو ونه شول، ما ته هم یو عرب ورور ویل ته ضعیف نه یې؟ ما ورته وېل بلي، بیا دغو شپږو

ورونړو ټولو خبري راسره وکړې او ځانونه یې راته معرفي کړل او ما ته یې تسلي راکوله، په هغوي کې دغه شپږ نفره وه، سالم سقر، سلمان دیمن، شیخ فیض دکویټ، ثمیر دالجزائر، طارق چې اصلاً دالجزائر و خو دانګلستان تابعیت یې درلود، محمد قاسم (حلیمي) دافغانستان و، خبري ځکه شروع شوي چې مونږ هم دلته له چا څخه دغلا په ډول پټ کړل شوي وو او دوي نه غوښتل چې په مونږ څوك خبر شي او موږ په زړه ورتیا سره خبري ځکه کولي چې مونږ پوهیدلو چې دوي اوس څه نشي ویلاي، مونږ به هر ګړی پوښتنه کوله، چې ولي په موږ پسې دروازه بنده ده؟ ولي موږ ټول په یوه خرابه کې یو؟ په جواب کې به هغوي ویل: چې دلته بیخي بد خلك راځي که تاسي ووینې وژني مو، نو ځکه مو دلته پټ ساتلي یاست چې هغه مو ونه ویني، خو مونږ پوهیدلو چې دروغ وایي، او خبره بله ده.

ترمازیګره پوري هم دلته وو، بیرته یې شپږ واړه نفر بوتلل او زه یواځې پاته شوم، خو دغه ورځ ما ته تر نوروټولو هغو ورځو دخوشحالۍ ورځ وه، چې زه پکې نیول شوي وم.

شپه تیره شوه، په سبا بیا هم هغه شپږ نفر راوستل شول، زه ډېر خوشحاله شوم، ښه راغلاست مي ورته ووایه اووروسته مي ځیني پوښتنه وکړه، چې تیره ورځ څه پېښه وه؟ ځکه دغه ورونړو دنورو بندیانو سره یو ځاي ژوند کاوه، هغوي راته وویل: چې تیره ورځ د سره صلیب استازي راغلي و، خطونه یې ټولول چې موږ او تاسي یې له هغوي څخه پټ کړي یو او نن بیا هغه نفر راځي، خو امریکایان نه غواړي چې دسره صلیب استازی زموږ سره ووینی او زموږ په دغه کوټه یاخونه کې دساتلو غرض هم دادي نور نو مونږ نه پوهیدلو چې ولي یې موږ دسره صلیب له کمیټي څخه پټ ساتلو، تر مازدیګره مو ښه مجلس سره وکړ ،

په همدې دوو ورځو کې ډوډۍ کافي راکوله شوه، دا لومړۍ ورځ وه چې دنیولو وروسته زه په نس موړ شوم او خبري مي هم وکړي او حلیمي صاحب مي هم په دغه ورځ وپېژنده ، هغه وخت چې خپل مخ يي راته ښکاره کړ، مازدیګر شو بیرته یې نفر خپلو ځایونو ته بوتلل، زه او خپل خراب دیوالونه پاتې شولو، دخرابی دروازه هم بادته مخامخ وه، دیخ زور پرې رسېده، دخوني په منځ کی به یخ باد لګیده، په دیوالو به يې ښه انعکاس کاوه.

دوي ورځې وروسته يې لاندي منزل بلي خوني ته بوتلم او هلته حلیمي صاحب او سالم سقر هم و ، موږ خبري سره کولي، دسالم ورور قصه مي تر اوسه په غوږو کي ده، چې داوښکو په ډکو سترګو به يې راته کوله، ويل: دويل يوه کوچنۍ لور مي وه چې تازه پر خبرو راغلي وه، دکندهار په ښار کې مونږ دپنا ځاي نه درلود، کله یو ځاي او کله بل ځاي به له بمبار څخه تښتېدلو، يو سهار وختي ډېر سخت يخ و، او د ي ماشومي به په ژړا ژړا ويل: (ابي برد) يعني پلاره يخ دي، او ما هيڅ نشول کولاي او دي ماشومي به بیا هم دغه تکراروله ما او مور به يې سم ورسره ژړل ، ده ويل: میرمنه مي ښیرازه وه، دانتقال په وخت کې به ډېر په تکلیف وه، ښار نه وو نیول شوي ما خپل بچیان چمن ته ورسول، زما ښځه او نوري عربي ښځي راسره وي، کله چې تر افغانستان وتلې نو د افغانستان خاوره يې په پلوونو پوري ترله، ما ځیني پوښتنه وکړه، چې پر دې څه کوئ؟ هغوي ويل: بیا به موږ افغانستان وونو او که نه، د افغانستان مقدسه خاوره دجهاد خاوره ده او دالله (ج) ددين دنافذيدو يوازني پاتي ځاي دی، خو دي دهغو بچیانو په احوال ناخبره و، چې پاکستان به ورسره څه کړي وي. دري ورځي مونږ دري واړه سره يو ځاي وو، په اخره ورځ يوه بل ځاي ته انتقال شولو، شپه شوه حلیمي صاحب يې تحقیق ته

بوت ، دماسخوتن لمونځ مو وکړ ، وروسته عسکر راغلل ویل یې چې تاسو لاندي بیا ېو، یعني زه او سالم چې کله لاندي بوتلل شولو نور ورونه موهم ولېدل چې لاسونه اوپښې یې تینګ ورتړل دانتقال غوندي ښکارېدل

قریب شل بندیان کښېنول شوي دي، لاسونه او پښې یې ښې کلکې تړلې وې توري لوغړني کڅوړې یې په سرونو وراغوندي، چې دا علامه دانتقال وه، چې چیرته به یې انتقالوي والله اعلم

کندهار ته انتقال

په ډېر تلوار سره عسکرو لاسونه او پښې نورهم محکم راوتړل او په سريې هغه توره کڅوړه راواغوستله او پر زنګنويې کښېنولم زما سر يې دبل بندي پرشاه تکيه کړ او هم دارنګه يې زما شاه ته بل بندي کښيناوه او سريې زما پر اوږو راتکيه کړ، تر يوه ساعته هم داسي کش مکش شروع و، او وروسته يې يو يو ولاړولو او يو دبل تر شاه ته يې قطار درولو او په يوه نري ټينګه ليلوني رسۍ يې متې سره راوتړلې، لکه اوښان سره قطار يې کړو، عسکرو به رسۍ يو طرف بل طرفته کشوله، چې دهر ځل کشولو په وخت کې به دټولو بنديانو چيغي ترغوږو کيدلې، ځکه چې ډېر سخت به خوږېدل او ليلوني رسۍ به مو پر بازوګانو نوره چسپېدله، خوتر ډېره حده قصداً کيدله، ترڅو موږ وځور وي، ددغه قطار په ورونو کې دنافع په نامه يو سوډاني عرب و، چې په دواړو پښو زخمي و، ډېري سختي چيغي به يې وهلي او سخت په عذاب و، نو عسکرو ددي پر ځاي چي کمك راسره وکړي ناري او چيغي به يې راباندي وهلي چي چپ او ږغ مه لرئ، خو بيا هم له ډېري سختۍ ډېر فريادونه اوريدل کيدل ، يوه ورور چې امين الله نوميده دتوبي اوسېدونکي و، او فعلاً په چمن کي اوسيدي هم په دغه قطار کې و، چې بيا يې په کندهار کې راته وويل چې ما په دغه وخت کې يقين کاوه، چې اوس مو دحلاليدو ځاي ته بيايې او حلالوي مو، خاصتاً په هغه وخت کې چې يو عرب ورور چې زخمي و، له ډېري سختۍ څخه به يې زګيروي کاوه، او خرهار يي شروع کړ، امين الله ورور ويل چې زما يقين شو چې هغه يې حلال کړ او اوس زموږ نوبت دي، نو له ځان سره مي

دشهادت کليمي شروع کړي. او ما هم دډېرو ورونو اوازونه اوريدل چې په زوره زوره يې کليمي ويلي اوچا دقرانکريم دتسلي ايتونه ويل.

هم دا لټ او خريز شروع وو، په شاړه ځمکه کې يې روان کړي وو، کله کله به په ډبوکي ګوزاريدلو. تر څو يوه اواز ته نژدي کيدو چې دغټې الوتکي اواز و، ورو ورو هغه ځاي ته ورسيدو، دالوتکي لوړو اوازونو دورونو چيغي او ناري زما غوږو ته پري نښودي.

الوتکې ته نژدي يو په بل سره وغورځول شوو، لکه دلوي کور دباريدو په وخت کې تړلي غوټې او بيا يو يو الوتکې ته خيژول کيدلو. دننه په الوتکه کې کښينول شوو، او دالوتکي په تخت پوري ټينګ وتړل شولو، پر ورونونو يې پټې راوتړلي او دځټ لخوايې هم پټې وتړلې الوتکې پرواز وکړ، او دلږ وخت وروسته بيا هم دعذاب شکايتونه پورته شول، دلغتو په سخت ګذارونو سره به ځوابيدل ، خو بيا هم مزل لنډ و، او وروسته تر يوه ساعته تقريباً الوتکه کښته شوه، خو دکښته کېدلو په وخت کې ډېر هوسا او ارام شولو، خلکو مخ ته زورکاوه، نو ملا به له درد نه لږ خلاصيدله تقريباً دکال ۲۰۰۲ دفبروری ۸ يا ۹ وه الوتکه کښته شوه، بيا يې يويو کښته کولو ترڅو ماته نوبت راورسيد، عسکرو کشولم او دکشولو په حال کې به يې په لغتو او سوکانو په نس، تشي او ورنونو وهلم، بيايې يو ځاي په ختو کې پرمخې وغورځولم او دا هم هغه ځاي و، چې نور ورونه هم پکښې غورځول شوي وه، ډېر سخت يخ و، ختې ډېري يخي وي او تر يونيفورم يې يخني اوچته احساسيدله عسکرو به سربېره خپله لوبه راباندي کوله، کله به سربيره راباندي کښيناستل ، کله به يې په لغتو وهلو او کله به يې نوکاري لګولې، دکوچني لښتو او لرګيو په ګذارونو بالا، خو ښه خبره داوه، چې توري خلطي مو په سر پاتي وي چې هم يې مخ له ختو راته ساته او هم يې دنفس

تنګي په ساه مخ او سر تود راته ساتي، تر ډېره دمه دغسي حالت دوام درلود، يو يو نفر يې ولاړولو ترڅو ماته نوبت راورسيد، دوو عسکرو په ډېر وحشي ډول راحمله کړله او له ختويې پورته کړم او په تراټه يې څغلولم او په تشي تشي کي به يې په عسکري لويو بوټو او سوکانو وهلم او بيا به يې پړمخي په ځمکه په ډېر قوت وغورځولم، ترڅويې پر يوه تخته پړمخي وغورځولم او څلور پنځه عسکره سربيره راباندي کښېناستل، لوې لوې رمباړې او ناري يې راباندي وهلي چې ونه ښوري، کالي يې په چړو او چاکوګانو راباندي څيري کړل، دومره به يې په سر او پښو باندي زورکاوه چې تر ډېره حده موږ فکر کاوه چې حلالوي به مو، زه هم په دغه حالت کې شکمن شوم چې اوس مو حلال نکړي، نو يقيني خبره خو داوه چې موږ تر ژوند په حلالېدو څو چنده خوشحاليدلو، او داسي توهينوونکي افعال هيڅ بشر نشواى برداشت کولى.

بيرته يې بربنډ له تختي څخه پورته کړم لوړيي ودرولم، خو له ډېره وهمه او سختيو مي يخ هير شو اوګرمي خولي مي په بدن راماتي شوي او دومره يې زيات وموښلم اوويې مروړلم چې شرمښ به ميږ هم دومره نه ومروړي.

تحقيق شروع شو دکامرو کړ پي مي هم ترغوږو کيده او رڼا يې هم دخلطي تر باريکو چولو سترګي بريښولي، عکاسي او تحقيق له بربنډو انسانانو څخه، خو دامريکايانو لپاره يوه ميله او تماشا وه، يو دم يې خلطه له سره راڅخه لري کړه، ومي ليدل چې بربنډ ورونه هم ولاړ دي، څوك يې پرتختو ګوزارکړيدي، پر چا کالي شلوي او په چايې اغوندي، دوارخطايې يوه فضاء وه چې زړونه سره چوي، دومره توهين چې زما ژبه يې تعبيرولي نشي، ښځي او نر ولاړ دي تماشا کوي، لويه غټه خيمه وه،

او ډاکتران هم پکښي موجود و ، چې بيايي طبي معاينه کوله، تحقيق عکاسي او معاينه خلاصه شوله بيرته يې دريشي راواغوستله توره کځوړه يې راپر سر کړه او په کشولو او ځغلولو يې يو ځاي ته بوتلم، پرمخي يې وغورځولم لاسونه او پښي يې راخلاص کړل او کځوړه يې له سره را څخه وکښله، عسکر مي په سراو پښو ناست و ، لږه شېبه يې همداسي پرېښولم او يو دقيقه وروسته يې ږغ راباندي وکړ، چې ولاړ شه، پورته شوم، ځان مي دخاورو او خټو څخه وڅنډه شاه وخوا مي سترګي ورغړولي، يوه لويه خيمه وه، په تختو سره يې څلور طرفه ديوالونه جوړ شوي و او څلور سره طرفونه يې له مځکي څخه تقريباً يو متر پورته وه، مستطيل غوندي جوړ شوي وه او بيا په دوه متري کې تقريباً دزخو او اغزو لرونکيو سيمانو په واسطه بنده او محاصره شوي وه، په هم دغه خيمه کې چې تخت يې په غټو تختو جوړ شوي و او له پاسه يې لوي ترپال و، تقريباً دشلو نفرو دميشته کيدو ظرفيت يې درلود، چې ښه مي سترګي وپوولې ډېري هم دا ډول خيمي مى وليدلى او دنورو بنديانو وروڼو څخه ډکې وي، موظف عسکر راته په اشاره هغه سامان وښود ، چې دهر نفر لپاره مځکي دننه په ترپال کې ايښودل شوي و، يو پټو و او په هغه کې دوه نازك توسان، يوه زيرپيراهني، يو جوړ جرابي، او بوټونه او يوه دسر برنکو لا (خولی)وه زيرپيراني مي واغوستل، جرابي مي په پښو کړي، برنکولا (خولی)مي پر سر کړه او په دواړه توسانو کي مي ځان وپيچه او له ډېري يخني څخه مى بيخي طاقت نه کيده، هغه نور وروڼه چي تر ما وروسته پاتې و په همدي شکل تردي ځايه راورسيدل، تقريباً سهار ته به يو ساعت پاتي و، او ملا محمد صادق اخند هم دغې خيمي ته راوستل شو، هغه د اورزګان ولايت دبلاغ دکلي اوسيدونکي و، چې هغه وخت يې په چمن کې کور و، او په

افغانستان کې د شوروي دیرغل په وخت کې دجهاد دصدقیه جبهې پخواني قوماندان و، چې زموږ امیر و، ما کالي ورته برابر کړل، دي سختي یخنۍ نیولي و، چې دکالیو دبدلولو په وخت کي یې ماته وویل ماته مه ګوره، حقیقت دا و، چې ما ده ته نه کتل او کومك مي ورسره کاوه، دده دا قصه می هم په زړه ده، کله چې ملا محمد صادق اخند شا و خوا وکتل خلك یې په خیمو کې ویده ولیدل چې ځانونه یې په توسانو کې پیچلي وو، ګومان یې وکړ چې دا خلك به مړي پراته وی، ما ته یې په تحیر سره وویل: څومره مړی پراته دي ما ورته وویل: نه ویده دي خو یو ګړي وروسته په هره خیمه کې اذان شروع شو بیخي لګه په ښار کې چې سړي وی هر طرفته د اذانونو ږغ و، حاجي ملاصاحب ناڅاپه په لوړ اواز وویل: شکر الحمدلله داسلام کلي ته راغلي یو، او ډېر خوشحاله شو. خو امین الله ورور بیا ویل: خدایه کشکي مړه واي داڅه وحشي حالت و، هیڅ دهیرولو نه دي او نه دانسانانوپه څېر دي، خو ما به ورته ویل: چي الله ج مو دي تردي له بد ترو وساتي.

په کندهار کې دتحقیق مرحله

سهار شو لمونځ مو وکړ او غوښتل مو چې یو ګړی دمه وکړو، خو دمي ته پرې نه ښودل شولو او دتحقیق مرحله شروع شوه، لومړی عرب ورونه تحقیق ته بوتلل شو . که څه هم زه په دغه ورځ تحقیق ته بو نه تلل شوم، خو دنورو ورونو په بیولوکي مو ډېري ستونزي درلودلي، تحقیق ته بیول ډېر سخت او تحقیر امیزه وه، مثلاً کله چې به يې یو نفر تحقیق ته بیوه نو عسکر به ددروازي له خوا راغلل، ولچك او بیړي به يې په لاسو کې وه او په زوره زوره به یي ناري کړی ځئ پاي ته ولاړ شئ، د خیمي ټول ورونه به پاي ته ولاړل او نور عسکر به دپاي لخوا دسیمي خاردار شاه ته مسلح ودریدل او دټوپکو خولي به يې دبندیانو طرفته نیولي وي او بندیان مکلف وچې پرزنګنونو ودریږي او لاسونه شاته ونیسي، او هغه نفر چې تحقیق ته بیول کیدل مکلف و، چې پړمخي ځان په خټو او خاورو کې وغورځوي، لاسونه پر ملا سربېره تړلو ته اماده کړي، او پښي به يې جفتي نیولي وي، عسکرو به دروازه خلاصوله، په ډېر تلوار به داخلیدل دسړي پر سر او پښو به کښیناستل او لاسونه به يې شا ته ورتړل، پښي به يې ورته تړلي، توره لوغړنه خلطه به يې په سر وراغوستله او بیا به یي ویسته او دروازه به يې تړله، وروسته به هغه نورو بندیانو ته اجازه ورکول کیده چې خپلو ځایونو ته ورشي، همداسي به شپه او ورځ کیدل ، شپي او ورځي به سړي ارام نشواى کولاي،په تیره چي به هغه نری وچکی بی حیا ښځه وه چی ډیرتیزاووچ اوازیي درلودی اوډیری سختی چغی به یي وهلی، تحقیق ته په بیولوکې یوه بله لویه ستونزه دا وه، چې ډېرو متعصبه عسکرو به خلك ډېر په تکلیف کشول ،

لاسونه به یې شاته کشوله اوسر به یې مځکې ته کښنې کښې، زور به یې پرې کاوه پرځمکه به یې کشاوه او دسپیو په غپا به یې بدرګه کاوه، ډېر ځله خو زما دزنګنو غوښې په ځمکه تللې او هغه ټینګ پتلون به دمځکې دکشولو په وخت کې سورې سورې شو، او کله به یې سرونه له دیوالو او دروازو سره راجنګول، په داسې وخت کې چې موږ به هیڅ نه لیدل، سترګې به موټینګې تړلې وې او ځانونه مو هم ددوی په اختیار کې وو، سهار شو دسره صلیب مامورین راغلل او غوښتل یې چې مرکه راسره وکړي او د احوال معلومات راځخه وکړي او په عین حال کې یې غوښتل زموږ بیوګرافي یاپیژنه له ځان سره راجستر کړي، سپینې فورمې یې راکړې چې کورونو ته خطونه ولیکو، دسره صلیب یوه مامور دسیمې خاردار هغه بل طرفته راسره ودریده، او دنیولو او وروسته دسلوك پوښتنې یې راځخه کولې، خو موږ تر ډېره شك کاوه چې دا به هم دامریکایانو یوه استخباراتي ځانګه وي، ډېر به موزړه نشواي ورته تشولاې او خبرې به مو په ډېر احتیاط ورسره کولې، لکه تقریباً دمحققینو سره، خو بیا هم خبرې ساده او بې سامه وې، دخطونو لیږل او رارسیدل به مو دځان لپاره غنیمت باله، تر ډېره حده خو به موږ دسره صلیب ناوسې احساسوله او دبلې خوا مو دامریکایانو له غروره او تکبره پړسیدلې پالیسی دقانون له چوکاټه ډېره لیرې بلله، خو بیا هم د سره صلیب دخطونو وړل او راوړل دستایلو وړ دي، چې موږ یې حداقل دخپلو کورونو له احواله خبرولو، سره صلیب دخپل راجستره دهویت کارتونه راته راکړل او دنورو شیانو وعدې به یې کولې چې دامریکایې مقاماتو سره به خبره وکړي، لکه کتابونه، دوا، ډوډۍ، اوبه او نورې دژوند اسانتیاوې، خو تر څو چې زه په کندهار کې وم په اخرکې څو دقصو کتابونه، دشطرنج تختې او په درومیاشتو کې یو ځلې

بې عزته بې حرمته بربنډ غسل وليدل سو، خو نور څه پرمخ تګ نه وليدل سو، موږ ډېر دمذهبي کتابو، داوداسه د اوبو، دبشر احترام غوښت، خو کله هم زموږ دغه ارمان ترسره نه شو. دکال ۲۰۰۲ دفبرورۍ له ۱۰ څخه بيا د جولاي تر لومړۍ پورې په کندهار کې وم، مخ مو نه دې پريولې او نه مو لاسونه پريولي دي، يواځې دښبنلو اوبه راکولې، خو چې کله به مو مخ يا لاس په غلا سره پريولل نو سخته سزا به راکول کيده، خو دسزا له ويري مو نشوای کولای چې مخ، يا لاس پريمينځو.

يو ځلې يې اوه اوه نفره سره تړلو يو بل ځاي ته يې بيولو چې تقريباً څو متره يې له دغه ځايه مسافه درلوده، بيايې بربنډ کړو نه پرده وه او نه حجاب او نه بله تړوته وه چې اقلاً عورت غليظه ورباندې پټ کړو، دوې، امريکايې عسکر نر او ښځې شاو خواته راته ولاړو او يو يو سطل اوبه، يوه چکي صابون يې له اوبو سره اينبې و ، چې ځان ورباندې پريمينځو ، موږ لدې توهينوونکې غسل څخه ډډه نشواي کولاي، مجبوره وو چې ځان يو دبل په مخ کې پرېمينځو، ما پر ورونو ږغ وکړ، ورونو صبر به کوو، موږ مکلف نه يو، خو لطفاً خپل سترګې يا پټې کې او يايې خپل مخ ته متمرکزي کړي دا هم د بې ابۍ غسل و، چې يو ځلې مو د کندهار په هوايي ميدان کې وکړ، نور مو نه غسل کړې او نه مو مخ او لاس پريولی دي.

دويمه ورځ تحقيق ته بوتلل شوم، پوښتني شروع شوي او په کندهار کې داد تحقيق دويمه مرحله وه، تحقيق په عارضي کوټو کې کيده چې ترپالو نه يی پرسر پراته و، خو د تحقيق طريقه تغير شوه او مخه يې هم بلې خوا ته متوجه شوه بيوګرافي وليکل شوه، پوښتني شروع شوي، لهجه نرمه وه کوم تهديد نه و، اود تيرې ورځي سره يې خبري نه مقايسه

کیدلي او دتحقیق دمیز شاته محقق او ددروازي سره نژدي ترجمان او ددروازي په وره کې مسلح عسکر ولاړ و.

د ملا محمد عمر او اسامه دبیوګرافیو اوپیژندلوپوښتني یې کولي او دمیز پر سریې په سور رنګه کاغذونو لیکلي، خو زه پوه نشوم چې سرو کاغذونو به څه معني درلوده، معمولاً دتحقیق خبري په دریو قسمو کاغذونو لیکل کیدي، لومړی ځل سور، څه وخت ورسته ژیړ، او په اخر کې سپین و، یو دوه ساعته تحقیق روان و، بیرته محققین ووتل او زه یې پریښودلم، موظف عسکر راغلل او توره کڅوړه یې په سر راواغوستله او بیرته یي په یوه تکلیف هغه ځاي ته ورسولم چې زموږ داوسیدو نصیب پکې پاتي وو، څو ورځي هم دغسي حالت دوام درلود، او په همداسي توهینوونکي ډول سره به یې بیولو او راوستلو.

دکندهار محبس نسبتاً اسان و، او شرائط یې ډېر سخت نه وه، مثلاً په هره خیمه کې دشلو نفرو دمیشته کیدلو ظرفیت و، خو له لسو نه تر شلو کسان په کښي اوسېدل او دري نفره یو ځاي سره کښیناستلاي شواي او خبري به مو سره کولاي شواي، خو که به تردري نفره زیات کښیناستلو نو به یې سزا راکوله، لمونځ به مو په جماعت سره کولي شواي او تر خیمي چاپیر به درو نفرو قدم وهلي شواي او سترګي به مو نسبتاً ازادي وي، دژمي موسم و، په دغه وخت کې به لمر ته هم کښېناستلي شواي، خو نور انساني عفت تر پښولاندي وو، په هره شپه کې به دشپي په نیمایې کې تلاشي راتله او لکه چا په چي وهي په داسي شکل به راځغاستل او په ډېر وحشي ډول او تراټ سره او ډیري لویې لویې رمباړي به یې وهلي، چا به غپل، چا به غرړي کاوه، او چا به انکولاوي او غړومبي کاوه اوچابه دخره غوندی هرهارکاوه، او ټول بندیان چې تقریباً تر شپږ اوه سوو پوري یې شمېر رسیده له خوبه

ایستل، ټول ورونه به یې پړمخې غورځول او بیا به یې یو یو پورته کاوه او تلاشي کاوه به یې، دخیمې بل طرف ته به یې غورځاوه او بیا به یې په زنګنو دراوه، سپي به یې غپول او دخلکو په سرو او ځایو به یې بویونه کشول، په همداسې بدرنګۍ به یې هره شپه دخوبه لټولو.

په کندهار کې د ډوډۍ نظام

د ډوډۍ نظام عسکري وجبي، یا کڅوړې وي چې دامریکا حکومت له دویم جهاني جنګ وروسته دخپلو عسکرو لپاره جوړې کړې وي، اکثره به یې ایکسپایر هم وي یعني تر خپل تاکلي وخت به اوښتي وي، غوښې او ترکاري به په کښې پخ شوي وه، معلومه نه وه چې ذبحه شوي به وي که نه په خپکۍ به وژل شوي و ، او کله کله خو به دخنزیر غوښې هم پکښې راتلې چې ډېرو ورونو به په ناخبرتیا سره خوړلې هم وي، ځکه چې ټول ورونه خو په نوشته نه پوهیدل خاصتاً په انګریزي ژبه، داهغه خوراکونه دي چې له زښت ډېر وخت وراسته، بوي ناك، خوراکونه دي زموږ درسم، رواج او عنعنوي، دود څخه ډېر لرې دي او یواځې یې عسکر په جنګي حالاتو کې چې دنورو غذایې موادو رسدنه کیږي دمجبوریت له کبله خوري، خو دداسې شی خوړل دصحي لحاظه دانسان وجود ته ضرر رسوي خو مجبوریت و. بیا دجون په میاشت کې دغه عسکري وجبې په نورو وجبو تبدیل شوې چې پرې لیکلي به وه حلال او کوشر، (Kosher)کوشر دیهودانو ذبحه ده چې اکثره مسلمانان یې خوري. او حلال خو عیني دمسلمانانو ذبحه ده. کیفیت یې ښه و، او تاریخ یې هم برابر و، نورې څه میوې او شیریني هم ورسره مل وي، ددې با وجود یوه افغاني ډوډۍ هم ورسره زیاته شوه چې وروسته به یې کافي مړولو.

دډوډۍ دویشلو طریقه داوه چې کله به دډوډۍ وخت راورسید دوجبو کارټنو نه به یې دهري خیمې مخې ته اېښودل، وروسته به یې نفر صف درول او ددروازې ترسوریو به یې یو بوتل اوبه او یو خوراك

ورکاوه. کله خو به ځیني ورونو دوه خوراکه هم په چل لاسو ته راوړل ، عادل تونیسي او ثمیر الجزائري به داکار ډیر کاوه. په نیم ساعت کې به موډوډي خوړله. کاغذونه او خلطي به مو بیرته مسترد کولي. که به کله یو ورور په نیم ساعت یعني ۳۰ دقیقو کي ډوډۍ نه وخوړل بیا به سزا ورکوله .

دوه سطلونه يې په شلو نفرو راکول چې دحاجت په وخت کې به ورتلو. پرده يې يونړي ځادر و، چې دعسکر طرف ته يې پرده نه درلودله او يو تشناب کاغذ به يې دورځي په شلو نفرو راکاوه. سطلونه به دورځي دري ځله دبندیانو په لاسو هلته په بیلرانو کې تشیدل کوم چي ددغه ابرازو لپاره استخدام شوي و، په بندیانوکې ډېر ورونه وه چې مریضان او زخمیان به و چې ډاکټر اودواته يي هرګړی ضرورت درلود ، د دوا لپاره په ورځ کې دری ځله نرسان راتلل چي اکثره يې ښځي وي، دعاجل ضرورت بیا وقت معلوم نه و. او ټالینول ګولۍ به يې ډېر له ځان سره درلودي. اساسي دمعاینې لپاره څه نه وه. خو یواځې دضرورت معلومولو ترمامیتر او دغوږ ګوشۍ لرونکي ترینسکوف کارول کیده، خو هغه په اصطلاح ډاکټران او نرساني ددوا په کیفیت او تشخیص ډېر کم پوهیدل. د هر مرض لپاره به يې مریضان په دي مجبور ول. چي ډېري اوبه وڅښي خاصتاً دقبض. تبي او زکام لپاره. ځکه دا داسی دواوه چې ګټه يي درلودله تاوان یي نه درلود. هغه جوړ شوي محبس یا توقیف ځاي په هغه ځاي کي واقع و. چې هلته دلویو بار وړونکو الوتکو قرارځاي و. قرارځاي ته نژدي اطراف خامه او مټنه مځکه وه. ډېری سختي دوړی به يې کولي او ډېر بد ژغ به يي کاوه. خاصتاً دباد په وخت کې. طبیعي ده چې کندهار دوړي او باد لري. خو ددغه الوتکو تیزي هوا به څو چنده کاوه. ډېر ځله خو به زما دپریوتلو کالي بیخي تر

ګرزولاندي شوه چي دخاورو رنګ به يې ورکړي و. او کله به يې هغه خواړه چي دوی راکول له خاورو را ته ډك کړل او کله کله خو به دومره غتې او درني الوتکي راتلي، چې په زغ به يې دچا خبره دغوږو پردي پرې کېدلي او له باد سره به يې خيمي چپه کيدلې. دشپي به يې له خوبه پاڅولو او بيا به مو ټولهِ شپه او ورځ پر سر درد وو. دشپي او ورځي به عسکر څلور طرفه کرځيدل. کله به يې دومره په لوړ اواز خبري کولي چي خوب مونشو ځيني کولاې. خو بيا هم ځيني عسکر لږ په انساني خواخوږي پوهيدل ، ډېر ځله خو به عسکرو دخبرو پرځاي ښکنځل کول ، بي له کوم دليله او ضرورته او سر بيره پر نورو ښکنځلو به يې ده(پك يو) کلمه ډېره استعمالوله (Fuck you)، چي اخلاقاً ډېره بی احترامه کلمه ده او ټول بنديان ددغه کلمي په معنی ښه پوهيدل. ځکه چي دوي به ډېره استعمالوله. او کله ناکله خو به بي رحمو او متعصبو عسکرو دسرپنا ترپالونه په ورو شکو او ډېرو ويشتل، تر څو بنديان له خوبه خوند وانخلي. حاضري په شپه او ورځ کي دري ځله وه، چې بيا دوه ځله ته راغله. دمحبس په ټولو خيمو کې به يې خلك صف درول او بيا به يې دنمبر په اخستلو سره حاضري اخستله. مثلاً ١-٢-٣ چې زما نمبر - ٣٠٢ و. دغه نمبرونه به دنومونو پر ځاي استعماليدل چي زما تر خوشي کيدلو پوري مي هم دغه نوم و. دنمبر تر ذکر کيدلو مې دوي عجيبي اوپه زړه پوري واقعي راپه ياد شوي چې ذکر کول يې اړين بولم.

دوې هېښوونکې قيصې

دا دوې عجيبې قيصې مې تراوسه پر زړه دي، هغه داچې په هرو څو ورځو کې به دحاضرۍ اخيستلو مسؤول بدليده او دورځې او شپې به هم سره جلا وو، يو حاضري اخستونکی عسکر راغی، موږ يې ټول صف کړو او دترجمان په واسطه يې راته وويل چې کله چې زه دمحبس په دروازه کې ښکاره شم نو تاسو به ټول سمدستي ولاړيږئ او دخيمې مخ ته به دريږئ او سلامې به کوئ چې زه دهر صف مخ ته را ورسيږم تاسو به خاموش دريږئ او کښېنه به ځمکې ته ګورئ، لوړ به نه ګورئ او کله چې زه دهر بندي نمبر وايم هغه به لبيك راته وايې يعني (welcome)او ماته به نمبر راښيئ راته ګورئ به او بيا به شاته ځي او دريږي به، تر څو زه ورته امر کوم بيا به کښيني، او که مو داسي ونکړل، يعني زما دغه خبرې مو پر ځاي نکړې، نو بيا زه په قهر کيږم او کله چې زه په قهر شوم بيا نو ستاسو لپاره بل رحم والا نشته او ستاسو انجام به خراب وي دحيرت خبره دا نه وه چې دا ټيټ رتبه عسکر موږ ته داسي هدايت کوي او دومره د ذلت اراده لري، حيرت په دي کې و، چې يو داسي ذليل دڅو ډالرو عسکر چې په امريکا کې يې دژوند د تيرولو لپاره له عسکرۍ پرته بله دنده نشواي پيدا کولاي، دومره دمسلمانانو د توهين ارزو او اراده لرله، او د بنديانو په اړه يې دقانون د نه لرلو په خاطر هر عسکر غوښتل چې وغواړي هغه وکړي او خپل غرور پر ځاي کې، خو هغو ايماندارو مسلمانانو کله هم د هغه دغه وهمي اټکل پر ځاي نکړ.

دويم هغه نفر و، چې دډېر وخت لپاره يې دغرمي لخوا حاضري اخستله، ډېره سخته ګرمي وه دباد ګرم موسم وو، دغه بي رحمه ظالم

به چې کله دحاضرۍ اخستلو تکل کاوه نو به یې نیم ساعت له مخه بندیان صف کول او ټول بندیان به په یوه ځلي صف کیدل، حال داچې دبندیانو شمېر تر اتو سوو ډېر و، او هم تقریبا په شلو خیمو. یا زیاتو کې جلا، جلا پراته وه، دا ظالم چې رنګ یې کټ مټ د بیزو غوندي و، ډېر بدرنګه او رتبه یې ډېره ټیټه وه، مخ کې له دي چې حاضري واخلي یو ځلي به یې ټول صفونه کتل، دومره په تکبر او غرور به روان و، چې په خپل ټول ژوند کې مې داسي څوك نه و لیدلي او دومره کرار به ته چې د چا خبره پر ځاي به ولاړ وو ، او کله خوبه دبل چا سره په ناحقه خبرو تر ډېره مصروف شو او بیا به یې په ډېر تکبر حاضري شروع کوله، او که به څوك ناست وو یا به د خیمي سیوري ته ولاړ و، نو به یې دستي سزا ورکوله، که به څه هم مریض و، په داسي طریقه یې مظلوم بندیان هره ورځ له یوه ساعت تر دوو ساعتو پوري و دغه تاوده لمر ته درول ، الله(ج) خودي دده جهنم ځاي کړي، امین. ما ته ځکه دلچسپه او په زړه پوري وه چې د بشر دحقوقو ذمه داران چې په دنیا کې له زمري څخه بیا تر ملخه پوري، هر حیوان ته قانون لري او احترام یې کوي، خو زمونږ لپاره چې انسانان و ګناه موهم معلومه نه وه، قانون وجود نه درلود او هر بي پلاره ذلیل عسکر به چې دخپل ژوند لپاره یې عسکري اختیار کړي وه په مونږ لوبي کولي، یوه ورځ دغه ظالم بدبخته عسکر زمونږ دخیمي چاپیره سیمي خاردار چك کاوه او لکه دښکار سپي هر شي ته به یې په ځیرځیر کتل ، ویي لیدل چې دښیښي یوه وړه ټوټه په خیمه کې وه، چې تقریباً دیوه نوك په اندازه وه، ماته یې وویل چې رایې کړه؟ ماهم وروغورځوله، بیایې په ځیر ځیر ورته کتل ماته یې وویل: دادي له کمه ځایه راوړې ؟ ما ورته وویل مونږ خو له ځان سره څه نه دي راوړي او نه مونږ دلته خپله راغلي یو او نه دباندي وتلي یو، دا ښیښې کیداي

شي له ډېره وخته دلته پرتي وي، ځکه دا شاړه بيديا ده او هر څه پکښي شته. هغه ويل حتماً به يې راښيې او بيا به يې په لويه چغه ويل : ډونټ ټاک اي ويل فك يو(don't talk I will fuck you) بيايې صليب غوندي پر زنګنونو ودرولم. ترڅو ساعته پوري يې سزا راکوله. دا ظالم به چاپيره د بنديانو په خيمو تاويده، چې کله به ماته راورسيد ښکنځل به يې کول اوبدالفاظ به يې استعمالول، زموږ سره دومره توان هم نه و، چې ورته ووايو چې ولي ښکنځل کوي، که مو ورته ويلي واي نو بيا موږ ته سزا راکول کيده. ځکه مجرد عسکر ته جواب ورکول جرم او دعسکر بي احترامي وه، خو دوي چې څه کولاي هغه يې حق و. «دزړه سوخت به مي ارام نشي هيڅکله - چې مي ياد شي دغلام بادشاهي » زړور ځوانان دچا په لاس کې و . دمسلمانانو د بي اتفاقي او له اسلامي حدودو دوتلو او دمسلمانانو داعتماد .او د اميرانو دغلامي په خاطر ،چې تردين يې بي ديني او تر حلالو يې حرام او داسلام تر سپڅلي شريعت يې فحشا او کفري قوانينوته ترجيح ورکړه، او دځان دعزت لټون يې دخپلو مؤمنو مسلمانانو په بي عزتي کې ولټاوه. اللهم ارحم علينا واصلح امراءنا.

په څلور کونجه لوي محبس کې يو اهن چادري دالوتکيو پخواني ورکشاپ و، چې دننه پکښي کوچني ځايونه انتخاب او جوړ شوي و ، هغه کسان چې سزا به يې ورکوله هلته به يې وړل، خو دامي هم وليدل چې ځيني خلك به په ځنځيرونو بارو او ټول بدن به يې په ځينځيرونو تړلي و، او نور هم ورته بد حالت و، دغه محبس شپږ برجونه درلودل، چې دلرګيو له تختو څخه يې جوړ کړي وو مسلح عسکر به ۲۴ ساعته پکښي ليدل کيدل چې پهري به يې کولي او نورو عسکرو به بيا په موټرو کې ګزمه کوله. په دغه لوي اوسپنيز اهن چادر کې له اتو څخه تر لسو پوري واړه دسيمانو او اغزيو قفسونه جوړ شوي و . موږ ته ډېر

نژدي و ، تولـه شپـه بـه سپي پکښي غـپـول کيدل او عسکرو بـه پـه نوبت سره چيغي اوناري پکښي وهلي او بنديانو ته به يي ښکنځل کول ، ددي لپاره چې بنديان ويده نه شي او خوب ونکړي، په دغه ځاي کې به يي خلکو ته دبي خوبی سزا ورکوله، چې له څلورو ورځو، بيا تر مياشت پوري خلك پكښي پراته وو .

ځوجالبې پېښې

عجيبې اوغريبې پېښې خو ډېرې پېښېدلې او هره ورځ له داسې پېښو خالي نه و، خو ځو واقعات غواړم دنمونې په ډول سره وليکم. يوه ورځ مې وليدل چې يو سپين ږيرى سړي يې راوست . عسكرو يې لاسونه تر شاه ورتړلي دي او په ډېر زور سره يې كشوي او په يوه خيمه كې يې چې ماته نژدې وه وغورځاوه، خلاص يې كړ او عسكر ځيني ووتل دخيمي كاونډيو ورونو ورته وويل چې بابا پورته شه؟ خو هغه دومره ستړي شوي و چې نشواي ولاړيدلاي، بيا ورونو ترلاسو ونيوه او پورته يې كړ، ساه يې تپه دريدلي وه او خبرې يې نشواي كولاي البته وارخطا به هم وو، ورونو ورسره كمك وكړ او دسپين ږيري غريب ځخه هر ځه ورك وو ، تريوي ورځې پورې سپين ږيري بابا هم داسې و، په دي نه پوهيده چې چيرته يم او ځه راسره كيږي، حتي په دي هم نه پوهيده چې موجوده بنديان ځوك دي، دعسكر او بندي تر منځ يې توپير نشواي كولاي، دويمه ورځ يې بيا تحقيق ته نوم ياد شو، خو چې كله يې پړمخې پريوتو ته هڅاوه دي نه پوهيده چې ځنگه پريوزي او نورو ورونو هم ورسره كمك نشواي كولاي، ځكه چې نور ورونه مجبوره وو چې پاي ته ولاړ شي او بل طرفته وگوري، عسكرو په ډېره بي رحمۍ پړمخي ورغورځاوه او سر بيره پر كښيناستل ، تينگ يې وتاړه او دغه ورور يعني سپين ږيري بابا فكر كاوه چې حلالوي مې، وژني مې او په زوره زوره به يې ناري وهلي كافرانو دوه دقيقې مې پريږدئ چې دوه ركعته نفل وكړم؟ بيا مې حلال كړئ، خو عسكريې به ژبه نه پوهيدل له حركت سره به يې نور هم زور پركاوه، موږ له ليري ځخه ورته ناري وهلې بابكه

نه دي وژني تحقيق ته دي بيايې پواځې څه پوښتنه درڅخه کوي او بيرته دي راولي، خو ده به له ډېري وارخطايي څخه زموږ هيڅ هم نه اوريدل. ما په هغه ساعت کي ډېر سخت وژړل او د ژړا په حالت کي له ډېر قهره اوغوسي نا اميدي څخه، به کله کله راڅخه وخندل شول، خو وروسته چې کله موږ ددغه بابك څخه معلومات وکړ عمريې پوسل او پنځه کاله -۱۰۵- کاله و. داروزګان ولايت، دچارچينو دولسوالي اوسيدونکي وو، لومړنۍ کس وو چې دګوانتانامو دکيوبا له دوزخ څخه خوشي شو.

دوهمه پېښه

سهار وختي کښيناستلو او لمانځه ته تياری کوو، داوداسه له تکليفه خو خلاص وو، تيمم مو وواهه او سنت مو وکړل ، دلمانځه امامت ته زه وړاندي شوم، چې کله مو لمونځ شروع کړ ، نيت مو وتاړه ډېر وختي او دسهار لومړی وخت و، په وره کې عسکرو ديوه عرب ورور نمبر ياد کړ، چې تحقيق ته يې بوځي، عرب ورور عادل نوميده او دتونس اوسيدونکي و، او له موږ سره په جماعت کې ولاړ و، دوي موږ ليدلو چې لمونځ ادا کوو او ولاړ يو، خو دوي صبر ونکړ او دويم ځل يې بيا به لوړ غږ نمبر ياد کړ او ورسره جوخت يې ناري کړی هري اپ.

(herry up) (په تلوار سره) خو بيا هم موږ په لمانځه کې وو، عسکرو نور صبر ونکړ په ډېره غوسه او تلوار سره يې دروازه بيرته کړه او په منډه زموږ خيمي ته داخل شول، زه له رکوع څخه پورته او سجدي ته ولاړم چې دسجدي په حالت کې مې دوه عسکر پرسر راکښيناستل او پر سريې زور راکاوه چې پورته نشم او نورو عسکرو عادل ورور له صفه کش کړ، ويې تړی، له خيمي څخه يې وايست او وروسته عسکر زما له سر څخه ولاړ شول، بيرته موږ خپل لمونځ راوګرځاوه او عادل ورور يې په ډېري

سختۍ سره کشاوه اوتحقيق ته يې بووت ، دنړۍ په قوانينو کې تر ټولو مهمه خبره داده، چې دمذهبي شعائرو او دودونو احترام وشي، ځکه دنړۍ ټولې بدبختۍ دمذهبي دودونو له سپکاوي څخه پيدا شويدي او هر وخت چې عامي وګړي او دملتونو په مينځ کې تعصب ډېر شوي، دمذهبي توهينوونکيو اعمالو په خاطر. په نړۍ کې په دې ډېر ټينګار کيږي چې هيڅ وخت بايد دمذهبي چارو بې احترامي ونشي، خو امريکايانو ددنيا له قوانينو په بغاوت سره دمذهبي چارو داسې احترام کاوه.

بله پېښه

دري خيمې سره نژدې وې يواځې يو اغزن سيم تر منځ وو، چې ددوو خېمو حدود يې معلومول دغرمې د ډوډۍ وخت و، او عسکرو دغرمې استحقاق ووېشه زما وخنګ ته يوه خيمه وه چې يو پاکستانی ورور هم پکښې وو او دغاښونو له درد څخه يې هم شکايت درلود، نرسانو ته يې زښت ډېر وويل خو يواځې به په ټالينو Talinol ګوليوځوابيده چې دهر مرض لپاره ورکول کېدې، درديې ساعت په ساعت او ورځ په ورځ زياتيده په هم دغه غرمه يې ډوډۍ په تلوار سره نشواى خوړلى نيم ساعت يعنې ديرش دقيقې وخت تير شوخودغه ورور ډوډۍ تمامه نه کړه په همدغه ورځ يو پنډ پړسيدلي لنډ عسکر وو ټيټه ونه يې درلوده شنې سترګې دبيزوګې شکل يې درلود خورا غوښن هم و، ددې ظالم د ډوډۍ ورکولو او بيرته دکچري ټولولو نوبت و نيم ساعت پوره شو نورو ورونو ډوډۍ وخوړله خو هغه پاکستاني ورور چې دغاښو درديې درلود د خوراك په نيمايې حالت کې و، نورو ورونو کچره ورکړه خو ده عذر وکړ او عسکر ته يې وويل که څه لږ نور وخت ورکړې ځکه چې دی معذور دی

دغه ظالم ددي پر ځاي چې دده عذر قبول کړي دغه بندي دروازي ته وغوښت او ورته يې وويل چې ولي دي ډوډۍ نه ده خوړلي بيايې په يوه لاس ترغاړه ونيوي او په بل لاس يې په ډېر قوت سره په سوکانو په خوله خوله وواهه او موږ ورته کتل څه مو نشواي ورته ويلی. دې ظالم داحق نه درلود نيم ساعت پوره شو که يې ددغه ورور عذر نه قبلولي نو باقي ډوډۍ به يې ترې اخستي واي خو وهل دانسانيت له چوکاټه وتلی کار و. شپه راغله د ډوډۍ کارتنونه توزيع شول خو کله چې دوجبو د وېش وخت راغی موږ يې له اخستلو ډډه وکړه دډوډۍ د نه خوړلو خبر په محبس کې خپور شو خو دمحبس پر مسؤولينو يې ښه اغيزه نه درلوده، دمحبس مسؤول ورسره نور څه لوړ رتبه عسکر محبس ته راغلل، هری خيمي ته دريدل او د ډوډۍ دنه خوړلو علت به يې پوښت زمونږ خيمي ته چې راغلل موږ په يوه اواز دتيري غرمي پيښه ورته ياده کړه ،مسؤول قبوله کړه چې بيا به داسي نه پيښيږي بيا موږ ډوډي واخستله او ومو خوړله يوه بله ورځ محمد نواب سخت مريض و، محمد نواب دسعودي عربستان اوسيدونکي و، هميشه به مريض و،په دغه ورځ ډير مريض و، دولاړيدو توان يي نه درلود تفتيش يا تلاشي راغله موږ دمعمول په څير شاته ولاړو دغه ورور دحرکت نه و، امريکايان داخل ته راغلل دغه پنډ ظالم هم ورسره و، چې کله يي مريض بندي په ځاي کې پروت وليد نويي په وهلو شروع وکړه په سوکانو او لغتويي واهه تر څو يي په کشولو تر اخره ورساوه دياوني وړ ده چې په امريکايي عسکرو کې سم سړي هغه وو چې خپله يې بد نه واى کړي خو بل ته د ظلم نه کولو نصيحت هيچا نه کاوه خو دغه ظالم عسکر له موږ سره تر پخوا ډېر تعصب کاوه او موږ به هيچا ته هم شکايت نشواي کولاي همدغه عسکر دقرانکريم بيعزتي وکړه چي په راتلونکي پېښه کې يې مفصل بيان دي.

څلورمه پيښه

يوه ورځ دورځي لخوا په خيمه کې ويده وم دخيمي نورو ملګرو ځينو وظيفه کوله ځينو تلاوت او ځينو هم شطرنج کاوه يو يمني ورور د شطرنج لوبه دامام شافعي صاحب په يوه روايت روا بلله او ډېره مينه يې ورسره درلودله او عمر يې تقريباً ٥٠ تر ٥٥ کلو پوري و. په ښه خوارۍ خوب ويده وم چې دځينو ورونو په ژړا سره له خوبه راويښ شوم ځيني ورونه په زوره زوره سلګي وهي او څوك ژاړي زه حيران شوم چې څه پيښه ده اوپه نوروخيمو کې هم داسي حالت وو او دا ورونه داسي خفه دي چې ما کله هم نه وو ليدلي. پوښتنه مي وکړه خير خو دي څه پيښه ده؟ يوه ورور چي دسعودي اوسيدونکي وواومحمد نواب نوميده راته هغه پند پرسيدلي کافر عسکر په ګوته کړ چا چي هغه پاکستاني ورور په خوله په سوکانو وهلي و هغه ملعون هلته لري ولاړ و. له موږ څخه يوه خيمه خوا څلور بيلره په ځمکه کې ايښودل شوي و چي نيم په مځکه کې ښخ شوي وواو بنديانو پکښي مرداري او بولي اچولي نواب راته په ژړا ويل: دغه ظالم قرانکريم واخيست او ښه يې موږ ته کتله او بيا يې بولي ورباندې وکړې او په بيلر کې يې وغورځاوه داهغه پېښه وه چې تر ټولو دردمنه پيښه وه چې په کندهار کې پيښه شوه خو نيوزويك دامريکا يوي مجلي ډېره وروسته چاپ کړه او مرجع يې ګوانتانامو ښودلي وه ، اصلاً دا پېښه په کندهار کي شوې وه موږ دسره صليب دراتلونکو استازو سره خبره وکړه او ترې وموغوښتل چې دبنديانو په لاسونو کې مبارك قرآن بايد بيرته يوسي ځکه چې قرانکريم ساتنه غواړي موږ دحفاظت اوساتني توان نلرو ددي برسېره قران زمونږ لپاره دعذاب يوه

وسیله ده چي دوي یې کاروي او موږ تر هر ځومره ډېردرانه عذاب وربانديي ځوریږو خوسره صلیب دا کار ونکړ نه پوهیږو چي نه یې شو کولاي او که یې نه کاوه خو امریکایي مسؤولینو دا پلوجایز په ویلو(Apologize) سره موږ ته اطمینان راکړ چې بیا به داسي عمل صورت نه نیسي خو ددي با وجود دقران تلاشي کول، په سپیو باندي بویول او له تلاشي وروسته پر ځمکه غورځول دوام درلود. تر هغه وخته چي زه ګوانتانامو ته انتقال کیدمه همداسي وضعیت وه. امریکایي مسؤولینو دهغه عسکرد سزا خبره هم ومنله خو هغه عسکر بیا هم په محبس کي و، ډېر کرکژن او توهینونکی سلوك یې کاوه الله دی دجهنم غیږوربانډی ډکه کړی!

پنځمه پیښه

یوه شپه مو ډوډۍ وخوړله ماسخوتن وو، لمونځ مو وکړ، چې یو دم ډېر زیات عسکردننه راغلل، او په هوا کي دچورلکو ږغونه هم تر غوږو کیدل دعکاسی غوندی سری لمبی هم په هواکی بریښیدلی، دمحبس په ګوټونو کې مسلح امنیتي موټر ځاي پر ځاي شول، او یو موټر دمحبس منځ ته راغی چې دعکاسی ویډیویي کامري یي پر سر نصب وي، موږ نه پوهیدلو چې څه پیښه ده او ددې نوي کار سبب څه شی دی؟

لږ وخت وروسته موږ ته امر وشو چي ټوله پرمخي پریوزو، او لاسونه هم کښته وغځوو، خبري هم ونکړو او نه شاه او خوا وګورو، خو بیا به هم موږ شاه و خوا دسترګو تر چولو کتل مخته ته مو بل صف خیمي وي او له خلکو ډکي وي له چپې خوا په منډه په ځنځیري قطار عسکرو راځغاستل، زغري یې پر تن پر لاسو او پښویې هم داوسپني پټی تړلي وي، دهیندارو خولی یې پر سروې له راسته طرف څخه نورو عسکرو

راځغاستل چې زغرې یې پر تن اوسپنیزې پټۍ یې په پښو او لاسو تړلي وي، او غټې هینداری یې په لاسونو کې وي، په ډېر تلوار به خیمو ته داخلیدل ، اوپر بندیانو به یې حمله کوله، په یوه بل ځای کې به یې غورځول او بیرته به یې په نورو عسکرو هغه خپلو ځایونو ته راوړل، په همدې شکل یې خپلو عسکرو ته تدریب، او تمرین، ورکاوه او خپل فلم یې جوړاوه، ترڅو امریکایانو اونورو خلکو ته وښیې چې امریکایې عسکر په څومره شهامت سره دِدوي په اصطلاح تروریستان ټینګوي، خو داد توهین او بشر ضد عمل دنړۍ له ټولو قوانینو خلاف، او په انساني جامعه کې وحشي او غیر انساني عمل و، چې انسان هېښوي خو دا عمل څو ځله په بل ترتیب سره تکرار شو، او دي ته ورته نوري واقعې وي چې دټولو لیکل به کتاب راته ډېرغټ کړي.

یوځل نیمه شپه وه، تقریباً دیوي بجې شاه خو ابه وه چې عسکرو په دروازې کی زما نمبر ووایه، او دتحقیق لپاره یې وغوښتم، تر ټولو وختونو یې په ښه طریقه بوتلم، او کله چې دتحقیق غرفې ته داخل شوم سترګې یې راته خلاصې کړې، محقق او ترجمان پر چوکیو ناست و ، او په منځ کی یو وړوکې میز وو چاې او څه نورې خوړې پرې پرتې وې، او بیا دوه نور محققین هم راغلل او ښه داروماړیې وکړ زه حیران وم

چې نن څنګه دا خلك دومره اخلاقې رویه کوي، چې کله یې هم نه وه کړې یو لاس یې راته خلاص کړ، وروسته یې دمحبس په اړه څه پوښتنې وکړې او بیایې د کور پوښتنه وکړه، چې حال پرې لرې که نه بالاخره یې پوښتنه وکړه، چې کورته ځې که نه؟ (ما وویل ولې نه) هغوي راته وویل چې مونږ هم پلټنې کړې او ستا په ضد مو څه نه دي موندلې، او ستا بند راته ګټه هم نه رسوي نو ځکه مو تصمیم نیولې چې تا پرېږدو، خو ته باید مونږ ته ووایې چې څه ته ضرورت لرې، او څو پیسو ته، څو

تلفونونو ته، او بل راته ووايه چې له موږ سره دملا محمد عمر، او اسامه، او نورو عربو. او طالبانو ورونو په نيولو كي ځومره همكاري كولي شي، همدااوس به ستا دخوشي كولو كار سم كړو.

ماته خوداسي خوشي كيدل تر نيولو ډېر ګران بريښيدل، او كله هم دومره دجرات خاوند نه وم، نه يم، چي د خپل مومن مسلمان ورور په سر سودا وكړم - خبره مي په بل طرف روانه كړه، پوښتنه مي ځيني وكړه زما دبند او نيولو سبب څه و؟كه لطفا راته ووايئ؟ دوي ويل موږ فكر كاوه چې ته به دالقاعدي دتنظيم سره تړاو لري، دنيويارك، او واشنګټن، په پيښو به خبر يي او دالقاعدي، او دطالبانو غړي به درته معلوم وي، او مالي ځانګي به يې راته وښيي خو هغه څه موږ په ټا كي پيدا نكړل ، بالعكس ته له وطن سره مينه لرې، ددوی په اصطلاح (ماډريډ) شخص يې نو اوس دي دخوشي كيدو چانس دي، بيا ماورته وويل چې ستاسي له خولي دامعلومه شوه چې زه بيګناه يم، تاسو او پاكستاني غلامانو راسره ظلم كړي دی، نو بايد بي قيد او شرط تاسو ما خوشي كړئ، خو محققينو تر پايه دماديا تو، او تبادلي نظر درلود ، دري ورځي همداسي تحقيقات و چې زما په انكار سره بيرته دخلكو رويه بدله شوه، تهديدونه ډېر شول ، او عسكرو به يې هم په بد سلوك سره بيولم او راوستلم، تېر هر څه بل ډول شول.

له کندهار څخه
ګوانتانامو ته لېږدونه

یوه ورځ سهار په خیمو کې ناست وو، چې ډېر عسکر راغلل، ځنځیرونه، بیړۍ او زولنې یې دهرې خیمې مخې ته وغورځولې او له یوې خوا یې له خیمو څخه لس لس نفره په یوه تناب سره تړل، او دمحبس له دروازې به یې دباندې ایستل موږ به په خپل منځ کې ډول ډول اټکلونه اورنګارنګ تبصرې کولې، چا به ویل خوشې شو چا به ویل بل ځای ته انتقال شو ، او چا به څه او چا به څه ویل، خو لږ وروسته بیزته په هغه ترتیب سره راوستل شول ، خو سرږیره بریتونه ان ورځې یې ورته خریيلي وي، دا ترټولو دروندااوبد عمل و لومړی ځل وو چې دداسې توهینوونکي کار اقدام وشو، ماته نوبت راورسیداو ږیره مې وخریيل شوه، ږیره خرییل دنبوي سنت خلاف، او عامل یې دحنفي مذهب داکثرو علماء کرامو په فتوی فاسق بلل کیږي، او ما ته خو یقیناً له مرګ څخه بد تر کار معلومیده، نایې ته یې بوتلم ډېرې زارۍ مې ورته نشوای کولای، خو څو ځلي مې سرته حرکت ورکړ خو دومره سخته څپېړه مې پرسترګو وخوړه چې تقریباً پنځه دقیقې مې په سترګو توره شپه وه، د یوه بل ډاکټرسخته څپیړه مې هم رایاده شوه، چې هغه وخت یې په سترګو ووهلم، چې د دوا په وخت کې مې دوهلو شکایت ورته وکړ، سترګي مې له وهلو خوږ شوي خو کله چې ډاکټر راڅخه وپوښتل، چې ولې دې سترګې خوږیږي ما ورته دوهلو وویل، هغه ظالم تر هغه سخته څپېړه ووهلم اوویل یې چه ولې شکایت کوې، همدا وجه وه چې موږ به کله هم چاته شکایت نشوکولای، خو دډېرې خرییلو دسترګو او

مخ درد راڅخه هیر کړل ، شیخ صالح دیمن اوسېدونکي چې ډېره ګڼه مبارکه ږیره یې درلودله، تر ډېره حده وژړل خو بیایې زما دژړا په وخت کې ماته تسلي راکوله، چې دا د الله ج په لاره کې وشول او غیرتمن رب به راته عوضونه راکړي،اوموږ بایددصبراوزغم لاره وپالو،څومره بدښکاریدو او هلته به می دسپین سرو ښیرا ډېره را په زړه کیدله، چې د درد اوغوسې په وخت کې به یې ویل، ږېره دي وخرییل شه اویا به یې دیوه بدکار کولو په وخت ویل د پلار او نیکه ږېره دي وخرییله، داکار یو عیب او د شرم کار و، امریکایانو هم دا توهینوونکي چلند زموږ سره دتحقیرولو په غرض وکړ، لوی رب لره دی حمد وي ، چی دا عمل ورته معلومیږي چې حقارت دی، خو عجیبه داوه چي زموږپه اړه یې د توهین او دتحقیرولو په نیت دا کار کاوه خو دخپل ځان لپاره به یي عزت ګڼله.

یوه ورځ تحقیق ته وغوښتل شوم دتحقیق په خیمه کې راته محقق وویل چې تاسو متوکل صاحب پیژنی،اواحترام ورته لری، او ځینې پوښتني یې په دي اړه راسره کولي ، په اخر کې یي راته وویل چې ته غواړې ورسره ووینې، زما په زړه کې دا شك شو چې کیداې شي هغه هم نیول شوي وي، ما ورته وویل چیري دي او څنګه ورسره لیداې شم، هغه راته وویل چې هغه هم زموږ سره په توقیف کې دی، که ته موافق یې راوبه یې بولو، ما خو غوښتل چې ورسره وګورم چې پوه شم،چی څه رنګه راغلي دی او څه معلومات تری واخلم خو دلیدلو په مطلب نه پوهیدم، چی دځه لپاره دوی غواړی زه دمتوکل صاحب سره ووینم،څه ګړۍ وروسته متوکل صاحب راغی او یوه قطۍ ایراني بیسکویټ یې هم په لاس کي و ، او ماته یې پر مېز دتحفی په شکل کېښېښودل زما لاسونه او پښي تړلي و ، دبیسکویټو خوړل هم راته اسانه نه و او دوړلو اجازه یې

هم نه راکول کیدله، کور وداني او مننه مي ورته وویله ،د افغاني دود مطابق روغبړ سره وشو پنځه ترلسو دقیقو مو خبري وکړې ، دی بیرته رخصت شو، او زه محبس ته بوتلل شوم ، خو دمتوکل صاحب له لیدو څخه مي دا انتباه واخېستله، چې ژربه ګوانتانامو ته سفروی، که څه هم متوکل صاحب ماته په دي هکله څه ونه ویل ما ګومان کاوه چې دي به خبر وي والله اعلم، په دویمه ورځ بیا تحقیق ته بوتلل شوم او دمستنطق کړه وړه بیا هم څه عادي و ، او دا په کندهار کې زما وروستی تحقیق و محقق په صراحت راته وویل، چې دنوي میاشتي یعني جولای په لومړی ګوانتانامو ته پرواز دي، او موږ هغه بندیان ګوانتاناموته استوو چې بیا تر مرګه پوري هلته پاتي شی، وروسته له مرګه هم معلومه نه ده چې بیا به خپل ملك ته واستول شي او که نه، اوس تا ته وروستی چانس درکوو چې کورته ځي او که ګوانتاناموته، خو بیایې هم کورته دتګ لپاره هغه تېرشرائط راته وړاندي کړل چې هغه دامریکایانو سره همکاري ((جاسوسي)) وه الله ج مو دې ترې وساتي!

امریکایي مستنطق راته وویل چې یوه ورځ مهلت درکوو فکر وکړه، او بیا موږ ته جواب راکړه ما په داسی کار کې ډېر لنډ فکر واهه، ځکه علم مي پر ځان حضوري و ،او ورته مي ویل چې زه تر ټولو موجوده ورونو محترم ،او لائق نه یم، جواب مي لنډ ورکړ، بسم الله دالله رضا مي قبوله ده دسبا راغوښتلو ته ضرورت نشته، زه دچا سره مصلحت نلرم او ځان ګنهګار نه بولم، نور ستاسي کار دي چې چیرته مو بیایئ هلته مو یوسئ، بیرته یې خیمي ته راوستلم ، دي ته مي ډېره تلوسه وه چې ژر مو انتقال کي تر څو له انتظار څخه ووځواودمقصدځاي ته ورسیږو ،دویمه ورځ یې بیا زیري سرونه بریتونه وروځي راته وخریيلي او دکال ۲۰۰۲ دجولای په لومړۍ دمازدیګر ترلمانځه وروسته ډېر عسکر راغلل او

دډېرو ځنځيرونوولچك اوبيړيو سره، ، خپل ځنځيرونه يې زموږ دخيمو مخي ته وغورځول، انتقال يي شروع کړ، څلورم نمبر زما و، په نمبر يي ولاړ کړم، لاسونه او پښې يي راته وتړلې توره لوغړنه کڅوړه يې په سر راواغوستله، اوه اته کسه يې سره قطار کړو، له محبس څخه يې وويستو هغه ځاي ته يې وروستو چې دانتقال تياری پکښې کېده، پر لوړو تختويې کښينولو لاسونه يي دمخ خواته راوتړل، توره خولۍ يې پر تورو عينکو را بدلې کړې،چي هنداري يې پلستر شوي وي، او هيڅ نه ترې معلومېدل، خو د ساه اخستلو لپاره بيا هم ښه و ، په غوږويې سختي ګوشکي راواغوستلي نور ورونه يې هم راوستل ، موږ به خبري سره کولي او يو بل ته به مو تسلي ورکوله، بيايې يو يو يوي بلي کوټې ته استولو هلته به يې کالي راڅخه ايستل او بربنډه عکاسي به يې کوله، وروسته به يې سره رنګ د اعدام کالي او سره بوټونه رااغوستل ، ماسکو نه به يې په خوله را تړل او لاسونه او پښي به يي په ولچك او بيړيوتړلي، هغه ته قفل او دقفل شا ته به په بل قفل بندېدې، تر څو لاسونه پکښې حرکت ونکړي، په څو ساعتو کي دخلکو کار وشو دانتقال کار شروع شو، يويو نفريې ولاړولو او له الوتکي سره يې نژدي يې يو ګړۍ درنګ کاوه او بيايې الوتکي ته خيژولو دالوتکي په منځ کي يو قطار چوکۍ وې، داوسپنې تخت يې وو د پښو بيړۍ يې په تخت پورې، او د شاه ځنځير يې په چوکي پوري قلف کړل، نه مو پورته حرکت کولي شواې او نه مخ ته، ډېر سخت د عذاب سفر و، چې تر ټول محبس ما ته سخت او مشکل معلومېده، الوتکي پرواز وکړ دهر بندي مخ ته دوه عسکر ولاړوه تر لږ حده پوري ښه و، خو دوخت په تيريدو سره دخلکو فريادونه پورته کيدل ، زما يو طرف ته خيرالله خيرخواه دهرات پخواني والي وو، چې څوځله يې دلاسو له درده شکايت کاوه خو ورسره

کومه مرسته ونه شوه، زما لاسونه هم ډېر سخت په درد و ، ملا مي درد کاوه، پښې مي سختي خوږېدلې خو ږغ مي نه کاوه، ځکه چې دکومك او مرستي هيله مي نه درلودله، ډېرو ورونو له ډېر سخته درده ژړل ، او دځان سره به يې زورونه وهل لکه د ځنکدن په وخت کې چې سړي په عذاب وي، څه دپاسه شل ساعته لاروه او څلور ساعته به مخکې تړل شوي وو، او دري ساعته وروسته چې له الوتکې تر محبسه لاړ وه چې تقريباً ديرش ساعته په داسې عذاب کې وو،، په لاره کې يې يو يوګيلاس اوبه راکولي، او يوه دانه مڼه خو ما نه مڼه واخسته، او نه مي اوبه څښلي دي، ځکه تشناب ته تلل بيا يو بل جداعذاب اوغم و، او بل په داسې ټينګو تړليو لاسو موخوراك نشواي کولاي، لاسونه مو ډېر سخت وپړسيدل ، خولس دولس ساعته وروسته بې حسه شوله، ولچك دلاسو په پړسيدلي غوښه کې پټ شول، چې بيايې دخلاصيدو په وخت کې امريکايان هم په تکليف کړل،ځکه خلاصيده يې سخت و، الوتکه په لاره کې يوځلي کښيناسته او دويم ځل دمقصد ځاي ته ورسيدله.

ګوانتانامو ته رسېدل

دالوتکي څخه بیا هم یو یو نفر کښته کیدل، او په یوه موټر کي یو د بل ترشا سره تړل کیدل ، دموټر له دروازي سره په عربي او پښتو ږغ کې په ډېره غوسه ویل کیده، چې پام حرکت ونکړئ ځای پر ځاي اوسئ، خو خلك ډېر وچ و او حرکت به یې کاوه خو له حرکت سره جوخت به یې یو سخت د لغتي ګوزار خواړه، چې ما هم پکښي دوه دري ځله دلغتي ګوذار وخوړ موټر په کښتی کي وخیژول شو او بیرته کښته شو مزل یې کاوه تر څو خپل مقصد ته ورسید ، هلته یې یو یو نفر پر ډبرو اوشګو کښینولو او یو یو ګیلاس اوبه به یې راکولي، ۰ لږ ساعت وروسته یې دولچګو سخت قلفونه خلاص کړل او عادي بیړی او ولچك پاتې شول، زما لاسونو تر یوي میاشتي پوری پړسوب درلود ، او تر دریو میاشتو پوري بي حسه و ، چی په حرکت یي نه پوهیدم، لږ ګړی دلته وو، بیا کلینیك ته بوتلل شوم تلویزیوني عکاسي اوصحی معاینه وشوه، او ورپسي د تحقیق خېزني ته بوتلل شوم ، په خونه کې یې ټینګ وتړلم، او لږ ګړی وروسته محقق راغي چی یو فارسي ژبي ژباړن یې ژباړه کوله او پوښتني یي شروع کړي، څنګه یې؟ زما نوم تام دي، او زه مامور شوی یم چې له تاسي تحقیق او ګرویږني وکړم، زه چې ډېر ستړي وم او دخبرو توان مي هم نه درلود یواځې دومره مي ورته وویل زه دخبرو نه یم بیا به ګورو، اوس مي هغه ځاي ته واستوه کوم چې تاسو غواړي، خو هغه ډېر اصرار کاوه چې خبري وکړم ، بیا هم زه غلی ناست وم او قلباً مي نه غوښتل چې خبري وکړم، او بل دا چې مخ کې به موږ ویریدلو چې ګوانتاناموته به مو ولیږي، اوس هغه هم وشول او هغه وهم ، هم نه و، او

له سزا څخه يې هم نه وېريدلو، ځکه تر ژوند به مو مرګ ته ډېره ترجيح ورکوله، څومره چې تام اصرار کاوه زه به ساکت ومه، ترڅو دی نا اميده شو او بيرته له غرفي ووت ، لږ ګړی وروسته عسکر راغلل زه يې له تخته خلاص کړم او روان يې کړم او هغه قفس ته يې بوتلم چې د اوسيدلو لپاره يې جوړ کړی وی، داوسپني له کانتينر څخه جوړ شوی قفس ډېرتنګ راته ښکاره شو، لاسونه او پښې يې را خلاص کړل،موظف عسکر عسکري وجبه ياخلطه دخوراك لپاره راکړه ، موږ ته خو دډېري خوشحالی خبره داوه، چې وروسته دپنځو مياشتو موږ ته اوبه پيدا شوي چې اودس پرې وکړو، ژر ژر مي اودس وکړ ، لمونځ مي وکړ ، اوويده شوم، خو لږ وخت ويده شوی وم چې دوروښو په زږغ سره زاويښ شوم چې په لوړ اواز سره يي خبري کولي، وروښه ويښ ناست و شپه پراوږدَه شوي وه، ځينوورونوخو به ويل چي دلته به لمر نه راخيژي، او بل به ويل دلته شپه ډېره اوږده ده ، بل به ويل البته شپه به اتلس ساعتبه وي، چا به څه ويل او چا به څه ويل،خو يو هم حقيقت ته نه و رسيدلي، زه ښه ويده وم او بيرته ويده شوم تهجدو ته هم راپورته نه شوم دسهار تر لمانځه پوري بيخي په درانه خوب ويده وم، نه دعسکرو په زږغ او دربا ويښ شوم، او نه دځاي نويتوب راباندي اثر کړی و، سهار شو لمونځ مو وکړ او بيامودلاري قيصي سره شروع کړي، خو ښه خبره داوه چې دننه په عنبر يا بلاك کې پر خبرو بنديز نه و، او دعسکرو رويه نسبتاً تر کندهار او بګرام ښه وه، نسبتاً لږ حريت و، خوداحريت په يوه قفس کې يواځې اوبس ، قفسونه يو دبل په څنګ و چې شپږ پوټه يې اوږدوالي درلود ، او څلورنيم پوټه يې بر و، يوه دچادر تخته يې دقفس په منځ ويلډينګ کړي وه چې ده خوب لپاره يې کار ځيني اخست ، کموډ او يو کوچني داوبو نل په قفس کې دننه جوړشوي و چې دا قفس

مو دخوب، خوراك، ، لمانځه، او دحاجت ځای و، ديوه او بل قفس په منځ کې اوسپنيزې جالۍ وي، خو دحاجت په وخت کې به ډېر مشکل و، يواځې ستر به مو په پټو سره کاوه خو بيا هم ضرورت وو- له ما سره په دغه پرواز کې اوه تنه افغان ورونه، او نور عرب ورونه وو خيرالله خير خواه، حاجي ولي محمد صراف، مولوي عبدالرحيم مسلم دوست، بدرالزمان، او دسنګين خيرالله، او دوه نور ورونه وو چې نومونه يې زما له ياده وتلي دي، خيرالله ورور چې کله به يې اوسپنيز قفس ته څوک ننوېست نو معمولاً به يې دشاه له خوا ددروازي تر يوي کوچنۍ کړکۍ د هغه لاسونه ورته خلاصول ، خو خيرخوا ورور وايې زما دا يقين شو چې دا خومي په همدی ځاي پوری تړلی پريږدي، او ويل يي چې زه خو يي لومړی ځل بيا په دروازه پوري وتړلم خو هغه بل خيرالله بيا داځای موقت (لنډ مهالی) باله، او ځيني عربو ورونوخوبيايقين نه کاوه، چې دادکيوبا جزيزه ګوانتانامو ده، هغوی به ويل چې دا دخليج يوه جزيره ده اواستدلال به يي داکاوه چي هوايې هغې ته ورته غوندې ده، او لمونځونه به يې هم دقبلي درسم شوي نشان پرعکس کول چې خالد ظهراني، هم په دغه ورونو کې وو او زما ګاونډی و، زه اونوموړی به دلمانځه پروخت شاه په شاه دريدو، ما به مخ پر ختيځ او ده به پر لويديځ لمونځ کاوه، عربو ورونو به دامريکايانو په هر قول، او عمل، شك کاوه دروغ به يې ګڼل او حقيقت به يې په عکس کې لټاوه، او تر ډېر وخته يې همداسي کول چې بيايې بيرته يقين زموږ خواته راوګرځېد ، او ځيني ورونو تر ډېره وخته شك کاوه چې دغه عسکر عرب دي، او په عربي ژبه ځکه خبري نه کوي چې زموږ خبري نورو جاسوسي سرچينو ته ورسوي، او تر ډېره وخته به يې په خبرو کې پام کاوه، او کله

کله به دعسکرو تر خولي هم څه عربي الفاظ ووتل او یا به یي په عربي ژبي کیف حالك ویل چې دي نورهم شکونه ډېر کړل.

دري ډوله عسکر

عسکر دري ټولي وو مختلف نښانونه یي درلودل، مثلاً دیوه ټولي درخته (ونه) وه، اود بل ټولي کریچ و ، او ددریم ټولې ګرد سمبول یا میاشت وه، خو په هغه وخت کې دوني د نښان لرونکي عسکر ډېر با سلوکه خلك و دپروګرام مطابق یې عمل کاوه، او له موږ سره یې ښه رویه کوله، تعصب یې نه درلود ، خدمت به یې پر وخت کاوه، دډوډۍ د وېش په وخت کې به یې مقرره ډوډي پوره راکوله، او میوه به یې هم پوره راکوله، دخوب په وخت کې به یې مزاحمت نه کاوه، بې ځایه تفتیش او تلاشۍ به یې نکوله، دمریض دحال پوښتنه به یې کوله، ډاکټران به یې ورته راغوښتل ترجمان به یې په وخت راغوښت ، او دغسل او ګرځیدو وخت به یې پوره راکاوه، بې ځایه به یې سزا نه راکوله د دروغو راپور به یې خپل مشرانو ته نه ورکاوه، جامي به یې سمي راته بدلولي، که به څیرې او خیرنې جامي پکښي راغلې وې هغه به یې دویم ځل راته بدلولې، دوتلو په وخت کې به یې ولچك او زولني په احتیاط را ته اچولې، احسان او ښه اخلاق خلك متاثر کوي، موږ به هم ورسره مشکلات نه جوړول، که به یو ورور زړه تنګی هم و، او څه تیره خبره به یې کوله مونږ به ورته توصیه کوله چې داسم خلك دي باید موږ هم ورسره انساني او اسلامي اخلاق وکړو، خو کریچ والاعسکر بیا بل ډول خلك و ، دپروګرام ډېر تابع خو نیم متعصب غوندي ښکاریدل، په ډوډۍ کې به یې ډېره درغلي کوله، او خلکوته به یې ډېر ځله سزاور

کوله ، دشپي به يې هم مزاحمت کاوه خو ځيني عسکر بيا هم پکښي ښو خلکو غونډي وو نورماله ګذاره به يې کوله.

خو مياشتي والاعسکر بيا ډېر متعصب و ، اخلاقي يې نمري يې صفر وې، په ډوډۍ کې به يې درغلي کوله، هميشه به يې ورېي پريښودلو، دخوب په وخت کې به يې ډيرمزاحمت کاوه ، دکالو په بدليدوکي به يې کوښښ کاوه چې خيرن کالي بيرته زموږ په غاړه پاتي شي، دبنديانو غصه به يې ډېروله، له توهين سره مل کړنه به يې کوله خو بيا به هم کله نا کله څه سم خلك پکښي پيدا کيدل چې دانسان څه نښې به په کښي ليدل کيدې خوډيرکم - نوري دري ټولي و چې يو يې ګلي والا اوبله ٩٤ وه، او بل يې اسپانيوي وه - اسپانيوي ډېر رحم والاخلك و ، هميشه به يې له موږ سره کومك کاوه، دښو اخلاقو خاوندآن وو، تعصب پکښي مطلق نه ليدل کيده ، بشري خواخوږي يي درلودله، کله کله به يې تيروتاريخي پېښو ته هم اشاره کوله، چې نيکونه او لوړ نسلونه يې مسلمانان تير شوي و ، اضافي ډوډۍ به يې راکوله، کله يې هم سزا نه راکوله لوڅ خلك به يې پټول، دخوب په وخت کې به يې هيڅ مزاحمت نه کاوه، اوبه، صابون، شامپو به يې راکوله، مجلس به يې راسره کاوه دلمانځه په وخت کي به يې ښه احترام کاوه، دقران کريم بي عزتي به يې نه کوله، او له سياسي لوبو څخه به يې هم کله ناکله ځان خبراوه، خو داخلك لږ وخت پاتې شول چې وروسته پرې سرو امريکايانو شك کاوه چې دوي له بنديانو سره ښه معامله کوي،له هم دي کبله له محبس څخه لري کړل شول ، ماته يوه اسپانيوي عسکر شل ورځي مخکي ويلي وو چې موږ دلته نه پريږدي، او کيداي شي بل ځاي ته مو ولېږي، ځکه سره امريکايان شك کوي چې دوي له بنديانو سره کومك کوي، خو کيلي(کنجی) والا بيا له انسانيت څخه لري او له

تعصب څخه ډك خلك و ، چې تر ډېره وخته پورې په جزيره كې پاتې شول ، ان تر اوسه (زما تر ايله كيدو) پورې و ، اخلاق يې ناوړه و دلمانځه احترام يې نه كاوه او هميشه به يې بنديانوته مشكلات جوړول، بنديان به يې دې ته هڅول چې مشكلات جوړ كړي، او دوي يې وليكي او بياسزا وركړي، هر عسكر به يې كوښښ كاوه چې مشكلات جوړكړي، د دروغو راپورونه به يې خپلو مشرانو ته ليكل ،دقرانكريم بې عزتي يې څو ځله وكړه، بنديان يې وهل چې وروسته به يې يادكړو،اكثره به په كمپ كې مشكلات له دوي سره پيدا كيدل چې البته دبنديانو حوصله به ورته ختمه شوه، د شپې له خوا به يې په عسكري غټو بوټو دربهار كاوه، په زوره خبره به يې كولې او برقونه به يې روښانول، دشپې تلاشي به يې كوله دروازې به يې په ډېر زور سره قلفولې او خلاصولې تر څو بنديان نا ارامه اوسي، خو بيا هم دخدمت په وخت كې به يې څه ناڅه خدمت هم كاوه، خو نائن فور ۹۴ تر ټولو بد او متعصب عسكر و ، وحشي او ډېر مغرور غوندی، بيخي به يې خدمت نه كاوه، او څومره چې بنديان په تكليف كېداې شواې دومره به يې په تكليفول، چې څومره به د بندي ضرورت وو نه به ورته راتلل،او دخبرې ځواب به يې هم سم نه وركاوه، او دمريضانو راپور به يې ډاكترانو ته په وخت سره نه وركاوه، له نورو اړتياووسره به يې له بې پروايۍ ډک چلند كاوه. بې له موجبه به يې خلكو ته سزا وركوله، دلمانځه په وخت كې به يې مزاحمت كاوه، او دقرانكريم احترام به يې نه كاوه، دا يوائېنې ټولی و چې بنديان ورسره دومره په تضاد كې شول او نه يې غوښتل چې دا عسكر په كمپ كې پاتې شي، اوبه يې پر شيندلې دكار به يې نه ورته ويل جواب به يې وركاوه د تفريح لپاره ورسره نه وتل ، تفتيش او تلاشي به يې نه وركوله، اوښه خبره به يې ښكنځل ورته كول حتي بنديانو قصد وكړ،

چی په هرډول وی بایدا خلك نه وي او که دوي وي مونږ به تر خپل وروستي حده پوري مشکلات جوړ وو، همداسي وشول مقاومت وشو چې دخو میاشتو وروسته دوي له محبس څخه وویستل شول، او یا په نورو ټولیو وویشل شول ، داهغه ټولي و چې تر ډېره به موږ ګومان کاوه، چې یهودیان به وي، او یابه اسرائیلي عسکر وي، خو له امکان څخه به لري هم نه وترکال ۲۰۰۵پوری همداعسکروه چی ارمی یي بلل اوپه زمینی قواووپوری یي ارتباط درلودی دهغه وروسته ناوی یعنی بحری قواوی راغلی چی اکثره واک ددوی سره وو نسبتا ترزمینی ځواکونويي ښه ګزاره کوله خوبیاهم متعصب خلک پکښی وه چی مشکلات به یي جوړه ول اواستفزازی اعمال به یي تر سره کوله خوبیا مشکلات حل نه کړای سول والله اعلم.

دامریکایي عسکرو تبدیل

په هرو شپږو میاشتو کې به عسکر بدلیدل ، خو په بدل کې به ډېر لږ سم او ډېر بیکاره، او متعصب عسکر راتلل البته ځیني عسکر چې زموږ سره یې ښه رویه کوله ښه راته بریښېدل، او موږ به ورسره ښه اخلاق کول ، او ډېرو عسکرو به زموږ په حال افسوس کاوه، او منل به یې چې امریکایي مشران موږ غولوي او بې ځایه مو استعمالوي، او په درو غو سره یې موږ دوکه کړي یو، او وعده به یې کوله چې ددغه محبس احوال او د معتصبه امریکایانو وحشي عمل به دوي میډیا ته باسي، او نړۍ به ورباندي خبر وي، چې همداسي به شاید شوي هم وي، په عسکرو کې یو یوداخلاقو، انساني پوهي او ادراك خاوندان هم پیدا کیدل، یوه ورځ یو مشر عسکر ما ولید چې دامریکایانو په وحشي سلوك باندي یې ژړل ، او تر سترګو یې رپ، رپ اوښکي تویېدلې او دابه یې ویل چې موږ ظالمان یو، خو ځان به یې مجبور او ناوسه ښود، دا په هغه پېښه کې و چې زه به یې انشاالله په لیدلو واقعاتو کې یادونه وکړم، هلته به همیشه دري ډلي عسکرو په مجموع کې چې سره، سپین، غنم رنګه، او تور و ، غنم رنګه اکثره په سلوك او اخلاقو کې ښه او څه شفقت به یې هم درلود، طبعي تعصب یې نه درلود که به څوك پکښي پیدا کیدل کم به و - تور اکثره پسونو غوندي ناپوهه، لټان، او دمریانو غوندي طبیعت یې درلود ، کسالت یې ډېر و، خوراك، خوب به یې تر اندازې زیات کاوه، اودتعلیم سویه به یې ټیټه ښودله، او اکثره یې دخوارو غریبو هېوادونو مهاجرو ، متعصب خلك کم پکښي پیدا کیدل خو که به یو هم متعصب پکښي پیدا شو بیابه تر ډېرو بیکاره او بد وضعیت به یې کا وه لکه یوحیوان غوندی زمایه اټکل (سرو) به

استعمالول ، له امریکایي سرو سپینو عسکرو څخه به یي ډېر شکایت کاوه. ښکنځل به یې هم ورته کوله، او ویل به یې چې سره ډېر بد او ظالمان او خود پرسته (ځان پالي) خلك دي، پیسي او قدرت یې انحصار کړي دي، او مونږ ته چندان اعتبار نه راکوي او په بده اوخواره سترګه راته ګوري، خو په عین حال کې به له سرو څخه سخت ویریدل چې کله به یې زموږ سره خبره کوله. او یا به یې څه ځیزونه راکول نو شا وخوا به یې کتل،اوڅاربه یي کاوه او بیا به یې څه ویل اوکول- اما سره چې دحکومت اصلي او داعتماد وړخلك وو اکثرو یې څه تعصب درلود، اخلاق به یې که څه هم ظاهري نورمال و، خو له چل او فریب څخه ډك، عمیق، او د دروغو ښه استاذان وو، او داسي معلومیدل چې نور عسکر به یې تعقیبول اکثره یې لوړ رتبه خلك و ، خو که به یې رتبه هم ټیټه وه تر غنم رنګه او تورو به معتبر او با صلاحیته ښکاریدل،او محققین به اکثره دوی و ، په لوړ رتبه خلکو کې هم لومړی غوندي و تعلیمي سطحه یې لوړه ښوده او اقتصاد یې ښه معلومیده والله تعالي اعلم!!

او څلورم لړ خلك و ، چې په هره ډله کې یو یو پیدا کیدل چې امریکان انډیان ورته وایي. دا اصلي امریکایان دي چې دامریکا له کشف څخه وړاندې یې هلته ژوند کاوه. البته وحشي او ددنیا له رسم او کلتور څخه لري پاتې و، چې تر اوسه پوري دامریکا په ډېرو برخوکې ژوند کوي. اکثره نشه یان معتاد لټ اوبیکاره خلك و او تعلیمي سطحه یې ډېره ټیټه وه، چې پخوا کې دبرتانوي امریکایانو په لاسو اکثره ووژل شول مځکي تري ضبط شوي، او باقي یې غرونو ته وتښتیدل، چې بیا به یې پر امریکایانوچریکي حملي کولي، چي وروسته له ډېره وخته تر قوماندې.لاندي شول ، او اوس په هغه منطقو کې اوسي چې ټکس یې نه

وي او دحكومت لخوا ورته بخښل شوي وي، ددوي پر صادراتو او وارداتو باندي محصول نشته او له كسالته ډك ژوند كوي، په امريكا كي ډېر بي اعتباره و ، په حكومتي چوكيو كې ورته ځاي نه و، او نه يې په كابينه او پارلمان كې استازي درلودل ، خو په دې څو كلونو كې ورته څه لږ حق وركول شوي دي، په سنا او پارلمان كې هم څه سيټونه لري، خو دوي ځانونه مظلوم ښيي او دامريكا له ملي حقوقو څخه ځان محروم بولي.

دا هغه عسكر دي چې مطلق ټولو يرغلگرو امريكايانو ته ظالمان او بي رحمه وايي، او تر حده زيات يې بد راځي ، تر اوسه پوري يې دامريكايي الاصلو خلكودښمنان او قاتلان، او دنوي دنيا غاصبين بولي، دې خلكو زموږ سره ښه گوذاره كوله، او موږ ته يې دمظلومانو په سترگه كتل او كله خوبه يې دتسلي خبري هم كولي.

دګوانتانامولومړی کمپ

لومړی ځل چې موږ هلته بوتلل شوو یو کمپ ته وروستل شوو چې اته بلاکونه او یو انفرادي یعني دکوټه قلفی بلاك يې درلود، چې په هر بلاك کې یې اته څلویښت قفسه و دوه دګرځیدو ځایونه څلور ساده حمامونه يې درلودل، خو انفرادي بلاك بیا څلیرویشت قبره درلوده، چې عرض طول يې په اندازه دقفسونو وو، خو شپږ واړه خواوې يې په اوسپنیز دیوال جوړ شوي او بند شوي و، شاه ته يې یوه پیکه هینداره درلوده چې شپږ په دولس ا نچه کې وه، او مخ ته يې دهلیز ته یو کوچنی کلکین درلود ، چې په سیمانو او بیا په هنداري پوښل شوی و، او یو دډوډي ورکولوړوکي سوری یې درلود چې یواځې د ډوډۍ پروخت به يې خلاصاوه، او بیا به يې بنداوه، عسکر به يې بد اخلاقه و، او ډوډۍ به يې هم تر نوروبلاکونو کمه ورکوله، دیوه بلاك اوبل بلاك ترمنځ خبري بندي وي، که به چا کولي نو سزا به يې ورکوله، داغوستلوکالي يې سره رنګ و، خو ترکالیو لاندي به يې هیڅ نه ورکول ، دا غوستلو جامي ډېري پنډي او زیږي هم وي چې داکثره ورونو پوستکیو به ورسره حساسیت پیدا کاوه، په کوټه کې د هر بندي لپاره لومړی ځل د دوو نازکو توسانو، یوه پتو، دوه دځک ګلاسونو، یو داوبو بوتل، دځان دوچولودوه دسمالونه ،یو وړوکي پلاستیکي فرش، یو دغاښونو برس، او کریم، یوه قرآنکریم اود یوه ماسك ا جازه وه، دسزا په وخت کې به يې ورته یواځي دخوب پلاستیکي فرش پر ښنود.، نور به يې ټول شیان تري اخیستل خو اکثره وخت به سزا، سزا، سزا وه ځکه عسکرو نه غوښتل چې بندي په راحت کې ووینې.

ددويم کمپ په جوړيدو سره شرايط بدل شول دکمپ مسؤول جنرال بدل شو، خلك په درجو وويشل شول سختي او عذابونه ډېرشول ، دکوټه قلفي بلاکونه دري نور هم زيات شول ،دتيريدو وخت يې زيات شو، او په هر څه به خلکو ته سزا ورکول کيدله، مذهبي کتابونه ختم شول ، درېيرو خرييل شروع شول ، او دتحقيق په وخت کې به هم له خلکو سره ښه چلند نه کيده،دبنديانولپاره له لومړي څخه بيا تر څلورمې پوري درجي جوړي شوي چې اکثره خلك به په څلورمه درجه کې و ، دڅلورمي درجي بندي لپاره يوازې د يو کوچني پلاستيکي دناستي دفرش اجازه وه او بس، نور به په يخه اوسپني فرش ويده کيده او څه به يې نه ورکول چي ځان پرې تودکړي اوهډوکی پرې نرم وساتی .

دارزګان ولايت دچارچينواوسيدونکي مرحوم ملا عبدالغفور چې تر ډېرهٔ وخته زما ګاونډي پاتې و، هميشه به په سزا، سزاکې و، او له امريکايانو سره به يې تعصب دهري ورځې په تېريدوسره ډېريده، ډېر خله به يې ماته ويل، چي دا ظالمان دبخښلو ندي له يوه عسکر سره يې هم دخبرو توان نه درلود، او کله خو به يې عسکرو ته دچړې په ډول په غاړه لاس تيراوه، او دانتقام خبري به يې له خولي وېستلې همدارنګه يي امريکايي ترجمانانوته بد ويل ، که څه هم ما ورته ډېرډېر ويل چې وروره خوله ونيسه او ناوړه خبر مه کوه، اوس ددي خبرو ځاي او وخت نه دي ګټه نه رسوی سزادرته ډيره وی، هم داسي دسزا په وخت کې دردمن خوشي اوازاد شو چې لږ وخت وروسته مي دده دشهادت واوريدل او ضم دي ته ورته دملا شهزاده پېښه وه چې هلته موږ په محمديوسف پېژانده،ملاشهزاده دکندهارولايت دپنجوايي ولسوالي دزنګي ابادکلي اوسيدونکي و ، اوهم داسي ملاعبدالغفور غوندي دردمن خوشي شو چي لږوخت وروسته يي له شهادت څخه خبرشو. الله

جل جلاله دي ترې راضي شي . که به څوك له امريکايانو سره دښمن هم نه و،، نو دامريکايانو دداسي ظلم او ناروا عمل سره، به يې ددښمنۍ عقده اخيستله، چي ښه مثال يي داوسني حکومت ملاتړي و چي دامريکايانو راتللوته يي لبيك اوښه راغلاست ووايه اوورسره يي ترخپل وسه همکاري کړي وه دزړه له کومی اخلاص يي ورسره کړی و، خوچي کله ګوانتانامو ته راوستل شول په خپل تيرعمل نهايت پښيمانه و دانه چي يواځي پښيمانه و ، بلکې ددښمنۍ پوره عقده ورسره پيداشويوه.

دوهم جنرال چې بيا عراق ته تبديل شو ملر ياديده،ملر ډېر متعصب کافرظالم و، دسزا ډېر اسباب ده برابر کړل، هر عسکر ته يې واك ورکړي وچې څه يې زړه وغواړي هغه وکړي، او ايکو کمپ چې بيخي دتنها او تاريکو قفسو خاوند و، ده جوړ کړ، دايکو کمپ ډېر مختلف ځايونه درلودل، مثلايوه ميانه کوټه وه او په هغه کې دننه بيا قفس و، چې مخ ته يې حمام و، او تر دوو دروازو شاته به بندي و، چې يواځې په يوي ريموټ کامري به تعقيبدل، هيڅ به يې نه ليدل او نه به يې د هيچا رږغ اوريده ، سهار او ماښام به ورته نه معلوميده شپه اوورځ به ورته يو ډول و ، چې ډېر ورونه به دداسي سختي انزوا څخه په نفسي او روحي مرضونو مبتلا شوه.

احمد ورور چې مغربي الاصل و، او په انګلستان کې يې له ډېره وخته دمهاجر اود پنا غوښتونکي په څير ژوند کاوه، دده په قول پاکستان ته داسلامي زده کړي په خاطر راغلي و، چې بيا د پاکستان او امريکا دانسان پلورني د سوداګري په نتيجه کې ګوانتانامو ته رسيدلي و.

له ما سره په کندهار کې ګاونډي و، او په انګليسي ژبه يې رواني خبري کولي دا له هغو خلکو څخه وو، چې په کندهار کې نږدي يو

خروار ځنځیرونه ترې چا پیره شوي وه، دغه ورور له ډېرو سزاګانو څخه
په روحي او عصبي ناروغیو اخته شو، چې وروسته به په اروايي لحاظ
ډېروخت له کنترول څخه وتلی و، خو بیا به هم سزا ورکول کیده، ان تر
دي چې داسي وخت راغی چې په ځان سره به نه پوهیده او دماغ یې له
لاسه ورکړی و. کله چې ګوانتانامو ته ولاړ نوریې هم حالت خراب شو او
دامریکایانو عکس العمل به یې انتقامي غوندي ښوده. له ډېره وخته
وروسته په یوه انفرادي کې چې دسزا لپاره جوړ شوي و زما ګاونډی
شو. د شپې په نیمایي کې راوستل شو، خو په دغه ټوله شپه کي مي
خوب ځینې ونکړ، که څه هم زما او دده تر مینځ پنډاوسپنیز دیوال
موجود وو ټوله شپه یې نعتونه ویل، او دقرانکریم تلاوت به یې کاوه
چې اکثره به یې غلط هم وایه او په زوره زوره به یې نصیحت کاوه، دده
په عقیده چې له سلګونو سوګندونو سره بدرګه کیده، دا کال دمهدي
(رح) دظهور کال دی او په دي سره یې دځان تسلي کوله، خو په دویمه
ورځ یي بیا عسکر په پېشقاب چې له خوړو ډك وو وویشت او بیرته
ایکو کم ته دسزا لپاره بوتلل شو، دې ورورنږدې دري کاله په ایکو کې
تیر کړل، ایکو هغه تنګ ځای دی چې ددوو کوټو شاته یا په مینځ کې
کوچنی قفس و، چې هیڅ به دې ځوك نشوای لیدلای او نه به دي دچا ږغ
اوریدلي شواي، او نه به پکښي ګرځیدلاي شوای، او که به دي هر
څومره په زوره زوره چیغي او ناري وهلي نو هیچا به دي اواز نشواي
اوریدلي، یواځې په یوه ریموټ کامري سره به عسکرو تعقیبولې چې
دضرورت پر وخت کي به دي دکامري مخ ته لاس ښوراوه نو عسکر به
درته راتلل او بس، نه کتاب نه کتابچه وه چې سړي پرې ځان بوخت کړی
واي، یواځې ته، څلور دیواله او ډول ډول فکرونه چې اخر کار یې
لیونتوب دی، دغه ورور که څه هم با سواده پوه سړی و، خو هر څه یې له

لاسه ووتل امریکایان په دې ښه پوهیدل چې دغه ورور د ډیفریشن په وروستي پړاو کې دی او ځان یې له کنټروله وتی دی، خو بیا هم سزا او عذاب ورکول کېده او بې رحمه سلوک ورسره کیده. دې ته ورته طارق، عبدالرحمن، ډکتور ایمن، چه اصلاً یمني وه پاکستان ته دتعلیم لپاره په قانوني لاره راغلي و، او بیا افغانستان ته له پاسپورت او ویزې سره راغلي و ، په کابل کې یې دالوفا په موسسه کې دمعالج طبیب وظیفه درلودله. او په هیڅ قانون کې طبیب نه بندي کېږي خو دکتور ایمن سعید باطرفي تر اوسه بندي او بالاخره لیوني شو. نوموړي دهډوکو ډاکتر و، له ډېرو افغانانو سره یې طبي مرستې کړي وې خو نتیجه ....؟ او ډېر نور ورونه و چې حواس یې خراب شول او دلیونیانو په څیر به یې ژوند کاوه، خو بیا هم د سزا له جدوله ونه وتل. سره لدې چې لیوني مرفوع القلمه دي او دالله (ج) له خوا مسؤولیت نلري خو هلته همداسي عمل جریان درلود.

دډلتا دوهم او دریم کمپ:

تقریبا تر کال ۲۰۰۳ پورې زه په همدغه کمپ ډیلتا بلاك پنځلسم قفس اوګولډ بلاك اتم او پنځلسم نمبر قفسونو کې پاتې شوم، چې وروسته دویم کمپ کلو بلاك، اوه دیرشم نمبر قفس ته انتقال شوم، کلو بلاك نسبتاً تر نورو بلاکونو ماته خوند راکاوه، ځکه کله ناکله به مو ددریاب تماشاه کوله، او کله به مو ددریاب کښتۍ لیدلې،کلوبلاك تقریبا دریاب ته پنځوس متره مصافه درلوده، څه موده وروسته بیا انفرادي ته بوتلل شوم چې تر ډېره وخته بیا هلته وم، په محبس کې به معمولاً دریوشفتونو کار کاوه، چې بیا دوه شفته شول، لومړۍ په اونۍ کې یوځل غسل او یو ځلي دګرځیدلو ځاي ته بیول کیدو، چې یواځې تر پنځلسو دقیقوپورې وخت راکول کیده، خو لاسونه به مو تړلي و چې وروسته بیا نیم ساعت شو، او په اونۍ کې دوه ځلې اوهم به کالي یوځلي په اونۍ کې راته بدلیده، تر ډېره وخته دنوکانو دپریکولو، او دماشین یعني دسرخریيلو دماشین انتظام نه و، چې بیاوروسته په اوني کې یوځلي ورکول کیده - خوراك به عسکرو وېشه او په لویو شنو صندوقوو کې به راته، کله چې عسکري عاجل خواړه په ګرمو خوړو تبدیل شول، بیاهم دورځې به عسکري کځوړي راکول کیدي، او بیا دسهار او ماښام ډوډۍ ګرمه او دغرمې هغه هم هغه عسکري کځوړي وي، چې وروسته تر کلو په ګرمه ډوډۍ تبدیل شوه، خواړه به البته کافي وه خو عسکرو به کم وراچول، او څومره چې به یې زړه غوښتل هغومره به یې راکول ، داسې وخت هم و، چې په یوه میاشت کې به یو ځلي هم په نس نه مړیدو، خو کله به چې څه زړه سواندي عسکر و نو بیا به یې تر اندازې زیاته ډوډۍ راکوله چې بیا به هم دناروغۍ سبب ګرځیده،

دوېش قانون ، او دډوډۍ اندازه معلومه نه وه، هرڅه په موظفو عسکرو پوري اړه درلودله، په ځګن قابونو کې دخوراکونوتوزیع کیده، یوه پلاستیکي کاشوغه به هم ورسره وه چې یواځې دیوځل لپاره استعمالیدله، خو ډېر ځله به ورونو شك کاوه چې هم دا ظروف څو ځله استعمالوي، نو هغو ورونو چې به شك کاوه قابونه کاشوغي ګیلاسونه به یې ترخوراك وروسته ماتول- دسهار له خوا به یوه له ځګ نه جوړشوي کوچني ګیلاس شیدي، او یو ګیلاس یخ چای هم راکاوه ، البته لوړی ګرمي وي او وروسته بیا په یخو تبدیل شوي، ډوډۍ ډول ډول ډولونه درلودل، غوښي به هم پکښي وي لکه کب، چرګ، دغویې غوښه، بینډۍ، سبزي،لوبیا ، ګولپي، پټاټې(الو)، وریجي، هګۍ، مصنوعي پاتي، وریجي، پاتي څلور قسمه دسیلو ډوډۍ، اونورڅه لږ شنه چې نومونه یې زما نه وه زده البته دغه ټول شیان به یې په نوبت پخول خو دومره بې مزي اوبې خونده چې حدیې نه و، صرف په اوبو کې به یې ایشول اومې (خامې) غوښي کلکي چې له خوړلو سره به یې قبض حتمي و، او کب خو به نو دومره بدبویه وو، چې په بلاك کې به ورته طاقت نه کیده، کب خو طبیعي بدبویه وي، خو چې کله په اوبو کي وایشول شي، او دغوړیو مخ ونهویني نو بیا خودي خدای سړي ځیني وساتي، خو بیا هم موږ وړي وو ، دچرګ دغوښو سري لشکي به هم داسي سري ښکاریدي، لکه تازه چې ویني پکښي ګرځي، وریجي خو به دومره لږ وي چې نصیب الله وروز خو به په یوه ګوله ټولي تمامولي او دویمي ګولې ته حاجت نه پیدا کیده، ډوډۍ دري څلور ډوله وه چې یو ډول یې یواځې تقریبایوه ګوله کیده ماشوم هم نه باندی مړیده، دیادوني وړده چې دري میوي به یې په ورځ کې راکولي چې تر ټولوشیانوبندیانوته غنیمت وو، زموږ لپاره ځکه غنیمت وو چې هغوي

به دډوډۍ ځای نیوه، او دسهار لخوا یو ګیلاس شیدي وي چې هغه هم زموږ په مرښت کې پوره مرسته کوله خوکه به عسکر متعصب وه نوبه یي داسی خرابه ولی چی دخورک به نه وی، او نوره ډوډۍ یې اکثره وخت ډېره کمزوري وه او که دپنځو نفرو استحقاق یې یوه سړي ته ورکړی واي، نو ممکن وربانديٍ یې صبر شوی واي، په ځانګړي ډول دسرو امریکایانو په نوبت کې، دلمانځه لپاره اجازه وه، اذان به مو کاوه، خو کله کله به امریکایانو عسکرو تمثیلول، یعني له اذان سره به یې ناري وهلي،د مکي ښښان پرتخته لیکل شوي وو،دجماعت لمونځ مولوموړی نه وو ځکه صف مونه برابرېده ځیني وروڼو چې په فقه کې معلومات درلود دعذر له کبله یې دجماعت کول جائز وګڼل، چې وروسته مخکي وروړ جماعت راکاوه او موږ به هر یو په خپله خپله غرفه کي دجماعت نیت کاوه، خو ځیني وروڼه یې بیا خلاف و ، او دصف برابرول یې واجب ګڼل او په خپله غرفه کې به یې لمونځ له خپل ځان سره یواځې کاوه، او دتهجد اذان هم په دغه شکل وه چابه کاوه اوچابه نه کاوه، خو په کوټه قلفیو کې بیا دجماعت کول تردي هم سخت وه او کله ناکله خو به وخت هم نه ورته معلومیده او بي وخته لمونځونه به یې کول، په هر بلاك کې کوچنی ګویا نصب شوي وه، چې داعلان په وخت کې به یې استعمالوله او کله کله به یې ریکارډ شوي اذان هم پکښي کاوه، چې ډېر ځله به یي دسهار اذان مازیګراودمازیګردهم بې وخته کاوه او دوروڼو دغلطی سبب به ګرځیده، خو بیا به موږ دلمانځه وخت په سیوري معلوماوه او په شرعي شکل به مو خپل لمونځ ادا کاوه.

ددریم کمپ په جوړیدو سره مشکلات نورهم زیات شول، ډوډۍ کمه شوه، او کیفیت یې نورهم خراب شو، په سزاکې نوره سختي هم راغله، مثلاً دکیوبیك په نامه بلاك جوړ شو چې تر ټولویې سزا سخته وه،په دغه

بلاك كي به بندیانو په یوه نیكركې ژوند كاوه، دننه په قفس كې به یې هیڅ نه درلودل چې وایې غوندي او یایې پرځان واچوي په یخ او په ګرمۍ كې به په یخه او ګرمه اوسپنه بي كالیو ویده كېدل لمونځ به یې په لوڅ عورت سره كاوه، اود یو بل په منځ كې حجاب نه و، ډوډۍ یې ډېره كمه وه، او دعسكرو له بد سلوك سره مخامخ وو، بیت الخلا ته دتګ په وخت كې یې حجاب نه درلود، او په بي سترۍ كې به دحاجت ځای ته ورتلل، خوب به یې اكثره وخت په ناستي كاوه، او دډېر یخ په وخت كې به یې په دغه تنګ قفس كې ټوپونه وهل چې دا دتودیدو یوائیني طریقه اوچاره وه، خو كله كله به تردي هم نور سختیده چې دتشناب اوبه به یې دشاه دخوا پربندي كړي، او تشناب كاغذ به یې هم نه وركاوه چې وروسته به بندي دومره په تكلیف شو چې اوبه به یې نه څښلې، ډوډۍ به یې نه خوړله ترڅو تشناب ته ضرورت پیدا نكړي، خو كله چې به حاجت ته ولاړ نو له بدبویۍ څخه به یې ټول بندیان به عذاب كیدل او دځان نظافت یې بې له لاسه په بل څه نشوای كولاي، او بیا به یې دلاس پریمینځلو ته اوبه نشوې پیدا كولی، ډوډۍ به یې هم په پلیټ كې نه وركوله مجبور وو چې په لاس كي یې واخلي په هغه لاس چې بېله اوبو یې ځان پرې پاك كړی و، څومره وحشي او له انسانیت څخه لري سلوك او بیا دبشر حقوق اونړیوالي ډرامي!!!

ددې سزا وخت به یې تر یوي میاشتي كم نه و چې بیا به یې تر څلورو پنځو میاشتو پوري دوام كاوه، خو ځیني ورونه چې دماغونو یې ټكان خوړلي وو او ځان به یې نه شو كنترولولاي، له عسكرو سره به یې ښه معامله نكوله نو تر ډېره وخته به پكښې پاتې كېدل ، او بل بلاك بیا مشخص دلیونیانو لپاره جوړ شوي و، مخصوص ځایونه او مخصوص ډاكټران یي درلودل،اكثره به هغه كسان پكښي میشت كیدل چې له

ډېرې تنګسې او تکليف څخه به يې دځان وژني تکل کاوه، دځان وژني پيښې قريب هره ورځ پښېدلې، چې بيا به يې په ډيلتا بلاک کې په ځنځيرونو ټينګ تړل، او يا به يې په مخدره توکيوسره نشه او ارام ساتل ، چې ډېر خلک ددوا دډېر استعمال ، او دسختو جکشنونو(پېچکاريو) له کبله معتاد شول، او بل به هغه افراد ورته بيول کيدل چې دامريکايانو په جاسوسي به بد نام شول ، نو بيا به نورو ورونو تنګول او په بلاکونو کې به يې نه پريښودل ښکنځل به يې ورته کوله بدبه يې ورته ويله نارې (لاړې) به يې پرې توکلې، خوب ته به يې نه پريښودل، خبرې به يې ورسره نه کولې،ترڅوياتوبه وباسي اويابل ځاى ته ولاړسي چې له ډېر تکليف څخه وروسته به يې امريکايانو ته ويل چې لدې ځايه يې تبديل کړي، او که به يې نه تبديلول نو بيا به يې ځانونه ځړول چې دغه ورته دجاسوسي ښه ګټه وه چې خونديې ترى اخستى او بيا به دليونيانو بلاک ته بيول کيده چې دا بيا په څوځله ددوي دجنون يا ليونتوب سبب ګرځيده (مکوه په چا چې وبه شي په تا) چې لدې جملې جاسوسانو څخه څه افغانان هم وه سردار، او فدا، د زرمت اوسيدونکي، او انور دکونړ اوسيدونکي چې بيا مرتد هم شول ، خداي او رسول ته به يې بد نسبتونه کول، او دقرانکريم دسپکاوي هوډ يې هم وکړ چې وروسته دبنديانوپه ډيراصراردامريکايانو له خوا ترې واخستل شول، خو انور بيا ويل چې توبه يې وکښله اوداوعده يې وکړه چې بيابه داسې نه کوي په خپلوکړوپښيمانه سو، دغه خلک چې په زرمت کښې نيولي شوي او عمرونه يې تر اتلسو کلونو کم هم وه پر هرڅه معتاد اونشيان و، چې دکم عمرى له کبله ددين څخه ګرځيدلي و داکسان په زرمت کې دڅمودنامى قمندان افراد و چې دامريکايانوسره يې کارکاوه.

والله اعلم.

څه عراقیان وچې شمېر یې پنځه تنه و علي، شاکر، ارکان، محمد، او یو بل چې نوم یې یاد ته نه راځي، یو یمنی و ابو ثرده نومیده، اویود سوریې وه عبدالرحیم نومیده ، داّمعلوم کسان و خو په افغانانوکې دري نور نفر هم و چې دجاسوسي اشتباه پري کیدله، او په عربو کې هم و چې موږ به یې په ګاونډیتوب سخت خپه کیدو، او چې کله به راځخه لري شول نو بیا به مورب العالمین ته دشکر سجده کوله، او ډېر به یې قول او عمل ته متوجه وو او له خپلو خولو سره به مو هم ډېر پام کاوه، خو دیادوني وړده چې همدغه ټولي چي په دروغوسره یي خلکوته مشکلات جوړول په پای کي ډېر ذلیل شول چې امریکایانو هم پرې باورنه کاوه ځکه معلومات یي موثق نه و ، او تر موږ دوي ورسره ډېر په تکلیف ېشول ، دغه کمپ دډلتا کمپ په نامه یادیده ، او دغه منافقین تر موږ ډېر په تکلیف شول که څه هم د صلیب نشان یې په ځیګرونو ځوړندکړ،ږیري یي وخرییلي اوسرونه یې په امریکایي موډجوړاوبرابرکړل خوڅه ورسره وسوه.......ددغه کمپ ترمیم به همیشه کیده اونوي نوي ځایونه به په کښني جوړیدل چې دوخت په اوږدو سره یې پراختیا موندله، ددوي له پراختیا څخه به موږ دا اټکل کاوه چې دا کار لنډ مهالی (موقت) نه ، بلکې دلوي پلان مفهوم لري او کیداي شي دا اراده تر ډېره حده محدوده پاتي نشي والله اعلم.

پنځم او څلورم کمپونه

ددې با وجود دوه نور کمپونه جوړ شول ، چې یو یې ډېر سخت اوعذاب ځاي وو، او دویم یې ډېرپه امریکایي بندکي د راحت ځاي و، دراحت کمپ د څلورم کمپ په نامه یادیده چې دژوند ډېري اسانتیاوي یي لرلي، او سخت کمپ دپنځم کمپ په نامه یادیدي چې دژوندقریب ټول شرایط پکښي ناانساني وه ، مثلاً کله چې پنځم کمپ جوړ شو ددې عمومي کمپ له ساحي څخه وتی وِ، اوازه به یې ډېر سخته وه، او محققینو به هم دبندیانو تر غوږو دسختو شرائطو ازانګي ورتیرولي، اوپه کال ۲۰۰۳ دجولاي په میاشت کې یې اویا نفر بندیان په ناڅاپي ډول دکمپ څخه ورته وروستل،تر ډیره حده موږ نه پوهیدلو چې چیرته به یې بیولي وي، چا به ویل بل ځاي ته انتقال کړای شول ، اوچا به ویل خوشي شول ، چا به څه ویل او چا به څه، خو ما له یوه عسکره څخه وپوښتل چې حال راته ووایې ځکه ډیرځله به دې عسکرماته په غلا دنړۍ معلومات راکول، خوددې واقعي څخه یې بخښنه وغوښت ، او ویل یې چې موږ ټولو ته یي قسم راکړي دي چې بندیان خبر نکړې، خو بیا هم دلاس په اشاره سره یي وپوهولولم، خپلي پنځه ګوتي یې زما دقفس پر پنجره غوړولي کښېښودي، اوراته ویل یې زما لاس ته ګوره زه پوه شوم چې څه معني لري، خو دا پته غلا تر ډیره وخته پټه پاتې نه شوه چې دلږ وخت په تیریدوسره بیرته لوڅه اوبربنډه شوه، په لومړی ځل کې اکثره عرب وروڼه بوتلل شول چې قریب دیارلس افغانان هم پکښي و، لکه ملا فاضل محمد دارزګان، محمد قاسم فرید دزرمت، معلم اول ګل دجلال اباد ، شاه ولي دکندهار، محمد نبي دخوست، او عبدالکریم دخوست، حاجي روح الله د کونړ، عزت الله دکاپیسا، چمن دلوګر،

عبدالجلیل دهلمند، نورالله نوري دقلات شاه جوي، معلم محمد ظاهر دغزني، چي زما تر راوتلو دمخه محمد نبي ، محمد جواد، محمد قاسم، معلم اول ګل، شاه ولي، عبدالرزاق، عبدالجلیل، عبدالکریم، عزت الله، بیرته تر یوکال وروسته راتبدیل شول ، عبدالرزاق ،شاه ولي دکندهار اومعلم اول ګل نورو کمپونو ته راغلل، خو حاجي ولي محمد صراف دبغلان ملا خیرالله خیرخوا دکندهار عبدالحلیم دقلات او روحاني دغزني، ورته وروستل شول چې ټول اته کسه زما ترخوشي کیدو هلته پاتي و . الله دي یې مل شي.

دپنځم کمپ شرائط څه سخت و خو دالله ج په فضل او توفیق سره ځیني وروڼه پوره ډاډه او خوشحاله وه، په مجموع کې د ټولو وروڼو معنویات لوړ و ، شرائط یې که څه هم سخت بی رحمانه، ظالمانه دبشرضد و، لومړې بندي کوټې وي چې دلمر رڼا او یا دهوا لپاره یې هیڅ کړکۍ اوهنداره نه درلودل، او یو کوچني سوری هم نه و چي تازه هواورته ورسي، یوه جاسوسي کامره دچت په سرکي نصب شوي وه او یو دسمېنټو ووړ تخت دکوټې په منځ کې جوړ شوی وو، تشناب، خاك انداز او داستعمال داوبو کوچنۍ نلکه هم دخونې دننه جوړشوي و ، فرش او دیوالونه یې دسمینټو له خښتو جوړ شوي و، دروازي یې په برقي ریموټ خلاصیدلې، او تړل کېدلې، ډوډۍ ،دوا، څنځیرونو دتړلو لپاره یې ډېر کوچني سوري درلودل، چې د ضرورت پروخت به یې خلاصول او بیرته به یې ژر تړل ، صرف دیوه قرانکریم اجازه به یې درلودله، ډوډۍ ورکولو طریقه لومړۍ ډېره سخته وه، دمخامخ کیدو اجازه یې نه درلودله او مخ به یې دعسکر طرفته نه کاوه دشاه دخوابه یې ډوډۍ اخستل چې تر ډېره حده به بندي خپل لاس سوري ته دننه لیدلو په وجه نشوای برابرولاي، او که به یې برابر هم کړ نو ډېر ځله به قاب

ترې په مخکه چپه کیده، که به چپه هم شو نو نوره ډوډۍ به یې نه ورکوله، تر ډېره وخته یې دوتلو حق نه ورکاوه، که به یې ورکاوه هم نو په اونۍ کې یو ځل به و ،دګرځیدو ځای یې د ګرځیدو لپاره کافي نه وو، یواځې دلمر وړانګي به غنیمت وي، دوابه یې په ډېر تکلیف او تر ډېر فشار وروسته ورکوله او که به ورکول کیده هم نو ګټه به یې نه کوله، ملا فاضل محمد چې دمعدې سخت تکلیف یې درلود ،یو کال یې مکمل اومسلسل وړاندیزونه کول خو چایې وړاندیزونه ونه منل، او نه یې ورته دوا ورکړله چې په پای کې مجبور شو او دډوډۍ نه خوړلو اعتصاب یې پیل کړ شپاړلس ورځې یې دډوډۍ د نه خوړلو، او داوبو نه څښلو هړ تال ته دوام ورکړ، چې وروسته ډېر ضعیف او ناتوان شو او دکمزوري نه بې هوښه په ځمکه غورځیدلی او لویدلی و، چې بیا د بیهوښۍ په حالت کې روغتون ته بیول شوی و ماته ملا فاضل محمدوویل چې ماته دعسکرو مشر د ډوډۍ خوړلو وړاندیز وکړې خو ما ددوا غوښتنه ترې وکړه او ددوا ورکولو په شرط مې ډوډۍ وخوړله، چې بیایې دپوره تداوي وعده ورسره کړې وه، دیادوني وړ ده چې د امریکایانو اکثره وعدې دچلونو دامونه اوهوایي درواغ وو ، او کله یې هم ورباندې وفا نکوله، دعسکرو معامله غیر اخلاقي، او غیر انساني وه او کله چې به یې تحقیق، او یا میډیکل ته بیول نو سترګې به یې پلاستر کیدې، غوږونه به یې سخت په ګوشیو بندیدل، په خوله به یې ماسك اغوستل کیده، لاسونه او پښې به یې ټینګ تړل کیدې، او دوتلو په وخت کې به یې لاسونه دشاه له خوا ورتړل، چې په وروستي وخت کې یې څه شرائط لږاسانه شول ، هر ورور چې به دپنځم کمپ څخه راووت یواځې هډوکي به یې پاتې وو له رنګ څخه به یې سرې ویریده ، رنګونه به یې بیخي تك سپین اوښتي وو او کټ مټ لکه مړي چې یې له

قبره را ایستلي شوی وي او بیایې پر پښو را روان کړی وي، یو ورور عرب چې نوم یې ابو حارث دکویټ اوسیدونکي وو زما سره ډېر وخت ګاونډي پاتي شوي وو، بیا پنځم کمپ ته بوتلل شو خو چې کله بیرته راوایستل شو مابیخي نه پیژانده، او څومره چې ورته ځیر هم شوم ځاي ته مي نشو راوستلاي بیخي یې له شکله ویریدلم او که په خوب کې مې هم لیدلاي واي یقیني و چې ځني ویرېدلي به واي، الله دي ټول ورونه ددي ظالمانو له ناولو منګولو څخه په صحت او عافیت راوباسي امین،

او دغه کمپ به ورونو دپنځم قبر په نامه یاداوه چې یقیني دژوندو قبرو، ماپه لاره کي له یوه ورورشیخ صابر څخه چي بوسنیااوسیدونکي و وپوښتل چي چیري یي هغه هم داسي جواب راکړاته ویي ویل دژوندوپه قبرکی چي یقیناً تراوسه مي په زړه کي پاتې سوزونکی داغ دی.

څلورم کمپ

څلورم کمپ په دغه نیت جوړ شوی و چې کوم خلك خوشې کیږي هلته به ځي اوښه سلوك اومعامله به ورسره کوي ډوډۍ به کافي ورکوي میوي به ډیري ورکوي ترڅو یې وزنونه بیرته نورمال اوپوره شي، په دغه کمپ کې چې ددوو سوو ۲۰۰ نفرو ظرفیت یې درلود دژوند شرائط یې ډیرښه برابر و او دعسکرو سلوك او معامله بیخي ښه او برابره وه، دغه کمپ پنځه بلاکونه درلودل او هر بلاك څلور غټې خوني او یو لوی سالون دحمامونو او تشنابونو لپاره درلود، او هري خوني دلسوکسانولپاره اوسپنیزکټونه اوڅه دلمانځه ځاي درلود ، او دبلاکونو مخته یې دګرځیدلو او ډوډۍ دخوړلوپراخه ساحه درلود چې په یوه وخت کې به شلو نفرو پکښي تګ راتګ کاوه او ډوډۍ به یې خوړله، ډوډۍ یې ډیره وه دیو ځایي ژوند اواوسیدلوامتیاز یې درلود او لمونځ به یې په جماعت سره کولاي شواي، دورزش دځینو انواعو اجازه یې درلودله او دمنډي لپاره یې کافي مسافه درلودله، حمام یې په ورځ کې څو ځله کولی شواي او په هرې کوټې کي یې دوه دهوا پنکي درلودل په اونۍ کې یو ځل به یې نمائشي فلم که چاغوښته کتلای شوای خودیادوني وړده چې ډیرو رونو یې مخالفت کا وه اویوځلي خویوعرب ورورتلویزون مات هم کړ ، په څو سپین ږیرو خلکوخو به یې مکتب (ښوونځی) هم وایه دمکتب دځینو شاګردانویازده کوونکیو عمر به تر اویا کاله لوړ و، خو چې کله به مو تعلیمي کتاب غوښت نو بیا به یې نه راکاوه، له ډوډۍ پرته یې نور امتیازات درلودل، مثلاً په اونۍ کې یو ځلي مغزك، خورما، عسل، کیك، شیریخ هاټ ساس،ماینس، چیك اپ اونور داسي خو په نورو کمپو کې به بیا بندي

ورور په یوه ګوله ډوډۍ پسي خېژونه وهل اوهمیشه به یي دلوږي فریادکاوه.

دپنځو بلاکونو په منځ کې یي پراخه مسافه درلوده چې په ورځ کي به یې هر بلاك ته د ۳۰ دقیقو دوتلو اجازه ورکوله چې پکښي کوچني دفوټ بال، او والي بال، او یو میز د پینګ پانګ لوبو لپاره جوړشوي و او که به چا منډه وهله نو وړته اجازه به وه خواکثره وخت به دبهرنیو کتونکیو او ملاقات کوونکیو له کبله کینسل کیده. دا هغه کمپ و چې په هره اونۍ کې به ملاقات کوونکي یعني تورستان، ژورنالستان، او دامریکایانو لوړ پوړي مقامات چې سناتوران هم پکښي شامل و راتلل، عکاسي به یې کوله او هرڅه به یې په تلویزیون او عکاسي کامرو عکاسيِ کول، البته موږ ته به اجازه نه راکول کیده چې خبري ورسره وکړو او یا ورته دنورو وروڼو دردوونکي حال وو ایو، ددې کمپ جامي له نورو څخه په رنګ جلا وي رنګونه یې سپین و ، او زیر پیراهني به یې هم درلوده او وروسته دوي، بیا دري جوړي شول چې پریمینځل به یې موږ خپله هم کولاي شول، او دپریمینځلو لپاره به یې صابون،او شامپو هم راکول کیدله، دکمپ په لومړۍ افتتاح کې چې به څوك دغه کمپ ته وروستل کیده نو دا خبره به په خلکو کې خپریدله چې فلانکي ایله خوشي شو، او موږ به هم دغه یقین کاوه، او امریکایانو به هم دا ویل چې هلته به څوك تریوي میاشتي زیات نه پاتي کیږي، خو وروسته دا میاشت په کلونوسره بدله شوه،دامریکایانودا خبره موږته نوي نه وه ددوي داسي وعدي ډېري وي چې بیابه د وخت په تیریدو سره له منځه تللې اویابه ایکسپایرکیدلي دبلاک په مخ یوه دهدایت یاقانون پاڼه ځوړند سوی وه په هغه کی داسی لیکلی و ستاسی همکاری اواطاعت تاسی ته دژوندڅه امتیازات درپه برخه کړی دی داامتیازستاسو حق نه

دی ستاسو لپاره نورتنګ اوسخت ځایونه سته که تاسی خپلی همکاری ته دوام ورنه کړی نو هلته به بوتلل سی معنی یي داوه چی دبندی لپاره حق نه وو اویوازی سزا بدحالت دده حقو اوبس. بیرته به راشو دریم کمپ ته!!!

دافغانستان وفد یا هیئت

دکلوبلاك څخه انفرادي بلاك ته بوتلل شوم او هلته مي ډېر وخت تېر کړ، یوه ورځ یوه عسکر راته وویل: تحقیق ته ځان تیار کړه له غرفي راوایستل شوم او یو داسي ځاي ته بوتلل شوم چې مخکي مي نه و لیدلي، دغرفې دمنځ په کړۍ پوري یې ټینګ وتړلم، او دمحقق دراتګ انتظار مي کاوه خو ومي لیدل چې څو تنه افغانان غرفي ته راغلل سلام یې واچاوه او شاه وخوا په چوکیو کې کښیناستل ځانونه یې داسي معرفي کړل ،چې موږ دافغانستان دحکومت نمائندګان یو دوه پښتانه یو دکندهاراوبل دجلال ابادوو او څونفره پنجشیریان و ،کندهاري سړي یو ګیلاس اوبه راته راوړي، وروسته یې پوښتني شروع کړې ټولي هغه پوښتنيٓ وي چې موږ به امریکایانو ته پري انکار کاوه او هغوي به دا سوالونه ډېر ډېر تکراروول اویوه امریکایې ښځه عسکره څو ځلي خوني ته راغله او په غوږ کې به یې څه ورته وویل او یا به یې لیکلي کاغذ ورته ورکاوه ماترډېره شك کاوه چې دا دافغانستان استازي نه ،بلکې یوه دسیسه غوندې ده، او دوي مي دامریکایانو ترجمانان بلل ،اوپه زړه کي به مي ویل که دافغانستان استازي یا وفد هم وي نو ددوي په دستور سره غواړي چې موږوغولوي اوترخولې موخبري وباسي کوم چې امریکایان پکښي شکمن وه سره لدي چې خبري خلاصي شوي وي، له سوالونو وروسته څه مناقشه وشوه او ما ورڅخه څه پوښتني کولي اوغوښتل مي چې پوه شم چې رښتیادافغانستان دي او مطلب یې څه دی.

ما وپوښتل چې که ممکن وي راته ووایاست چي دڅه لپاره راغلي یاست ؟ دوي وویل غواړو تاسي ازاد کړو. ما وویل ښه خبره ده، خو دا

ستاسي اوسني عمل کتې متې تحقیق ته ورته دی نه خوشي کیدواوازادیدو ته. که څنګه؟دوی په ځواب کې ګنګوړه غوندي شول او ما هم پسي پرېښودل ځکه ماته ددوی بېوسي معلومیده چي کله به یي خبره کوله نوشاوخوابه یي کتل لکه غله غوندی اوډیرپه وهم کی ، خو کله مي هم اعتماد نه کاوه چې دا به زموږ دهیواد نمائندګان وي ځکه صلاحیت یې ډېر کم معلومیده ، نور بندیان بیا تر ما ډېر شکمن و او ددوي سوالونو ته یې په ښکنځلو ځواب ورکاوه. البته دوي هم ډېرو بندیانو ته زړه نه و ښه کړی چې ورسره وويني ځکه زینه پر زینه درسوایۍ اومنفي عکس العمل سره مخامخ کیدل ،بندیانوله دوي څخه څه غوښتل اوڅه هیله یي درلوده. بندیانو تسلي غوښته خواخوږي یې غوښته، دهېواد په حال یې ځان خبرول غوښتل، او له وفد سره یې شخصي دزړه خبري غوښتي خو وفد دا یوه خبره هم نه پر ځاي کوله، په تحقیق کې تر امریکایانو سخت و له خبرو یې ځان نا خبره ښوده. له امریکایانو یې سره کومك کاوه نو ځکه د ناامیدۍ اومایوسي په وجه دبندیانو له سخت غبرګون سره مخ شول، ددوی لپاره به ښه دا وه چې دتحقیق پر ځاي یې دبندیانو داحوال پوښتنه کړي واي، دمحبس له وضعیت څخه یي لږ ځان خبرکړي واي تحنې، دخوشي کولو اطمینان ، دهیواد په عمومي حال ددوی‌خبرول، له کورونو څخه په احوالونو ورول. دخواخوږي احساس او په شخصي توګه ور سره غم شریکي تر سره کول ، نه داچي دامریکایانوپه نیمګړتیاووکي یي ورسره مرسته کړي واي زماپه نظرپه امریکایانوپلورل اوپه لاس ورکول کافي و. خو دا هغه څه و چې دوي به نه غوښتل او یا به یې نه شواي کولي. والله اعلم

څو ورځي وروسته بیرته لومړی کمپ ته انتقال شوم ، په ۲۰۰۴ دجون دمیاشتي په شپاړسمه څلورم کمپ ته انتقال شوم چې هلته بیا تر یوه کال او څو میاشتو پوري میشت وم.

څه لیدلي واقعات

په لومړی دویم دریم کمپونو کې مو ډېر څه لیدلي او اوریدلي دي ځوریدونکی هیښونکی غمژنه ونکی ربړه ونکی ،په دغه دریوکلواوشپږمیاشتوکي دډېرو ستونزو سره مخامخ شوم، ډېري ناوړي،او ناخوالي مو ولیدلې او دډېرو نادرو په اړه مو واوریدل چې اکثره یې داسلامي، او غیر اسلامي قوانینو مدني، اوغیر مدني،ملي، او بین المللي حقوقو څخه خلاف وي.

په کال ۲۰۰۳ کې د روژي مبارکي میاشتي ته دوي ورځي پاتې وي، ځینو امریکایي لوړپوړیو موږ ته وویل چې دوي به د روژي دمبارکي میاشتي په احترام اومناسبت تاسو ته ډبله ډوډۍ درکوي او دروژه ماتې په وخت کې به پنځه خرماوي او یوه وړه قطي عسل درکوي، که څه هم دروژي دمبارکي میاشتي به مناسبت دا لږ شي و، خو موږ ته ډېره ښه اوغټه خبره معلومیده او وربانديي ډېر خوشحاله شوو، خو د سبا ورځي په شروع سره عسکرو دومره بد سلوك شروع کړ چې هغه د چا خبره شر ته یې دریا وهله مغروره اومتکبر به ګرځیدل چیغي ناري اودربي یي جوړکړي وو په بلاك کې معمولا اته څلویښت نفره اوسیدل دبلاك په اخر کې درو نفرو ورسره مشکل جوړ کړ او یوه نفر وربانديي اوبه و شیندلي، هغه غریب یې هم دسزا لپاره انفرادي بلاك ته بوتلي خبره خلاصه شوه خو په دا بل صبا چې دروژي لومړی ورځ وه دلومړی خل دپاره دډوډۍ سزا راغله او سزا د ټول بلاك لپاره چې ۴۸ نفره وه

سزادبلاك سرجن ټاکلي وه اودکمپ مسوول به له دي چي په حقیقت خبرشي منظوره کړي وه، داسي لیکل شوي وه چي دګرمي ډوډۍ پر ځاي عسکري وجبه د ۳۴ ورځو لپاره، او داوبو لپاره به څه نه ورکول کیږي خورماعسل اونورامتیازات به نه ورکول کیږي،موږ ته دحیرت خبره داوه چي دروژي په مناسبت دامریکایانو خبرتیا او بیا دلته دډوډۍ دسیسه او د معتصبو عسکرو بد سلوك اوورسره دډوډي سزا.

بیا مو دعسکرو مشران او ترجمانان راوغوښتل او ورته ومو ویل چي یو خو روژه ده د روژي په احترام باید تاسو موږ ته سزاته واي راکړي، او بل یوه نفر اوبه شیندلي دي او هغه ته هم سزا ورکول شوه نو ولي نوروته سزا ورکوئ حال داچي هغه په هیڅ هم نه دي خبر، دریم دډوډۍ سزا لومړي ځل دي چي خلکو ته ورکول کیږي کله هم داسي ندي شوي نوکه په دي کاردوباره نظروشي، خو ددوي ځواب به تل منفي و، بالاخره یي ښکاره خبره وکړه چي موږ نظامي خلك یو او دیو سړي په ګناه ټوله نیسو او ټولو ته سزا ورکوو اودازموږ په قانون کي شته، ولاړه خبره خلاصه شوه، خو دا داسي لوڅ دروغ و چي موږ له ویري ورته دروغ نشول ویلی!!

یوه ورځ دقرآنکریم مبارك بي عزتي وشوه یوې ښځي عسکري چي بدشکله اوبداخلاقه وه ډیرتیره اوتیزاواز یي درلود،دي بدغوني په لومړي کمپ کي یو قفس تلاشي کاوه او قصدا یي دوه ځله قرانکریم په ځمکه راغورځولي و، بیا بندیانو غوښتل چي دي ښځي ته باید سزا ورکول شي اود قرانکریم د پوره حفاظت تضمین وشي خو کله هم امریکایانو داسي نه کول اوخپل غروریي دبندي لپاره نه ماتاوه بندیانوپه لومړی کمپ کي اعتصاب شروع کړ، دویم او دریم کمپونو کي یي هم ملاتړ وشو ددغو کمپونو ورونو ویل چي موږ به غسل او

تفریح ځاي ته نه وځو او نه به کالي بدلوو، او دا به داحتجاج به توګه وي چې دنوروا‌عتصاب کوونکیو وروڼو مرسته وشي، کله چې دوتلو او تفریح وخت راغی بندیانو له وتلو څخه انکار وکړ او دکالو د بدلیدلو څخه یي هم ډډه وکړه، تفریح ته وتل او دکالو بدلیدل دبندیانو حق و، خو کله چې به موږ غوښتل دوي به نه ایستلو خو په دغه ورځ امریکایانو دخپل ټریننګ لپاره له زوره کاروا‌خست عسکر به چې شمېریي دولس نفره و ، او زغري یې هم اغوستي وي او اوسپنیز پتري به یې په زنګنونو تړلي و هر قفس ته په مارش مارش ورتلل تلویزیوني کامرو به یې دفعالیت اوقهرماني عکاسي کوله لومړی‌به یې پر بندي غریب په قفس کي ګاز شینده چې بیسده شي، بیا به قفس ته ورننوتل او په زور سره به یې دباندي را ایستل، بیا به یې سر، ږیره، بریتونه، ورځي ورخرییلي او بیا به یې په انفرادي بندقفسونوکې غورځول او دپریوتو لپاره به یې هېڅ شي هم نه ورکاوه، ټولو بندیانو به دالله اکبر ناري وهلي او ځینو به ښکنځل ورته کول او په ټول محبس کې داوسپنیزوکټونو دربې اودرګی و، او دبندیانو دماغونه پکښي خراب شول . او دځیني وروڼو به یې نیمه ږیره ورخریلي او‌نیمه به یې ورپرېښي وه، دځینو یو طرف ورخرییلي او بل به یې پرېښي و ، دځینو یو بریت خرییلي و او بل به یې پرې پرېښي و، دځینویې وریځي ورنیمایي کړي وي خو چې څنګه به یې زړه غوښتل هغه به یې کوله حتي نایې (ډم) کافربه هم خپل ټوکه ورباندي جوړوله او لوبه به یې ورباندي کوله.

۳- یو ځلي په انډیا انفرادي بلاك کې دتکبیرونو ناري شروع شوي او داوسپنیزوکټونو ټکول ډبول زیات شول اوازونه ډېر سخت و لږ وخت وروسته معلومه شوه چې عسکرو په انفرادي بلاك کې یو عرب ورور چې دسعودي اوسیدونکي مشعل نوم یې و وواهه او ووژل شو په ټول

کمپ کي غوغا شروع شوه ټولو بندیانو دعا وکړه چې الله ج دي دمشعل ورور شهادت قبول کړي اوالله دي وبخښي، ټولو ورونو له امریکایانو څخه وغوښتل چې دمشعل ورور په اړه معلومات راکړي که نه نو ټول بندیان چې څه کولي شي هغه به وکړي، حالت متشنج غوندي شو هري خوا ته به عسکر دلویولویو ډانګونو سره تاویدل او هم زغره لرونکي عسکر ګرځیدل اوتوپ لرونکي موټروبه ګزمه کوله، دانفرادي کوټو په هغه کوټه کې چې مشعل پکښي وهل شوي و، سره دخطر ګروپونه وځړیدل او غرفي ته سره تخته وځړیده چې نور یې هم دبندیانو اندیښنه دیقین وخواته نږدي کړله له مازیګر سره نژدي داعلان کولو ږغ وشو او په عربي پښتو اردو ژبو اعلان وشو چې ستاسي د ورور مشعل حالت ښه نه دی دعاوي ورته وکړي او تر اوسه ژوندي دي ، دې اعلان څه ارام کړل چې تر اوسه پوري خو ژوندي دي خو بیا به هم ورونو غوښته چې په احوال یې پوه شي، په سبا ورځ یو نفر هسپتال ته بوتلل شو او مشعل یې له نږدي ولیده چې حالت یې ښه نه او داندیښني وړ وواو تر اوسه ژوندي وو اوپه عاجل واټ کې تر تداوي لاندي وو، وروسته له ډیره وخته یعني تر دوو درومیاشتو معلومه شوه چې مشعل ورورفلج شویدي ژبه یې بنده او ټول دبدن اعضا یې بې حرکته شویدي ولي ووهل شو، چا وواهه،څه جرم یې کړي و ؟ هیڅ معلومه نه شوه، له بندي سره دومره ظلم کله هم دبخښني وړ نه دی، او د نړۍ د ټولو قوانینو خلاف کار دي اونارواعمل دي.

مشعل دوه کاله شپږ میاشتي په هسپتال کې تیري کړي دلاس په بایسکل کې به یې یو ځاي بل ځاي ته انتقالاوه خو تر پایه جوړ نشو په خبرویې سړي نه پوهیده او د اعضاو حرکت یې لږ ښه شو خو کښیناستل

او ولاړېدل به یې د بل چا په واسطه کول دبدن دسخت، تشنج اوریږدخاوندشو او په پای کې د سعودي حکومت ته وسپارل شو.

دویمه نادره

یو عجیبه او نادرکارچې دکمپ دمسئوول له خوا به کېده داوو چې لومړی ځل ډوډۍ یو اندازه ښه وه، میوه یې هم ښه وه، خو دوخت په تیریدوسره به ورځ په ورځ خرابیدله، علت یې داو چې هره اونۍ به یو عسکر په ټولو بندیانو ګرځیده قلم اوکتابچه به ورسره و او د ډوډې پوښتنه به یې کوله، چې څه مو خوښ دي په ډوډي کې څه بدلون غواړئ، او په موجوده مینو کې مو څه شي خوښ او څه مو ناخوښه دي، چې کله به اکثره بندیانو ورته ویل دغه څه مو خوښ دي راته زیات یې کړئ، او دغه مو نا خوښه دي کم یې کړئ نو په داسي چل سره به بر عکس عمل کیده، مثلاً له خوښ شویو شیانو څخه به کمیدل او نا خوښ نه به زیاتیدل چې بالاخره ټوله مینو دخوراك نه وه سم شیان بیخي ورك شول او بیکاره شیان زیات شول، چې وروسته له ډېره وخته موږ پوه شووچې علت هم دادي بیا به مو څه نه ورته ویل اوکه به یې پوښتنه هم کوله په ځواب کې به مو ورته ویل چې څه راکوئ ستاسو خوښه ده پر موږ فرق نلري، چې بیا له ډېر وخت وروسته مینو لږ څه برابره شوله.

۳- طبعي ده چې دبندیانو لپاره د وخت په تیریدو سره امتیازات ورکول کیږي، په شرائطو کې یې اسانتیا راځي او ژوند یې عادي کیږي، خو په دغه محبس کې برعکس کیدل دهري ورځي، میاشتي، کال په تیریدلو سره دژوند اسانتیا وي کمیدلې، او شرائط سختېدل، مثلاً دسزا انفرادي بلاکونه ډېرجوړ شول، لومړی یواځي دملا پټه وه چې څوك به تحقیق،سره صلیب، یا ډاکټر ته بیول کیده بیاداپټه په

ځنځیرونوبدله شوه دا ځنځیران څه وخت وروسته دپښو لاسو او ملا ځنځیرونه شول ، او بیا په لاسونوکي دویم، دریم قلف زیات شو، سترګې به لومړی نه تړل کیدي بیا دپنځم کمپ لپاره سترګې، او غوږونه بندیدل ، مذهبي کتابونه لومړی ازاد و بیا په ټول کمپ کي مطلق بند شول کوم چي په کمپ کې موجود و هغه يې هم ټول کړل، علمي کتابونه لکه داقتصاد،او رياضي، بيالوژي، سياسي، تاريخي،جغرافيې او داسي نور کتابونه به کله ناکله راتلل دا ټوله دوخت په تیریدلو سره بند شول ، لومړی به په جزئې شیانو سزا نه وه بیا شروع شوه چې په لږ شي به درنه سزا ورکول کېدله، تحقیق به په رضا سره کېده بیا به سړي مجبور کېده چې خبري وکړي، ډېر ورونو ته ډېره سخته سزا ورکول شوه ، مثلاً په مياشتو مياشتو خلك خوب.ته نه پرېښودل کېدل لکه يو ورور ملا فاضل محمداخوند چې دخبرو د نه کولو په خاطر يو څلويښت ورځي اوشپې سزا شو دشپې له خوا به يې دتحقیق په خونه کې تاړه او ايرکنډيشن به يې په وروستۍ يخې درجې سره ورته چالاناوه او عسکرو به په لرګيو تيمان ورته ټکول لکه دغنمو په موسم کې چې بزګر چوغکي له کښته شړي، او دورځي له خوا به يې ګرځاوه يواځي دی نه وو په لسګونوکسان به همداسي سزاکيدل چي ډيريي عرب ورونه وه، دتحقیق بلاکونه به تيار دکندهاربښار دتوپخانې بازار و، بل ډول به په شپو شپو دبنديانو سراو پښي يو ځاي سره تړل کېدل او بیا به يې اېرکنډيشن يخي هواته کښينول ، او ځيني عرب ورونه خو به يې په ورو کښتیو کي کښينول او بیا به يې کښتۍ په ډېري تیزۍ سره په درياب کې ځغلولې تر څو بدخوابه شي او وهم هم ورباندي تير شي چي په هفتو هفتو به يې داسي سزاګاني ورکولي ډاکټران به په لومړیو مرحلوکي هر وخت ازاد و او بندي ته يې دوا ورکوله، خو بيا

داسي نه و دوابه په هفتو نه ورکول کیده او یا به تر ډېره وخته ډاکټرانو ورته هیڅ توجه نه کوله، او نه به یې دمرض تشخیص کاوه یو ورور چې دکندهار دښورابك دولسوالۍ اوسیدونکي و ،چي نوم یي ولي محمد و، تر یوي میاشتي زیات یې له مریضۍ څخه فریاد کاوه، او دورځي په تیریدو سره یې مریضي سختیدله، دوه میاشتي وروسته له حرکت څخه ولوید دولاړیدلو نه و،بدن یې ټول په درد شو او ټول بدن یې وپړسید بیا هم ورته پوره توجه ونه شوه وروسته موږ (نور بندیان) مجبور شولو چې مشکلات جوړ کړواودامریکایانوتوجه ورته راوګرځوو دروازي مو وټکولي اوپه ټولوبه موبه لوړاواز دتکبیر ناري وهلي او په زوره مو دقفسو تختونه ټکول تر څو عسکر وارخطا شول مشران یې راوغوښتل ترجمان راغلی او بیایې ولي محمد کلینك ته یوړی وروسته یې دویني تر معاینې دسرطان مریضي معلومه شوه. یواځي نه چې معلومه شوه، بلکې سرطان یې له ویني سره ایني ته تللی و چې له عاجلو عملیاتو سره یې څه دمه وشوه، داځکه چې که یې په وخت سره دمریضي علاج شوي واي، او یا یې دبندیانو دحقوقو مطابق هره میاشت ټیسټ (معاینه)کیداي نو داسي لوړې پیښي به واقع کیدلاې. نور دې ته ورته سخت شرائط هم ډېر وه همدا رنګه ورکول شوي امتیازات بیرته اخیستل کیدل.

پنځمه پیښه

همیشه به موږ دډوډي دکمښت شکایت درلود او له لوږي به مو فریاد کاوه، تر صبر به خبره تیریدله ځکه ورځ، اونۍ میاشت، او کال نه و. کلونه وو او کله نا کله خو به مو دجنیوا کنوینشن ته هم اشاره کوله چې بندي ته باید کافي او دطبیعت خواږه ورکول شي. خودامریکانانو ځواب به مو داسي مونده چې تاسو په موږ دډوډۍ حق نه لري دغه لږ ډوډۍ چې درکوو دا هم زموږ احسان اوستاسوامتیازدي حقوق خو د بشر لپاره دي، تاسي دبشر او انسانانو په حقوقو کې حق نه لري او تاسي دشکایت حق هم نه لرئ معني داچي شکایت هم وربانديِ ښه نه لګیده.لکه بوش ملعون دی ته ورته مخ کی هم بشرته دشیطان القاب کاره ول.

بل دا چې دژوند ټول امتیازات به پلورل کیدل ، او هرڅه دبل څه په بدل کې ورکول کیدل، مثلاً که به یو سري یا یو بندي کولاي شو چې محقق له ځان څخه راضي کړي نو دومره به نازول کیده چې ډېر څه به ورکول کیدل، او که به یې څه شي له محقق څخه طلب کړ نو به یې ورته وویل چې ته به څه کوي، حتي له یوه ځایه بل ځاي ته به دي که بدلیدل غوښتل نو قانون داو چې محقق ته ولاړشي که به محقق راضي نه و نو ممکنه نه وه چې بدل شي، او که به دي راضي کړ نو بدلیداي شوي دتشناب کاغذ، ساده،کاغذ، داوبو بوتل څلورم کمپ ته تلل، درجه لوړیدل ټول به دي په سودا کیدل او دسوالو په ښه ځواب، او یا په نوي خبره، یا په جاسوسي سره ډیرموقت پرمختګ کیده.

کله کله چې به ژورنالستان او ځیني حکومتي چارواکي تماشي ته راتلل اکثر به څلورم کمپ ته رهنمایي کیدل دا ځکه دڅلورم کمپ

شرائط تر نورو ښه وو او دوي به هم دخلکو دغولولو لپاره دنيا ته ښکاره کوله او هغه ژونالستان چې به دې کمپ ته راتلل دستوري غوندي وو بي طرفه نه ښکاريدل ځکه هغه عکاسي چې دوي يي فرصت درلودخلکوته نه ده ښودل شوي،اوبل داچي هميشه به دغه ټولګي مکرر راتلل، يوه ورځ دمعمول په ډول بيا هم ليدونکې راتلل يو عرب بندي ته يو عسکر خبر ورکړي و، چې دنن په سيلانيانوکي دامريکا دپخواني ولس مشر کنيډي ورور چې په ګانګرس کې ښه واك لري او برحاله سناتور دي راځي بنديانو غوښتل چې خپل دمظلوميت اواز خلکو ته ورسوي کله چې دزائرينو دغه ډله کمپ ته راغله مونږ يې ټول په خپلو کوټوکې قلف کړو، زيارت کوونکي به په کمپ کې هغه غرفي ته بوتلل شول چې نمايشي ورته جوړه او چمتو شوي وو، وروسته هسپتال ته ولاړل چې هغه هم ورته ښه برابر شوی و، دکمپ ديوه بلاك تر شاه دروازه هسپتال ته نږدې وه هغه کتونکي هغه دروازي ته نږدې شول، په بنديانو کې دوه ورونه وو چې په روانه انګريزي ژبه يې خبري کولې شوي دوی له فرصت څخه استفاده وکړه او په لوړ اواز يې زائرينو ته وويل چې که زمونږ خبري ته غوږ ونيسي مهرباني به مووي هغوی ورته وويل چې تاسو ته در ليدل شوي هر څه نمايشي دي دلته هغه څه پراته دي چې کله هم بندي ته نه ورکول کيږي، که تاسو واقعاً غواړئ چې په حقيقت پوه شئ نو پنځم، لومړی، دويم، دريم، ايکو ،کمپونوته ورشئ او هلته وګوئ چې دخلکو دژوند شرائط څومره سخت اوناوړه دي هلته خلك وږي، مريضان، او لوڅ پراته دي.دويم شکايت دا وچي بل موږ محکمه غواړو موږ بيګناه خلك يو ستاسو په اصطلاح تروريستان نه يو بايد تاسو مونږ محکمي ته حاضر کړئ ترڅو معلوم شي دلته څوك شته او څومره کسان امريکايانو په قفسونوکې ساتلي اوبندکړيدي

خوددغه شکایت په وجه دکمپ مسوول جنرال په غوسه اوقهرشو، شلونفرو شکایت کوونکیوته يي سزاورکړه او له ځلورم کمپ څخه يي وایستل اوټول امتیازات يي ځینی واخستل.

پنځه کسان له بوسنیا څخه راوستل شوي و او هلته په ګوانتاناموکي بندیان و ، تحقیق ډیر ترې کیده او درنې سزاوي هم ورکول کیدي، شیخ صابر ،ابو شیما ، محمد ، مصطفي، اوالحاج ډیر مظلوم او مسلمانان خلك و دوي تر پایه په دې نه پوهیدل چې ولې مونږ راوستل شوي او ګناه جرم مو څه دي، شیخ صابراو ابو شیماغریبان خو پنځم کمپ ته هم دسزا لپاره بیول شوي وه، همیشه به دوي په دي سره ځوریدله چې تاسو ولې بندیان یاست او موږ ته باید اقرار وکړي چې ولي دلته راغلي یاست اوعلت يي څه دي دا هغه سوال و چې باید بندیانو کړي واي شیخ صابر ماته وویل چې موږ ورته وویل موږ خو په علت نه پوهیږو خو تاسو که موږ ته علت و نه وایاست نو موږ به نور له تاسو سره دتحقیق په وخت کي خبري نه کوو، ډیر وخت يي خبري ونه کړې خو بیایې ځواب داسې موندلی وو،عجیبه دماشومانولوبه ده سبحان الله ځواب داچي امریکایان په هغو خلکوباندي پوهیږي چې امریکایانو، او یا د امریکا منافعو ته خطر وي که څه هم موږ په تاسو ظاهري ثبوت نلرو لکن ستاسو په دماغونو کې مفکوره داوه، چې په مستقبل کې امریکایانو ته خطر وررسوئ اوپه امریکایي ودانیوحملی ترتیب کړی، نو ځکه تاسو امریکایانو ته خطریاست موږ دلته راوستلي یاست اوموږحق لرو چي تاسوبیله محکمی ترهره وقته وساتو مونږچی داسی فوق العاده حق امریکاته چاورکړی دی ، دیادوني وړ ده چې دغو وروڼو نه افغانستان لیدلي و ، او نه يي له کوم تنظیم سره رسما تماس درلود یواځې دسربیانو دظلم په وخت کې يې چي دبوسنیامظلوم مسلمانان يې په

شهادت رسول جهاد اوداسلامي مسوولیت له کبله دخپلوورونو ننګه کړې وه اونتیجه یې داشوه . والله المستعان.

له قرانکریم سره
دامریکایې عسکرو معامله

دقرانکریم بي احترامي او بې عزتي خو له لومړۍ څخه امریکایانو ته عادي کاروو له موږنه یې هم همداسې توقع درلود ،خوموږته دژوندمهم فرض وو که څه هم امریکایان موږته په دې فکر وړي و چي ولي موږته قرانکریم دومره مهم دی، اکثره وخت به دقران پاك بي حرمتي دستونزو سبب ګرځیده او دا کار خو به ډېر ځله قصداً پیښیده، او کله به سهوا ، خو قصدي اعمال به ډېر کیدل لکه هغه دکندهار پېښه چې وړلندې مي ذکر کړه، خو په ګوانتانامو کې تر لس ځله هم ډېر دا کار وشو، پنځه ځله خو امریکایانو په خپله رسماً مِنلي ده، څو ځلي تردي وروسته پیښې وشوې څو ځلي په پنځم کمپ کې ورته پیښې وشوي چې اوسني مشکلات ترې جوړشو . دسوریې اوسیدونکي حمزه بطل ووهل شو مخ او سترګي یې پړسیدلي وي او قرانکریم هم دعسکر په لاس اخیستل شوي و، زموږ سره دا وعده سوې وه چې قرانکریم ته به عسکر لاس نه وروړاندي کوي او نه به یې تلاشي کوي خو په پنځم کمپ کې دحمزه معامله وروستۍ پیښه وه چې دعسکرو له خوا وشوه ،او بیایې مبارك قرآنونه سره لتولي و، سره ددي چې له موږ سره وعده شوي وه چې دتلاشي پر وخت باید بندیان خپل قرانونه له ځانه سره یوسي چې ددغو وعدو پر خلاف سلوك دبندیانو د سختي غوسې سبب وګرځید او عکس العمل یې مشکلات اواعتصاب و ترڅوخپله کرکه ورته څرګنده کړي.

بنديان په دنيا کې عاجزه او نا وسه طبقه ده چې هيڅ يې په واك کې نه وي او نه څه کولي شي، خوپه تيره دامريکايانو يرغمل شوي بنديان بيا په عاجزو کې تر ټولو عاجز انسانان دي چې دبشر له ټولو حقوقو محروم بې برخي او په نا انساني انزوا کې ساتل شوي دي، خو له ډېر عجز سر بېره ورته قرآن مبارك دژوند تر ټولو اړين وو نو ځکه به يې دقرآن لپاره ځان واژه، ګران بدن به يي زخمي کاوه، او وږي، تږې به يې ژوند کاوه.

قران الکريم دبنديانو لپاره دعذاب او سزاترټو لويه وسيله وه چې امريکايې عسکرو به هروخت دبنديانوپه ضد کاروله او هميش به بنديانو ورباندي غيرت کاوه، او امريکايانو به ورته دزړه دخوښې سزا ورکوله.کله چې به امريکايي ځناوروغوښتل بنديانوته سزاورکړي نوقران الکريم ته به هڅه کول اوبيابه يي پړه پربنديانواچول، موږ په دي پوهيدلو چې قرآن زموږ دعذاب او سزا سبب دی ، امريکايان تري ناوړه استفاده کوي او دبنديانو په ضد يې استعمالوي خوڅه موکړي واي چاره مونه درلوده.

موږ به هميشه غوښتل چې په کمپ کې بايد قرانکريم نه وي موږ دقران مبارك پر تسليمدلو ټينګار کاوه،چې دتسليمولوپه وجه يي هم دستونزو سره مخامخ شولو اوامريکايانوولي داکار کاوه؟؟ چې کله به موږ قرآن له ځان سره نه پري ښود هم به سزا راکول کيده او که به مو دځان سره ساته نو حفاظت به مو يې هم نشواي کولاي په دواړو حالته کې مشکلات پيدا کيدل چي په سلو کې اتيا فيصده عذاب موږ ته دقرانکريم په سبب راکول کيده، او پاتې شل فيصده نور مشکلات وه، دقران په عوض به موږ نور مذهبي کتابونه غوښتل خو داکار صورت ونه نيوه او يواځي موږ دقرآ ن دساتلو اجازه درلودله اوبس.

دعبدالله خان دخولې انځور

داروزګان ولایت دچارچینو ولسوالي اوسیدونکی عبدالله ورور چې اصلي نوم یې خیرالله وو او دخیرالله خیر خوا په نامه نیول شوی وو او بیا له ډېر وخته وروسته له ګوانتانامو څخه خوشي او ازاد شو. دخپلو سترګو لیدلي حال راته داسي ووایه چې کله په کندهار کې دوی بندیان و، هره ورځ به دتلاشي په نامه امریکایې عسکرو ددوی دتوهین هڅه کوله، دده په وینایو ځلي عسکرو تلاشي کوله زه یې له تفتیش وروسته پرمخي پر خاوره وغورځولم، او زما مبارک قرانکریم یې له تلاشۍ وروسته پانه پانه په مځکه وغورځاوه، چې کله یې قرانکریم وغورځاوه ددوي دتلاشي سپي چې لدوی سره وو پرقران الکریم حمله کړه.او په خوله یې وشنده چې کله مونږ دغه حال ولید دالله اکبر ناري مو پیل کړي سپي بیرته قرانکریم له خولي وغورځاوه او عسکر بیرته قرانکریم پورته کړي او ما ته یې راوغورځاوه چې دغورځولو په وخت کي قرآن کریم په هغه ستل کې ولوید چې بندیانو ته یې دقضاى حاجت په خاطر اینبي و. عبدالله ورور وایي بې له ژړا بله چاره نه وه زه هم پرمخي په خاورو کې پروت وم، او قرانکریم خو په هغه حالت کې و، مابه یواځي داویل اي مبارک قرآنه ستا خو هیڅ ګناه نشته یواځي دا چې دانسانانو په خاصه توګه دمسلمانانو دهدایت کتاب یې او زما هم بې له دې چې په تا عمل کوم بله ګناه نشته، نو ته په اخرت کې پر ما شاهد اوسه، او زه به پر تا شاهد اوسم چې دنړۍ استکباري قوت دنوري کفري نړۍ او په مسلمانانو کې دمنافقانو په مرسته او کومک زما او ستا سره دغه چلند کاوه او داسي مظلومیت په حالت کي وو.

دسعودي اوسيدونکي شاکر يوځلي تحقيق ته بيول شوی و او دده په وينا ، قرانکريم دمحقق تر پښو لاندي په دې غرض اېښودل شوی و، که شاکر رښتيا خبره ونکړي اوهغه څه ونه مني چي محقق يې غواړي نو محقق به پر قرانکريم باندي پښې کېږدي والله اعلم،

ددې خبري په رسواکېدلو سره ډېرو وروڼو غيرت وکړ، او ډېر په عذاب شول په مياشتو مياشتو يې ډوډۍ ونه خوړله او له رنګارنګ ستونزو سره مخ شول، دتلاشۍ په وخت کې ډېر ځله عسکر دقرانکريم سره موښتل اويا به يې لاندي راغورځاوه او بيا به يې دخطا او سهوي رنګ ورکاوه او عامل به يې له هيڅ ډول ستونزې اوسزا سره نه مخ کيده، او نه به سزا ورکول کيدله، يو ځلي خو دا هم پېښه شوه چې کله به بندي ته سزا ورکول کيدله نو قران الکريم به هم ځيني اخيستل کيده ، او چې کله به بيا بندي په خپل اختيار نه غوښت نو بياد سزا موده ورته نوره هم اوږديدله، دقرانکريم داحترام تشي وعدي تر پايه هم په ځاي نشوې خو دبنديانو دسخت مقاومت له خاطره دوي مجبوراً څه نا څه اقدامات وکړل خوامريکايانودشاکر عکسونه دکريکاتور په شکل جوړکړه دشفی لخوايي دبنديانوقفسونه ته ورغورزولی و په هغه کی دشاکرترعکس لاندی ليکلی و(المنافق) ترځودنورو بنديانوګمان پر بد کړی .دی ته ورته ډيره بل عرب عبدالهادی نومی عکسونه جوړ سوی و چی دترازو دوی پلی اوميزان و، په يوه تله کی دعبدالهادی عکس اوپه بله تله کی دزواغ چی ددرواغو تله ډيره درنه اوهغه بله سپکه وه، عبدالهادی په دی متهم و چی ګواکی دی د زرقاوی وروردی اودهغه په هکله معلومات لری خوعبدالهادی دانه منله، کله چی امريکايانوغوښتل چی يونفر منفور کړی نوداسی کړنی به يي کولی خوهغه به بالعکس په خلکوکښی محبوب سو ځکه چی دامريکا يانوپه

خبره هیڅاهم اعتماداوبروسه نه کوله اودامریکایانوښه دښمن خوندورکاوه اومحبت به یي ورسره کاوه .

قرانکریم به له بندي سره په قفس کې و، او یو نازك ماسك ورته دپورته ساتلو په خاطر ورکول کیده ، چې حفاظت یې وشي دهر عسکر چې مشکلات به یې نه غوښتل قرانکریم ته نه نږ دي کیدل او احترام به یې کاوه خو کله چې به بندي تحقیق، ډاکټر، یا دګرځیدلو لپاره دباندي ته دخنګ ګاوندیو ورونو به یې دقرانکریم څارنه کوله ترڅو ورسره بي احترامي ونشي.

دخوبندیانوله
څخه اوریدلي انځورونه

دوه بندیان چې زما سره نژدي کاوندیان و یو دتاجکستان، او بل دیمن اوسیدونکي و، تاجکستاني ورور محمدیوسف، او یمني ورور مختار نومیدل دادوه هغه کسان وه چې ده قلعه جنګي په ظالمانه دسیسه کې تر تسلیمیدلو وروسته ژوندي پاتي شوي و، دوي به دخپلي تسلیمي، او بیا دبد سلوك، او بیا دبمباریو، دناخوالو قیصي په بار بار راته کولې، دوي ویل چې مونږ دوستم خداي ناترسه ظالم ته په دي نامه تسلیم شولو چې بي عزتي به راسره نه کوي، او دژوند حفاظت به مو کوي، خو بیا دتسلیمی وروسته هر څه بدل شول، زخمي وروڼه تر تسلیمي وروسته وویشتل سوه اوبیاشهیدان شول او یا ژوندي تر خاورو لاندي شول او په ژوندو وروڼو هغه توهینوونکي څه وشول چې کله یې هم له مسلمان څخه څه چې ان له انسان څخه توقع نه کیدله، په کاڼو ویشتل، په لرګیو او کونداغونو وهل، په سپیرمو، سترګو، غوږو لرګي منډل، او نور داسي کړه تر کالو کشولو پوري ترڅو بربنډ شي، د ټولو لاسونه تر شاه وتړل شول او پښې هم دځینو وتړلې شوې او بیا په کانټینرونو کې واچول شول دومره زیات به په کانټینر کې اچول کیدل چې له ډیره زوره او نفس تنګی نه بیا هم ډیرو خلکو ژوند له لاسه ورکړ، جنګي کلا ته راوستل شول او په ډیره بي رحمی یو پر بل وغورځول شول، تږي او وږي وو ډوډی، اوبه به نه ورکول کیدې، او ټولو چې په جیبو کې څه درلودل ځیني لوټ شول کله چې څه اوبه یا ډوډی را کول شوه نو دحیواناتو په شکل وه، دډوډی دخوړلو لپاره تر شاه تړلي لاسونه راخلاص نه کړل شول، او یو دبل په خولو به مو وچه ډوډی سره پرې

کوله یابه مو په خوله کشوله تردي حده چې دوستمې ملېشو به دپنډوس غوندي لوبي راباندي کولي، او په لغتو به يې يو له بل سره جنګولو، دوي به ډېرډېرویل چې موږ په دي سخت پښېمانه وو چې ولي تسلیم شولو. ځکه تر داسي وحشي او غیر انساني عمل خو مرګ څو چنده بهتر او عزتمن و، محمد یوسف تاجکي خو دا هم ډېر ویله چې کله زما د جیب پیسي اوسامان لوټ شو یوه ازبك ملیشه مي په خوله کې وکتل ما پخوا دڅېرو پوښ داره غاښونه په خوله کي ایښي وه دوي فکر وکړي چې دا به سره زر وي په ډېر قوت سره يې غاښونه را څخه کشول، څرنګه چې هغه ډېر ټینګ و نو بیا يې دپلاس په واسطه کار شروع کړ خو بالاخره ما ورته وویل چې دا ژېړ دي طلا نه ده بي قیمته شي دي همداسی يي دنوړو عسکرو په تایېد سره زه پرېښودم، دیادوني وړده چې محمدیوسف تاجکي دده په قول افغانستان ته دویزي اوپاسپورټ له لاري راغلي وواوپه کندوزکي يي مزدوري کوله.

خو مختار چې دعمر له لحاظه کم و همیشه به يې د جنګي کلا دیاد سره ترغتهو سترګو اوښکي راتلي او افسوس به يې کاوه، ده راته ویل چې کله به موږ ډېر سخت په عذاب شولو نو مو په خپل منځ کې وویل چې تردي ژوند خو مرګ ښه دي کوښښ به وکړو چې لاسونه سره خوشې کړو. او بیا به په موجوده ازبکو حمله وکړو تر څو یا مړه او یا لدې ځایه ووزو خو دوتلو امکانات بیخي کم و ، همداسي وشول دډېرو لاسونه خلاص شول او دالله اکبر په چیغه دلوي خداي په نصرت سره مو په عسکرو حمله وکړه سلاح مولاس ته راغله، جنګ شروع شو او امریکایانو لرږوخت وروسته بمبارد پیل کړ تردي چې اکثره وروڼه شهیدان شول، تر شپږو ورځو جنګ دوام وکړي وروسته دوستمیانوکلا ته اوځینوکوټوته دفترولوپه زریعه اور ورکړی بیایي اوبه خوشي کړي

ترڅوله داوراو اوبوڅخه دسلاح کارواخلي کلا اوخوني تولي له اوبو ډکي شوي ، اوبه زیاتي شوي اومهمات اومرمۍ مو هم خلاصي شوې بیا بیرته ونیول شولو، دا هغه غمیزه وه چې په سلګو نو انسانانو په استفزازي چلندسره خپل مرګ او دبل مرګ ته مجبور کړل شول اوزړه ورته ښه کړي.

یو بل بندي محمد یوسف افغان راته دخپل نیولو قیصه وکړه ویل به یي چې زه طالبانو په جلب کې بیولي وم، او کله چې تسلیم کړل شولو نو تر ډېره حده به مونږ فکر کاوه چې ژوندي به پاتې شو او خپلو کوروته به سالم ورسیږو، خو داهیلي مو هغه وخت په ناهیلۍ بدلي شوې چې ویشتل، او ضربه کول پیل شول، سلاح تسلیم شوه لاسونه تر شاه وتړل شول او په بندیانو کې چاړ شروع شو، خلك ویشتل کیدل، په برچو وهل کیدل، او زخمیان خو په هغه کندوکي ژوندي ښخ کړل شول چې دبارانونوداوبو په زور جوړي شوي وي، ښه کالي، صدرۍ (واسکټ)، لنګوټي، ساعتونه، دجیبونوټول سامان، اودپښو څپلۍ خو به هر یوه لوټولي ناري (لاړې) توکل،په سوکانو، لغتو، څپېړو وهل، ښکنځل خولاعادي کار وو، په سلګونو کسان ضربه کړل شول، او دا کار دلاري په اوږدو کې دري ځلي وشو، وروسته په یوه کانتینر کې واچول شولو چې په هغه کانتینر کې چې زه وم قریب تر ۳۰۰ پوري نفر وو دکانتینر دروازي په زورسره بندي شوي، دحیوانانو نه ،بلکې د پرورو په رنګ یې په لغتو پکښي تخته کولو، دمزارشریف ښار و دسهار تقریباً اته نهه بجي وي دوي شپې او ورځي په همدغه کانتینر کې تیري شوي، ددروازي له بندیدو لږ وروسته دخلکو نفس تنګي پیل شوه او زورونه،تیلي،او ټمبي شروع شوي چیغي،غلبلي او ناري شروع شوي خو چا نه دروازه خلاصه کړه او نه چا راته اوبه او کومك راکړ،ان تردي حده

په خلکو کې تکلیف زیات شو چې خلکو حواس له لاسه ورکړل ، او یو په بل به یې خولي لګولي، او یو د بل غوښي به یې په غاښونو سره پرې کولي، او په ځانونوبه نه سره پوهیدل.دی وایي چې ډېر ځله مواوازونه اوریدل چې ځیني بندیانو ورونه به ویل چې هغه دي رسول اکرم (ص) راغی، او چا به دجنت ناري وهلي او بیا به یې روح له تنه جلا کیده، په همدې دوي دري ورځو کې دغه بدحالت و او دري ورځي وروسته دکانتینر دروازه خلاصه شوه زه لاهم دکانتینر په پاي کې ژوندي پاتې وم، او زما په شمول یواځې دولس تنه ژوندي پاتي وو او باقي ټوله په دغه وحشي عمل سره له دنیا څخه ولاړل اوشهیدان شول، زه دمړو په جسدو باندي راتیرکړل شوم او بهر راووتم، دده په وینا لومړی څوك چې زما سترګي پري ولګیدي هغه څوك وو چې مایي کله هم فکرنه کاوه،اوزه یي هم دیادولوجرات نلرم. او بیرته ژر وتړل شوم او سترګي مي بندي شوي، او دشبرغان کرغیړن محبس ته بوتلل شوم،دیادوني وړده چې له مزارشریف څخه تر شبرغانه پوري یواځې ددوو ساعتو دموټر لاره (تقریباً ۱۲۰ کیلو متره مسافه) ده، ده وویل کله چې په شبرغان کې له نورو بندیانو سره یو ځاي شوم نو نورو بندیانو هم دخپلو ترخو قیصو څخه خبر کړم، او په ټولو باندي همداسي ناوړه اوبي رحمه حالت تیر شوي وو چې په نتیجه کې یې تقریبا د اته زره تسلیم شوبو کسانوله جملي څخه د دریو زرو په اټکل تر ډېرو ستونزواوستونزو وروسته ژوندي پاتي شوي و ، او پاتې پنځه زره شاه خوا تسلیم شوي اسیران تر خاورو لاندي، او یا د بدنامي له کبله وسوځول شول . دا لیدلي حالات دي خو سیاسي اړخونه یې ډېر ژور اوعمیق دي چې ولي دا کار وشو دچاپه مشوره وشو، او تر شایې دچا لاس و خوزمادلیکلو لپاره دومره څه کافي دي. دلته باید ووایم چې هغه مهال ددوی تر تسلیمی

وروسته څو ځلي ما ((لیکوال)) له اسلام اباد څخه دټیلفون پر کرښه له دوستم بي رحمه سره خبري وکړي او هر ځل به یې دبندیانو دسالمیت اطمینان راکاوه، دملل متحد دبشري حقوقو، دسري میاشتي دمقاماتو سره مي په اسلام اباد کې عاجل ملاقاتونه وکړل، او په عاجل اقدام کولو مي ځیني غوښتنه وکړه تر څو دخلکو ژوند بچ شي، او د بشري حقوقو دخوندي ساتلو څارنه وکړي،زه په دي سره پوهیدم چي دوستم دوینوزبیښلو ژوی(ژوره) ده خداي خبر چي بندیان به سالم پریږدي همداوجه وه چي لاس اوپښي به مي هري خواته غورځول همدارنګه زماترنیولومخکي مي له موجوده ولس مشرحامدکرزي سره هم داسیرانوپه ساتلوکي دټیلیفون په کرښه دده توجه وغوښتله،اوله پاکستاني دیکتاتور پرویزمشرف څخه مي هم رسمادهمکاری غوښتنه وکړه خو ونه شوه څه یي نه کول یایي نسوای کولای والله اعلم.

یوه بل بندي چې نوم یې عبدالغني زمري وو دخوشاب دکلي اوسیدونکي و،ده دخپلو نیولو په هکله راته وویل کله چې زه له کور څخه بوتلل شوم او د کندهار والي ګل اغا ته په دي نامه معرفي کړل شوم چي ګواکې زه هغه کس یم چې دکندهارپر هوایې میدان مي توغندي توغولي دي، هلته پوښتني راڅخه ډیرې وشوي خو زه له هغه څه څخه ناخبره وم چې دوی را باندي تورلګاوهٔ بیرته دوالي دورورعبدالرازق په لاس هغه چاته تسلیم کړل شوم چې پخواني مشهور کمونست قمندان الله نور نومی وو، چې دکمونست رژیم په وخت یې دلښکرګا په ولایت کې نظامي دنده درلودله په زرګونو مجاهدین یې شهیدان کړي وو او دکمونیست رژیم له نسکوریدو وروسته پاکستان ته تښتیدلی و خو دامریکایانو له یرغل وروسته بیا ځرګند او فعال شو. په همدي وخت کې دکندهار دهوایې ډګر دامنیت مسؤول و او هغه ته

وروسپارل شوم، او له سپارلو وروسته هغې کوټې ته بوتلل شوم چې دیوالونه یې تور په سروو ینو رنګ و اوسپنیز کیبلونه راغلل او وهل شروع شول خو بیا هم ما هغه څه په ځان نه منل چې دوي به یې تور راباندي لګاوه، بیا دسزا او شکنجو تکتیك بدل شو دشپي لخوا به ځړول کیدلم او ځو قسمه ځړیدل مي ولیدل دصلیب غوندي پیپونه تیار شوي و په عرض به له یوه لاسه تر بل لاسه تر لستوڼو ایستل کیدل او بیا به یې په نري لیلوني رسۍ سره وتړل، بیا به یې ځړولم ترڅو به زه بیهوښه شوم او بیا به یې سرچپه په پښو ځړولم، او دورځي خو دکیبلونو ګوذارونه و ترڅو ورځو همداسي حالت وچې بیاالله نورقمندان په خپله راغی اوراته ویي ویل که هرڅومره ځان ټینګ کړي بیاهم به اقرارکوي اوکه اقرارونه کړي نوپه دغه کیبل به په ملادوه ځایه کیږي او قسم دي که ژوندی خلاص شې په هم دي مجبوري مي هغه څه په ځان ومنل چې دوی راته ویل، تر اقرار وروسته بیا امریکایانو ته ډالۍ شوم.

دیوه بل ورور قیصه

یوه بندي ورورچې نوم یې غسان او دسعودي عربستان اوسیدونکي و دخپل اسارت قیصه یې داسي راته وکړه، ده ویل موږ لاهور ته نژدې په یوه سراي کې ددې لپاره اوسېدلو چې بهر لاره پیدا کړو او له پاکستان څخه ووزو، خو دوتلو لار په ډېرو روپیوراته پیدا کیدله او دومره کافي پیسي موږ نشوي پیدا کولی او دتیتې بیې لپاره مو کوښښ کاوه اودځیني پاکستانیو چارواکیوسره موخبره روانه کړې وه، یوه شپه ناڅاپه دربې شو اوپه کورکي اوسېدونکي پاکستاني ورور په ډېره وارخطایې سره راته ناره کړه چې امریکایان راغلل، او دکور شاه وخوا یې محاصره کړې ده، موږ له خوبه راویښ شولو خو د پاکستاني عسکرو پرته مو نور څوك په نظر رانغلل شاه وخوا مو لاره وڅارله دوتلو لار مو ونه موندله، پاکستاني عسکر ځکه داخل ته ژر رانغلل چې ګومان یې کاوه زموږ سره به اسلحه موجوده وي څو دوي ته تاوان ونه رسیږي، خو زموږسره هیڅ هم نه و یواځي کوچني دترکارۍ چړې موددفاع لپاره اماده کړې وې،پاکستانی عسکر کرارکرار رانژدې کېدل او بیا به یې ترجمان راته ولیږه چې تاسو په خپله ځانونه موږته تسلیم کړۍ مونږ به درسره مرسته اوکومك وکړو.

مونږ ورته وویل چې له تاسو سره امریکایان دي او هغوي ته موږ ځانونه نه تسلیمو خو دوي وویل چې امریکایان نشته موږ صرف معلوموو چې تاسي څوك یاست اوڅه کوئ موږ ورته وویل چې موږ عرب مسلمانان مجاهدین یو ستاسو ورونه یو دالله لپاره زموږ سره غرض مه لرئ، خو دوي په څو څو ځله په الله (ج) سره قسم کاوه چې دوي تاسي ته تاوان نه رسوو دوي به داډیرډیرویل چې موږ هم مسلمانان یواومسلمان

به څنګه بل مسلمان وروركفارو ته تسليموي، تاسي زمونږ وروڼه ياست، كله به مو هم امريكايانو ته تسليم نه كړو، خپل دولت ته مو وراستوو، او بل دا چې ستاسو سره به موږ دورور ګلوي سلوك كوو او ستاسو احترام به كوو كله چې موږ ددوي په قسمونو او وعدو اعتبار ونكړ ، نو بيايې څو نورخلك راواستول چې صورت او سيرت يې په شريعت برابر معلوميدل، ښې غټې ږيري يې درلودي اوعلمي معلومات يې درلودل، موږ ته يې ځانونه دلشكر طيبه مجاهدين معرفي كړل ځانونه يې راته نژدي كړل، او خبري به يې په ايت او حديث كولي په عربي ژبه يې ښه تسلط درلود ،او هغوي په الله ج دقسمونو لړۍ ګرمه وساتله چې مونږ به امريكايانو ته نه تسليموي او دوي مسلمانان دي خپلو هيوادونو ته به يې سالم رسوي، او په اخر كې يې دتعهد لپاره يو خط هم وليكه چې دا وعده پكښي شوي وه چې موږ به نه تسليموي دخط په پاي كې يې په دغه مبارك ايت چې دموسى او شعيب عليهما الصلات والسلام په وعده ذكر شوي خاتمه وركړه – والله على ما نقول وكيل.

مونږ دمجبوريت له كبله ځانونه تسليم كړل، مګر هغه څه مو ونه ليدل چې وعده يې كړي وه، پاكستاني عسكرو لومړی لوټ كړو او په ډېره بي رحمۍ سره يې وتړلو او بيايې امريكايې عسكر راوستل چې زموږ تماشا وكړي، كوم چې دوي ورته مخلصانه خدمت كاوه، او دهغوی شاه ته ولاړ و بدرديې راته ويل وهل، او ټكول شروع شول او بيا په هغه تورو كوټوكي وغورځول شولو چې ډېري تياره او كوچنۍ وي او سمدلاسه راته شكنجه راكول شروع شول ،دشكنجي په وخت كې به ځيني عسكرو موږ ته داسي هم ويل چې تاسو زمونږ وروڼه ياست خو مونږ مجبور يو چې له تاسو سره داسي معامله وكړو يعني شكنجه او بد

سلوك هم دمجبوريت له کبله کيده، خو عجيبه داوه چې ويل يې که تاسو موږ ته ډېري پيسي راکړئ نو تاسو به امريکايانو ته تسليم نکړو خو زموږ سره دومره پيسي نه وي چې دوي پرې راضي کړو، نوبالاخره موږ امريکايانو ته په ډېرې بې عزتي سره وسپارل شولو او دسپارلو په وخت کې به پاکستانيانو داسي ويل چې خدا حافظ تسليمي او خدا حافظي اى مجبورستانه خداى خبر چې غوږبه خلاص سى؟!!

دوه ورونه چې يو ديني عالم اوليکوال عبدالرحيم مسلم دوست او بل دانګريزي ژبي تکړه استادبدرالزمان بدر ودجلالآباد داوسيدونکي و ، په پاکستان کې يې دمهاجروپه توګه ژوندکاوه او خپل شخصي کور يې درلود چې بيا دپاکستانيو چارواکو لخوا نيول شوي اوپه امريکايانو پلورل شوي وو. دا هغه کسان وچې کله يې هم له طالبانو سره رابطه نه درلوده او نه يې په طالبانوکي کومه دنده ترسره کړي وه، دخپل بند او نيولو په اړه يې راته وويل چې موږ دصحافت کار کاوه او ديوي مجلي او ځيني اخباري ايجنسيو سره مو په مزدوري باندي کار کاوه، دوي تقريباً دري مياشتي له اي ايس اي سره په زندان کې تيرې کړي وى ويل يې يواځې موږ دافغاني غيرت له مخې دافغانستان پر حالاتو ليکني کولي اوافغان وژنه موغندله چې اکثره دپاکستان له خاوري بمبارېده اوخپل ډك زړه به موپه ازاده ليکنه تشاوه او کله مو هم داسي عمل ندي کړي چې دپاکستان پر ضد وي،اوياوسلوال عمل وي دشپي له خوا زموږ په کور چاپه ووهل شوه، او پاکستاني عسکر مو په ښځو او ماشومانو کي د شرمښانو غوندي ولويدل، دکور سامان يې ټول ولټاوه او زموږ دوو ورونو لاسونه پښي يې ټينګ راوتړل او په خوله او سترګو يې پلاسترونه راته ولګول ښځو ماشومانو مو چېغي، وهلي،موږ اود فاميل نور وګړي نه پوهيدلو چې پاکستانيان دڅه لپاره دا کار کوي،خو کله چې د

اي ايس اي توري بندي خانې ته وروستل شولو پوه شولو چې دا ځاي به
دځه غرض لپاره وې، توهينوونکې خبري سپك وضعيت به راسره كيده،
او كله كله خوبه دافغانستان په هكله دپيغور خبري راته كيدلې، تحقيق
شروع شو اكثره پوښتني هغه وي چې له مونږ سره يې هرگز علم نه و او
نه مو ورسره ارتباط درلود. امريكايې څارنوالان هم تحقيق ته راتلل
خودپاكستانيانو خبري تر ډېره دپيسو او معاملي وي، څرنګه چې له
مونږ سره ددوي درضايت پيسي نه وي بيا پر امريكايانو وپلورل شولو
دیادوني وړ ده چې دغه ورونه امريكايانو هم په خپل نظامي محكمه كې
بري و بلل اوازاد يې كړل اوهيڅ يي پرې پيدانكړل ،همدي ته ورته
حاجي ولي محمد صراف ، عبدالرحمن نوراني او ډېري افغانان و چې د
پيسو په نه وركولو سره پاكستانيانو پر امريكايانو خرڅ كړي و په دي
نامه چې ګواكي دوي له القاعدي ياطالبانوسره تماس درلود. خو هغوي
بې له ګوم ثبوته خوشي كړاي شول حاجي ولي محمد يو صراف وو چې
دپيسو دبدلولو او دسروزرو سوداګري يې كوله دا دده شخصي
سوداګري وو، تجاران له هرچا سره معامله كوي دهر حكومت، او هري
موسسي، او هر فرد سره تجار خپله ګټه لټوي دچا دسياست او حكومت
سره اكثره اړه نلري. حاجي ولي محمدورور خو يو شخصي موټر او څه
نقدي پيسي هم له لاسه وركړې وي او تر اوسه مظلوم دګوانتانامو په
زندان كې بې برخليكه پروت دى اوبچيان يي په انتظاركى دى.

اكثرو ورونو به همدي ته ورته خپلي كېسي راته كولې خو ددې كتاب
دحجم لويېدلو په خاطر نه غواړم چې هر څه وليكم دومره نمونى به
كفايت وكړي انشاء الله ديادوني وړده چي دعربو ورونو سره په پاكستان
كې بد او بي رحم سلوك تر افغانانو ډېر شوى وو. البته دګوانتانامو
اكثره بنديان دپاكستان دهمكارۍ اوانسان پلورنې دسوداګري نتيجه

وه او ددوی دانسان پلورني سوداګري دپانګوني غټه برخه ده چي دهمدغه سوداګري له برکته مسلمانان دګوانتاناموپه جزیره کې دزحمت شپي اوورځي سبا کوي اودزړه له کومي پاکستان ته دخرابي ښیراوي کوي یقین لرم چي ددغومظلومانوله ښیراڅخه الله بي نیازه ذات غافل نه دي اوپه خپل وخت به نتیجه ورکړي الله دي ټول مسلمانان په خیر له ظلم او اسارت څخه وباسي. دبندیانو په منځ کښي پاکستان په مجبورستان شهرت درلود له دې کبله چې هرڅه به یې کول بیابه یې ویل (پاکستان مجبور هي).

دبشردحقوقوناري خواوس هم دنړي ګلوبل کوره لړزوي اودنړۍ په هرګوټ کي په لوړاوازدخلکودغوږو پردي شلوي اواحترام یي دهرچافریضه ګرځولي.دافغان مرتد عبدالرحمن ، او علي محقق نسب په لړبندخودنړۍ فرعوني ولس مشران هم ناقراره شوه کولتوراومذهب هم ترپښنولاندي شو په دي هکله غوارم لږتشریح ورکړم.غوارم لږ لوستونکي متوجه کړم چې دبشر دحقوقو دخوندي ساتلو په غرض ددویم جهاني جنګ وروسته، چې پکښي نهایي ظلم وشو اوډېر بیګناه انسانان پکښي مړه شول په ملیونونه انسانان په شکنجو، وهلو، او حتي په نیازي کمپ کې وسوځول شول دامریکایانوپه اټوم دجاپان په هیروشیما اوناګاساکي په ولسي وګړووغورځول شوچي ډېر شمېرانسانان په کښي ویلي شول،ښځي، نارینه، سپین ږیري، کوچنیان په مذهبي او نورو دسیسو وځورول شول،چي بیا ملل متحد ایجاد شو په دي غرض چي مساوي عدل په دنیا کې را شي او په چا تیري اوظلم ونشي او نړیوال قانون وضعه شو، چې دنړۍ دټولو وګړودحقوقو تحفظ وکړي او هر ډول ستونزې ته دحل ټکي پیدا کړي، او دهر جرم لپاره قانوني مجازات. دبشر درناوي او مذهبي دودونوته احترام وشي، او

بدني اخلاقي فیزیکي توهینوونکي اعمال صورت و نه نیسي با صلاحیته محاکم په ملي، او بین المللي قوانینو سره حکم وکړي، خلکو ته ددفاع حق، او دامنیت ډاډ ورکړي، دټول بشر لپاره حقوق مساوي وي جرم جرم وبلل شي که یې عامل هر څوك وي، او دهیڅ بشر سره ظلم ونشي که هر څوك وي، مذهبي منطقوي نژادي تبعیض ته موقع ورنه کول شي چي په نړۍکي دګډواوسېدونکیوانسانانو فاصله زیاته کړي، خو تر ټولو لوي هدف داوو چې استکباري امپراتوري په حقیقي او معنوي ډول ختمي شي، او دقوي هېوادونو دظلم لاسونه کوچني،او کمزورو هیوادو ته پرینښودل شي چي ظلم پرې وکړې، خو متاسفانه چې دملل متحد اداره داستکباري هیوادونو اله وګرځیدله او دغیر قانوني ظلمونو کړنه په همدغه چوکات کې قانوني بڼه اخلي والله المستعان.

دجنیوا تړونونه چې په میلادي کال ۱۹۴۹ کې دنړي دهیوادونو لخوا تصویب شوه و انسان ته چې هر څوك وي په لوي او درانه احترام قائله ده ، دا تړونونه چې په ۱۹۸۵ کال کې بیا تایېدهم شول دجنګي حالاتو او جنګي اصولو مفصلي خبري کوي، دجنګ په وخت کې دملکي وګړو مدني حقوقو او فرهنګي اقتصادي شتمنیو تضمین او دبندیانو دحقوقو حفاظت کوي، هر انسان چې ژوند، او دهغه دفاع، او دژوند ټوله اړتیاوي یې طبعي حق دي حق ورکوي،، قانون او دژوند داړینو پیښنو اصول جوړ وي ډېر خله ورته باید وویل شي چې دبشر لپاره اړتیا وي اړیني او ډیري ضروري دي،خو دا هر څه دچا لپاره دي په دي کې مسلمان هم حق لري اوکنه؟؟؟؟؟ په ابو غریب، او ګوانتانامو کي اوددملل متحد دبشر دحقوقو داداري دراپور له مخي په مختلفو شپاړلسوامریکایي کمپو کې زندانونه چې ځیني یې تر اوسه هم نه دي کشف شوي چې دبندیانو شمیره یې تر زرګونو رسېږي، په افغانستان،

او عراق کې چې ددنیا میډیا یې په سر واخیسته ټول مسلمانان و ، ولې ددغه ترون له توافقاتو څه بې برخې شول، یواځې دانه چې انساني احترام یې وساتل شي، حیواني حق هم ورنکول شو، اوبدبختانه تر اوسه هم دا لړي دوام لري، شکنجه کول وهل توهینول بې خوبه کول تحقیرول ان سرچپه راځړول په انبحاری اعمالوباندی تشویقول اومجبوره کول په بمباریوسوزل چې یوازی بخښنه یې کافی سی حتی وژل به کوره کول اونوروعذابو ته لاره ورکول الله دی رحم وکړی.

ددرواغو معلوموونکي ماشين

يو ځل دتحقيق لپاره بوتلل شومه، خونه يا غرفه مي په بل شکل وليدله، په غرفه کي يوه سپينه چوکۍ وه پر هغه کښينول شوم، لاسونه او پښي يې دمعمول په خلاف راخلاصي کړي يو امريکايې سورجګ نری سړي چې ځليدونکی شنی سترګی يي درلودی ډيرچالاکه غوندی معلوميدی مخ ته راغی مخامخ راته کښيناست ، او ديوه سپين ږيري فارسي ژبي ترجمان په واس

طه يې راته وويل دا ددرواغو معلومولو ماشين دي چی هغه ته يی دغه ماشين (Lie Detector Machine) وايه.

چې څوك دروغ وايې هم يې معلوموي، او كه څوك رښتيا وايې هم يې معلوموي، نو كه ته موافق يې موږ به تا په دغه ماشين وګورو، ځكه زمونږ شك دي چې ته مونږته دروغ وايي ، نو مونږ به معلومه كړو چې ته دروغ وايې اوكه رښتيا وايي، ما ويل ښه خبره ده خو دا بايد دمخه شوي واي ولي مو موږ ته تر اوسه تكليف راكاوه چي په كلونوموايسارکړي وو، په هرصورت زه موافق يم، اوشفاهي څوسوالونه يې هم وكړل .

سوال - په تا څوك ښه عالم دي؟ جواب زما پيدا كوونكي

دويم سوال- ترهغه وروسته زه خپله

اودريم سوال اوترتاوروسته؟

ځواب :هيڅوك دومره علم نلري چې زما په رازونواوزړه خبر شي، ده راته وويل دريم زه يم، چې دماشين وروسته ستا په زړه عالم شم، ما ورته ويل پام كوه چې دخدايي دعوه ونكړي ستا پلار هم زما په زړه نشي عالم كيدلاي، خو ته خپل سوال كوه وروسته يې ماشين ته وركړم او سوالونه يې شروع كړل سوالونه عادي و، ماشين يوائې دبدن حرارت

دویني فشار دبدن له تشنج څخه کار اخیست دزړه ګراف به یې عکاسي کاوه او پر بندي به یې یواځې فشار راوست ، دا هغه اله وه چې یواځې ددروغو په وخت کې سړي وارخطا شي دویني فشاریې لوړ ولاړشي، او بدن یې هیجاني غوندي شي یواځې نور هیڅ هم نشي معلوملاي خو قوي زړه کامیاب وي، او کمزوري زړه به ناکامیږي ،همدارنګه دسوالو په جریان کې یې بیا دخداي (ج) له طرفه استازي توب هم کاوه مثلاً پوښتل یې آیا تا دخداي (ج) نافرماني کړي ده کنه ؟او په دي سوال سره نورسوالونه معلوموي، چې دسړي عقیده ښه وي سمدستي ځواب ورکړي نو هیڅ نشته، او که به په ځواب کې اندیښمن شو نو ددوي شك به هم پیدا شو. ماشین پنځه شیان درلودل دوه ویرونه یې پر سینه اونس ور تړل دوه دګوتو پر سرونو، او بل پر بازو باندي دیادوني وړده چې دغه اله دنړي په ټوله عدلي ارګانونو کې بي اعتباره اعلان شوي ده، خو امریکایان یې یواځې دوېرولواوځورولو لپاره استعمالوي، طبیعي ده چې انسان ته دروغ ویل ښه عادت نه دي او بد کار دي په دغه بد کار سره البته سړي وارخطا کیږي، همدغه یو سبب و چې د وارخطایۍ په وخت کې فشار لوړیږي، زړه درزا کوي، او خوله په بدن راماتیږي چې دغه ماشین هم ددغه راز تاثیراتو څخه استفاده کوله.

دامریکایانو تحقیق

یوه ورځ تحقیق ته بوتلل شوم او څه نوي محققین راته راغلي و. چې ما کله نه و. لیدلي، او یوه لنډه توره ښځه هم پکښې وه یو پښتون ترجمان هم ورسره و، چې ددوي خبري به یې ماته ژباړلې څه اوبه یې دڅښلو لپاره او څه وچ چپس یې هم په میز ایښي و، څه د جوړ او نا جوړ پوښتنه یې وکړه، وروسته یې یوه نقشه په میز راته کښیښودله دنقشي سر له افغانستان څخه شروع شوي و تر متحده اماراتو پوري له امارات متحده څخه تر سوډانه، له سوډانه څخه بیا تر اروپا پوري، له اروپا څخه بیا تر جنوبي امریکا پوري وروسته یې دنقشي لامل د طلا یا سرو زرو سوداګري راته وویله، چې پر دغه نقشه باندي یو غیر قانوني سوداګري کیده او ته په دغه سوداګرۍ کې شریك وې، ما ویل څه رنګه سوداګري وه ؟ دوي راته ویل دسرو زرو سوداګري وه ، زه دې خبري یواځي دانه چې حیران کړم، بلکي ددوي ناپوهۍ ته هم حیران شوم چې ولي په داسي شیانو باندي وخت ضائع کوي. ما ورته ویل نقشه خو دلالت پردې کوي چې سرچینه یې افغانستان دي او کیداي شي دغه معدن هم هلته وي او تولید یې هم له هغه ځایه څخه کېږي ، دوي وویل بلې همداسي ده، ما ویل سمه ده که تاسي دا ثابته کړئ چې افغانستان د سرو زرو تولید درلود، نو زه به هر څه په ځان منمه، خو بیا هم دوي په دي اصرار کاوه چې زه ورته تشریح ورکړم خو وروسته بیا خبره پاتې شوه. یو بل سوال یې هم وکړ چې ته په هره اونۍ کې یو ځلي پېښور ته تلې که نه؟ ما ویل نه. دوهم سوال: ته چې هره اونۍ تلې نو د څه لپاره تلې؟ دا محققین له امریکا څخه دتحقیق لپاره ګوانتانامو ته راغلي وه. اوډېرخاص

محققین و چې د سوال په منفي او مثبت هم نه پوهیدل زه په دي حیرت کې حیرتونوته تلم چي خداي خبرله داسي سرتمبه ووسره به زمور.بر خلیک څنګه کیږي او افغانستان خولاهلته پریږده.

په ګوانتانامو کې تحقیق ډېر مختلف غوندي و په یوه اصل باندې متمرکز نه و، او دتحقیق هدف به نه پکښي څرګندیده، دلتهون موخه پکي واضحه نه وه، او ډېري نادر وهمي، تصوري مختلف تحقیقونه، او حتي تدریبي برخي يې درلودلې، په هره ورځ کې به نوي نوي پوښتني کیدلې نوي نوي مستنطقین به راتلل ، دجرم او جنایت خبري شاته پاتې شوې، علمي تحقیقات، دسفرونو معلومات، دژوند ټولي تجربي، دکار اړین اړخونه، لیدلي اوریدلي ټول اسرار،او دعلماء، مدرسو ، علمي مراکزو، سیاسي اشخاصو، تاجرانو، او غني زیرمو، معادن صنائع، سیاسيّ غونډي، سیاسي تنظیمونه، تولنیزتوپیر، قبایلي قومي منطقوي ډلې، حتي جغرافیایي ارزښتونه او داسي نور. او په لومړۍ مرحله کې تحقیق څه هغه واقعیتونوته ورته وو چې دهغه وخت میچنې پرې ګرځیدی، خو وروسته يې بڼه بدله شوه زما څخه دافغانستان دټولو سیاسي خیرو، ټولو مشهورو علماوو،او ټولو علمي مدارسو پوښتني وشوي، او جواب ته به يې مجبور ولم، دافغانستان دټولو معادنو، او غني زیرمو، لکه تیل، ګاز، کرومایټ، بیرایټ، سره سیما، تیل لاجورد یاقوت، بیروج، قیمتي ډبري، اوسپنه او نورو پوښتني هم کیدلې، خود یورانیم دموجودیت ،او معدن څخه په سلګونو ځله وپوښتل شوم، او په نه خبرتیا او یا نه معلومات سره یي یوه میاشت کوټه قلفي هم شوم، په پاکستان کې دمشهورو علماوو، مدارسو هغه غونډي چې دعلمي مطالعي، او یا اسلامي مفکورو، په غرض جوړي شوي وي پر معلوماتو يې ډېر تاکید کیده، لکه دقطیبه جلسه په منصوره کې ،د دیوبند جلسه

په پیښورکې، او په لیبیا کې دعلماء کرامو داتحاد جلسه تصویر شوي ماته راوړل شوه او د مقررینو، او عالمانو په هکله راځخه پوښتني وشوي ، دعالم اسلام ټول مدارس، او علما تر سوال لاندي راتلل ، داسي علما او مدارس چې مایې کله هم نوم هم نه و اوریدلي، دزکاتونو دورکړي، دخیریه موسسو دمرستو او غرضونو پوښتني، دلویو شرکتونو او په هغه کې دبرخمنو خلکو ونډي، دمذهب او مذهبي خلکو رسوخ، دکلتور عنعنو او دودونو معلومات، دهیواد دعامه خدمتونو، صادراتو، او وارداتو، او دمادي منابعو څرګندونه، په تعلیم او روزنه لګول شوي پانګه او ودې ته ورته نور. یو ځلي خو محقق ماته وویل دکول کښتی چي په یمن کې انفجار شوه یوولس امریکایي صاحب منصبان پکښي مړه شول ستا پکې لاس و او ته په دغه وخت کې یمن ته تللي وې، ما ویل څنګه تللي وم پر کومه لاره باندي،ده ویل ته ایران، او له ایران نه قطر، او له قطر نه یمن ته تللي وې، ما ورته ویل ستاسو دکښتی دراتلو وخت، دتم کیدو ځای معلوم و، دوی ویل نه ما ویل ما منفجره مواد له ځانه سره وړي و کنه؟ دوي ویل خبر نه یو، بیا مي ورته ویل ښه چې ستاسو دکښتی وخت او د لنګر کیدلو ځاي معلوم نه و نو زه بیا څنګه دنامعلومه کښتی لپاره ایران، بیا قطر، بیا یمن ته ولاړم، او بل ما تر اوسه ایران قطر یمن نه دي لیدلي که تاسو دا ثابته کړه چې ما په دغه دریو ملکونو کې دیو ملك زیارت هم کړی وي نو ستاسو ټول تهمت (تور) زه پر ځان منمه، خو ددوي هر څه وهمي و یوائې سړی به یې تر سام اوفشارلاندي راوست . بل محقق چې ځان یې ډېر لوي معرفي کاوه نوم یې (Gray)و او په ځیګر یې لیکلي وه کشتوم این ویستیګټر (Costom Invistagator)او یوه ډله نورې امریکایانې ښځي ورسره وي، ویل یې زه ستا لپاره له واشنګټن څخه راغلی یم مداري غوندي و،

او ممثل ته ورته خوی يي درلود نيمه ږيره يي کوڼدې وه لکه دعربو شاهانو غوندي ، ډېر راته نږدي شو لاسونه، او پښي به يې را کتل لکه ډاکټر چې مريض ګوري، زما دلاسو او پښو دولچکو، او زولنو داغو ته به يې اشاره کوله او ويل به يې ولي دا ظالمانو داسي ټينګ تړلي وي، ولي يې رحم نه درباندي کاوه، او ولي ولي ولي، خو زه ورته متوجه وم چې څه به وايې اخرېي راته وويل چې ما ستا لپاره ډېر ښه زيرى راوړى دي او تا ته به ډېره خوشحالي حاصله کړي، هغه دا چې موږ ستا لپاره پنځه مليونه ډالره تخصيص کړي دي، او دابه ستا په نامه په بانک کې جمع شي او حساب به يې ستا په اختيار کې وي ښه کوټې (کور) موټر به درې رانيسي او په افغانستان کې به ډېر موږ او غني سړى يې ژريي قلم اوکتابچه په ميزکښېښودل اوراته ويل يي ستادبانك دحساب نمبر راته ووايه،ماته د پيشو او موږك قيصه را په ياد شوه چې د ډېره وخته په افغانستان کې د متل په توګه کارېږي چې دومره لنډه، مزل او دومره زياته ګټه، او بل مي دکوچنيوالي حالت را په ياد شو چې موږ به خيالي کلاوي، کورونه جوړول، ودونه به مو پکښي کول او پر وچه ځمکه به مو پاچاهي جوړه کړه، ما ورته وويل ولي يې راکوي؟ ده ويل ددي لپاره چې ته به له موږ سره همکاري وکړي يواځې زموږ سوالو ته به سم جواب ووايه او څه چې موږ درته وايو هغه به ومني هغه ډېر شيان و .

ما ورته په خندا سره وويل زه الحمدلله دومره غني يم چې تاسو يې فکرنه کوئ، او ستاسي پيسو ته الحمدلله هيڅ ضرورت نلرم ستاسو پوښتنو ته ما رښتيا جواب ويلي او بيا به هم رښتيا ځواب ووايم خو دخبرو سوداګري مي نه کړي ده او نه ورباندي پوهېږم نور څه راسره نشته يواځې اوس زما ازادي پکار ده او بس ،دويم دبانك حساب نلرم

چې نمبریې درته وښیم، ده ویل ولې زړه ته دې نه لوېږي او که په موږباندې باور نکوې.

ما ویل دباور خبره نده خو زه واقعاً اړتیا نلرم ستاسې کور ودان یواځې دومره وکړه چې زه ازاد شم دا ما ته هرڅه دې دهغه تمه هم وخته تر څلور ساعته تحقیق وروسته یې زه پرېښودم او دوې ولاړل نه یې زه خوشې کړم اونه یې پیسې راکړې.

یوه لویشتکۍ ډنګره ښځه وه خپل ځان یې انګل(پرښته) معرفي کاوه او یو فارسي ژبی ترجمان هم ورسره و ، لومړۍ یې دا پوښتنه وکړه چې ته ما پیژنې کنه؟'ما ویل هو، امریکایۍ یې دې وویل نه ښه مې نه پیژنې زه ډېره باقوته ښځه یم ستا مرګ او ژوند ، ایله کیدل او بندې کیدل زما په لاس دې، بل چا به له تاځخه تحقیق کړی وي، خو ښځه ما ته منظور نه دې زه نوې تحقیق کومه، ماته به رشتیا وایې او سمه خبره به راته کوې، ما ورته ویل چې که له تا وروسته بیا بل محقق راشي نو هغه ته بیا ستا خبره منظور ده که نه هر یو چې راځي او هغه بیا له سره تحقیق شروع کوي، نو زموږ برخلیک به کله معلومیږي، دې په ډېره سپین سترګي سره وویل ډېرې خبرې مکوه زه چې څه درته وایم هغه کوه، له غروره به دې واچوم، ما هم حوصله له لاسه ورکړې وه زغم مې نشواې کولای او څه چې په خوله راغلله هغه مې ورته وویل او نورې مې خبرې لنډې کړې ترڅو راڅخه ډیربدالفاظ ونه ویل شي داهم په غصې سره ووتله او بیا مې ونه لیدله دوتلوپه وخت یې دومره وویل ګوروبه زه به دی خوښه سم تازمابی احترامی وکړه خولله الحمد بیامی څه ونه لیدل، زه په دې نه پوهیدم چې واقعاً دغومحققینو پر مونږ ډېرو ساده ګانو او بې فکرو ګومان کاوه،او خبرې به یې د کوچنیانو دخطا ایستلو په ډول راسره کولې او که یې استعداد اوفکر هم دومره ویوه ورځ یوپریږ

پړسېدلی سرې چې ټيټه تنه يي درلودل اوخيته يي نژدې خولی ته رسيدل په ډيره ګستاخی سوالونه راڅخه کول اوزما په خبرو به يي ملنډې غوندی وهلی داستهزاپه شکل به يي خندل خويوسوال يي ډير عميق اودزړه دکومی سوال وکړی هغه داچې مسلمانان به کله موږته دتسليمی سر ټيټه وی؟ زه په جواب زړه اونازړه شوم بيا مې هم جرات وکړی ورته ومی يل ستاسوداامیدبه کله هم پوره نه سي انشاءالله اوټول مسلمانان به تاسوته سرټيټ نه کړی په مسلمانانوکی به خامخا حتمايوه ټولی ستاسی سره جهادکوی ترڅو امام مهدی رح ظهورکوی چې دهغه په ظهوربه مسلمانان ښه قوت پيداکوی په تاسوبه غلبه کوی،دويل داټولی به څوک وی القاعده ياطالبان به وی که بل څوک؟ماويل والله اعلم خودومره پوهيږم چې يوه ټولی به وی اوکله به هم تاسوستاسوشوم اهدافوته ارام پری نږدی خونورنه پوهيږم چې څوک به وی، ده ډيره لويه ساه وکښل اوويي ويل کاشکی دغه مهدی ژرپيداسوی وای چې موږورسره معلومه کړی وای چې دمسلمانانودغه اخری امید هم ختم سوی وای ماويل موږهم په تلوارکی يو چې دی ژر راسی

ډېر محققين به بدليدل اوپه بدل کي يي نوي راتلل او هر يوه به بيا له سره تحقيق شروع کاوه، نو ځکه لاتر اوسه پوري هم تحقيق جريان درلود او تر هره وخته هم اوږديدلي شي، له ما څخه ډېرو محققينو تحقيق کاوه خو ځيني پکښي اخلاقاښه وه، کرنه به يې هم لږ ښه و، څه په انسانيت به پوهيدل خو ځيني به بيا ډېر متعصب و، او يا به يې استعداد ډېر کم و، او ځينو خو به بيخي مشکلات جوړول خلکو ته به يې بې ځايه سزاوې ورکولي او يا به يې په خبرو کې ځوروول استفزازی اعمال به يي ترسره کول په کمپ کې قانون وجود نه درلود، څه چې به محقق، ISO دمحبس مسؤول DOC، او جنرال،اود بلاك ان سي يو N.C.O ان

عسکر چې به څه غوښتل هغه به یې کول ، دعسکر خبره سندوه بیا به چا له بندي څخه پوښتنه نه کوله که به یې وکړه نو عملي کول به یې نه، مثلاً عسکر چې به سزا ولیکله هغه به سزاوه که به بل مسؤول ته وویل شول چې دغه سزا بې ځایه ده او دوي به په دي سره ښه پوه هم شول چې دا سزا بي ځایه ده خو بیا به یې ویل چې اوس خوکمپیوټر ته خبره رسیدلي ده، چا رسولي ده عسکر، او دوي به ویل چې امریکایې عسکر دروغ نه وایې اوربښتیني دي خو اکثرو به په دروغو سره ژوند کاوه همدا به یي کاروا و بي ځایه به یې خلك ځورول.

خو کله چې زه څلورم کمپ ته بوتلاي شوم هلته شرائط ښه وه څه دژوند شرائط برابر و ، او دعسکرو اخلاق هم ښه و خو یواځې لویه تلاشي چې په اوه اته میاشتي کي به راتله سخته وه، او خبره به هم تر ډېره حده اوربدل کېدله خو بندیانو به هر وخت خپل مشکلات دنورو ورونو له ستونزو سره تړل او دهغوي لپاره به یې هم دژوند اسانتیاوي غوښتلي، له ما څخه څو محققینو تحقیق وکړ، زما محققین، یا مستنطقین لومړی- ټام ، مایکل، بیا ټام، جان ګیري، مارګرین ښځه وه دوه نورو چې زمایې نومونه هیر دي، بیا جورج ریچ داود پریډ مري، یوه ښځه روبل مزرا او نور چې نومونه مي هیر دي خو ډېر عارضي به نور هم راتلل زما سره، مایکل پریډ داود جورج ښه وضعیت وکړ، او اخلاق یې هم ښه واحسان یي راسره کړی دی مننه یي کوم نور داحسان ادايي نه سم کولی ځکه نه یي پیژنم ، نه یې ځورولي یم، او نه یې سزا راکړي ده خو نورو بیا ډېر ځورولم الله (ج) دې په دنیا او اخرت کې بدل اوانتقام ورڅخه واخلي.

نمايشي محکمه

موږ به په محبس کې دسره صليب داستازواودنوونيول سوی ورونوله خولوډېرځلې اوريدل چې دبشري حقوقو ادارو، او ځيني دولتونو به اعتراضونه کول، چې دغه بنديان چې په ګوانتاناموکي بې برخليکه پراته دي بايد برخليک يې معلوم شي، او بنديانو به هم دخپل برخليک لپاره مبارزه کوله او محققين به يې هميشه تنګول چې زموږ برخليک معلوم کړئ، په اصطلاح مجرم. او غير مجرم بايد سره جلاشي، دتوقيف مرحله بايدنوره ختمه شي او هر څه دقانون په چوکاټ کې بايد داخل شي.خو ددريو کلونو وروسته محققينو يوه بې قانونه نمايشي ټولې انتخاب کړه ترڅو بنديان مصروف او دنيا دوکه کړي، دغه ګروپ چې له محققينوڅخه جوړ شوي و، دبنديانو دموقف معلومولو اداره اين انمي کمبيټيند ستي ټس ټرايبيونل ريويو بورډ

(An enemy combatant status tribunal review board)

ددغه ټولګي لخوا موږ ته کاغذي ليکلي پرچي توزيع شوي او په ابلاغيې سره يې تاکيد کيده، پکښې ويل شوي و تاسو دامريکا جنګي دښمنان ياست امريکاحق لری تاسی وساتي خو دغه اداره بيا تجديد نظر کوي چې څوك واقعي دښمنان دي او څوك نه دي،

که څوك جنګي دښمنان ثابت شي نو بيا ورته موقع ورکول کيږي چې په امريکاکې يوې ملکي محکمي ته چې دکلومبيا د ډسټريکټ کورټ په نامه (Colombia District Court) يادېږي پيشنهاد وکړي او خپل ډوسيه چلينج کړي اوکه برى شي نوازادبه شی ،لوموړی ځل ځيني ورونو ورته خوشبيني ښودله خو په حقيقت کې يوه غير قانوني او توهينوونکي غوندي دوکه او سازش و، يو محقق به ځان معرفي کاوه

چي ستا دوسیه به مخ ته بیایې کمک اوهمکاري به درسره کوي او ستا شخصي (Personal Representative) نمایندګي به کوي. بل محقق به دحکومت استازیتوب کوي، څوك به ناظرین وي، څوك به قاضیان وي، په حقیقت کې ټول دامریکایې استخباراتو څارنوالان و ، دیادوني وړده چې دغه ټول عسکري محققین یوازې ددې لپاره روزل شوي وو، چې له بندیانو څخه تحقیق وکړي نه دقانون او فیصلې لپاره. دغه ټولي دقانون له نظره هیڅ قانوني حیثیت نه درلود، او یو سړي هم په قضایي قانون نه پوهیده، ځکه نه یې مسلك او دنده وه، او نه یې قضایي زده کړې کړې وي .یوازې یوه لوبه وه چې روانه کړې یې وه اوده مسلمانانو په سرنوشت یې ملنډې وهلې . زه هم دغه استازي چې ځان یې زما سره همکار معرفي کاوه بوتلم او دتحقیق په خونه کې یې تر محققینو سخت چلنډ ژاسره وکړ ، او بیایې راته وویل چې زه ستا شخصي استازي یم، او له تا سره کومك کوم ستاددفاع لپاره به ستاشواهد راټولوم. اوس ته ماته ټول جریان ووایه چې ته څنګه نیول شوي یې اوڅه جرم دې کړی دی بیا به زه ستا دفاع وکړم، زما سره چې مخکې هم شك و، او تر اوسه هم په شك کې وم، په نرمه اوپسته لهجه مې ورته وویل، مخکې له دې چې زه تا ته خپل جریان ووایم زه څو سوالونه لرم که ته راته توضیح راکړې، ده وویل سمه ده سوال دې وکړه ؟ماورته وویل لومړی دا چې ته زما دفاع کوې په قانون پوهیږې کنه؟ قضایي زده کړه یا مطالعه دې کړې ده کنه؟ ده وویل نه. دویم ته چې کومې ټولې ته ما بیایې چې پر ما باندې حکم کوي، هغه خلك قضاء پوهان دې؟ ده وویل نه. دریم- ته او هغه ټولې چې پر ما حکم کوئ یا مې ته دفاع کوې په کوم قانون سره، دامریکا په ملي قانون، او یا په بین المللي قانون سره؟ ده وویل چې قانون ستاسولپاره نشته ځکه تاسو دقانون په چوکاټ کې نه یاست، قانون په تاسو نه

تطبيقيږي، يوازې دغه ټولی به پر تاسي فيصله کوي، څه چې يې غوښتل دوی به دځانه درباندی حکم کوی نه دقانون دلارې. څلورم موږ ته چې دغه ليکلي پيغام توزيع شو يادونه کوي چې موږ دري کاله له مخه جنګي دښمنان ثابت شوي يو، دا په کوم قانون سره اوچاراباندی حکم کړيدی؟ ده وويل زه خبر نه يم.

بيا ما ورته وويل ښه چې ته په قضاء نه پوهيږي، قاضي په قضاء نه پوهيږي، قانون وجود نلري، او دري کاله مخکې زمونږ په غياب فيصله شوي وي، نو اوس څه ضرورت دي چې زما سره صلاح، مصلحت وکړي، او زما موافقه واخلي، او ته چې زما دښمن يې زما استازي شي، زه کله هم موافقه نکوم، او نه داسي جلسي ته ورځم او نه تا استازي کوم، څه چې کوي خپل کار مودي بل ځلي ما مه وينه، خو دغه ظالم په دې زه مجبورولم، چې ته به خامخا ما استازي کوي او که مي نه استازي کوې، نو زه ستا په غياب کي ستا استازي يم ، ما ورته په حوصله وويل، زه نه پر تا باور لرم نه ستاسو په محکمه باندي ځه چې څه کوي هغه کوه، زه نه چا ته اختيار ورکوم،او نه څه درته وايم، او نه دي استازي کوم، خو اخر خبره دي ته ورسيده چې بدالفاظ مي ورته وويل اوپه ډيرتکليف سره يي زه پريښودلم، خو ددوی فيصله هم هغه وه چې څه يي کړي و ، لدي وروسته يوه بله جلسه دايره شوه چې هغه بيا دا معلومه کړي، چې ته اوس هم امريکا ته خطر يې که نه سره له دې چې ته دامريکا جنګي دښمن يې،اودغه دويم کميسيون دايډمينستريشن ريويو بورډ په نامه يادېده A-R-B ما دغه اداري ته هم منفي ځواب ورکړ،او نه يم ورغلی، خو ددغه کميسيون فيصله ماته نه ده ابلاغ شوي او په افغانانو کې تر دغه وخته چې زه راوتلم يواځې دوو نفرو ته ابلاغ شوي وه نورورونه لا په تعليق کی وه

څه تورونه او تهمتونه و ، چې بندي دامريکايانو جنګي دښمن کړي،اوامريکاته حق ورکړي چې بې حده بې سرحده يې وساتي القاعده، طالب، دا هغه د سر تکي و ، دې ته ضرورت نه و، چې نور تفصيل ولري، خو ډېر بنديان چې دالقاعدي، او اسلامي امارت سره يې اړه نه درلوده نور مختلف تورونه و ، مجاهد، او يا يې و طالب ته ځاى ورکړي، او ياپې ډوډۍ ورکړي وي، او يا يو مشهور مجاهد يا طالب په نامه پيژني، ياپې ليدلى وي، يا د چاودني، جنګ په نامه تورن وي، ان ځيني ورونه و ، چې دغه يو تهمت هم ورباندي ثابت نه وو، په جزوي شيانو تورن و چې عقل يې نه مني، مثلاً يو سړي دمجاهدينو کوټ اغوستى و، له بل نفر سره تيلفون په جيب کې و، او يوه بل په دوربين کې خپلي مېږې څارلې، او له چا سره دهجرت کارتونه وه، چې ۲۵ کاله مخکې يې اخستي و ، همدي ته ورته تهمتونه وه چې اکثره افغانان همدارنګه بنديان، اوبيا جنګي دښمنان ثابت شوي و .

ما ته ځيني ورونو چې نږدي و تفيصلي خبري کولې او مابه ددوي په حالت ډېر افسوس کاوه .

افغاني بنديان څوك و ، طالب،مجاهد، دموجوده حکومت غړي ، موچي پينه دوز، پښ، چوپان، ژورنالست، صراف، دوکاندار، دمسجد امام، پخواني مجاهد، حتي ددوي خپل ژباړن، او داسي نور، خو په عربو ورونو کې هم ديته ورته خلك وه، چې پاکستان يا پاکستان غوندي نورو دولتوپلورلي و ، مجاهدين، دموسسو کارکوونکي ژورنالستان، طالب علمان، سياسي مبصرين، حتي دذهن په ناديده مفکوره سره، چې مثال يې دبوسنيا شيخ صابر وو. دپښتنو دمنطقو ډېر ورڼه په عربو کې مزدوري کوي او په کال کې يو ځلي اويادوه ځلي کورونو ته راځي دغه ورونه هم نيول شوي او بنديان و ، ويزي به يې ختمي شوي وي

فریاد به یې کاوه . او هغه بندیان چې ددوي په نظر بري شول هیڅ ورنه کول شول ، دري کاله بند چې دوي پخپله وایې چې بیګناه نیول شوي و بی ګنا ساتل شوی و، ان هغه دمجاهد کوټ یې هم باندي ثانت نکړي چې یوه بهانه شی، بیا هم ناهیلي پریښودل شول، دري کاله یي بي موجبه بندیان کړل اوله خپل وطن اوبچیانوڅخه یي لري ساتلي و . چې بندیانو دامریکایانو دا ناروا عمل ولیده او په دي پوه شول چې یواځې دوکه راکوي او ورځ تیروي بیایې په اعتصاب لاس پوري کړ، ځیني بندیانو ډوډۍ نه خوړله او ځینو به ډوډۍ اوبه دواړي نه کولې، او ځینو به یو وخت ډوډۍ اخیستله ،تر دي چې ځینو عربو ورونو تر مرګه هوډ کړی وو، په همدي طریقه دوه سوه پنځه اویا کسه له ډوډۍ خوړلو محروم و ،او شمېر بهٔ یې ورځ په ورځ زیاتیده، څه یې غوښتل، محکمه، د بشر احترام او بس.

۲۲ ورځي دډوډۍ نه خوړلو اعتصاب روان و، او تقریباً دبندیانو ځلور په پنځو کې یې برخوال و ، یواځې مریضان سپین ږیري پاتې وه، ددي لپاره چې دخلکو مشکلات دفع شي دکمپ مسؤول جنرال بندیانو ته وعده ورکړه، چې ځیني مادي دجینوا دکنوینشن مطابق به بندیانو ته حقوقوق ورکوي، خو فعلاً دي بندیان ډوډۍ وخوري او هړتال دي ودروي، شیخ شاکر چې دسعودي دتابعیت درلودونکي و، او په برتانیه کې کډوال ستوګن و، په انګریزي ژبه ښه پوهیدي، او په بندیانو کې یې هم محبوبیت درلود په بندیانو ګرځاوه، تر څو بندیان ډوډۍ وخوري، او اعتصاب ودروي او دا وعده به یې ورکوله، چې بندیان دي خپل استازي وټاکي، هغه به دبندیانو په ستونزو غور کوي او امریکایان به ددغه نمایندګانو سره تفاهم کوي، او دجینوا دکنوینشن ځیني مادې به په دکمپ په داخل کې تطبیقیږي ترڅوپه تفاهم سره مشکل حل سی.

بنديانو اعتصاب وډراوه او ډوډۍ يې شروع کړه، دبنديانو له ما بينه شپږ استازي وټاکل شول، چې دبنديانو مطالبي ترتيب کړي او بيايې له امريکايې مسؤولينو سره مطرح کړي، شيخ شاکر، شيخ عبدالرحمن، شيخ غسان، شيخ صابر، شيخ ابوعلي، اوزه ، د مجلس لپاره انتخاب کړل شوو، موږ کوښښ کاوه چې څومره ژر بايد دبنديانو په مطالبو غور وکړو. او دامريکايانو غولوونکي دسيسو ته ځير شو تر څو بنديان په موږ بدګومانه نشي، دوه ځله دمجلس په کښيناستلوکې ستونزه راغله او موفق نشولو چې سره کښينو، خو په دريم ځل په داخل دکمپ کې سره کښېناستو، په لومړۍ جلسه کې چې دکال ۲۰۰۵ د اګست په اوومه وشوه، په دغه جلسه کې دامريکايانو دمحبس مسؤول هم وو نوم يې(Bomb garner بمب ګارنر) او يو دمحبس قوماندان او يو بل ورسرة و، او شپږ کسه دبنديانو استازي و ، بمب ګارنر لنډ چالاکه سړی چاغ او له چلوډك معلوميده، او بنديانو ته خوبه يې داهم ويل چې زه ابليس شيطان يم، او واقعاً شيطان ته ورته و، لومړی ده په خبرو شروع وکړه، دخبرو متن يې داسي وو، زه امين کمپ غواړم، ستاسو مرسته غواړم، زه په دي پوهيږم چې بنديان تاسو ته غوږ نيسي زه ستاسو سره همکاري کوم، ستاسو فيصلو ته احترام کوم، او ما دامريکا ددفاع وزير رمزفيلډ سره خبره کړي ده، چې تاسي ته ځيني دجينوا دکنويشن مطابق حقوق درکړي، البته انتخاب به يې په موږ پوري اړه لري، بنديانو په خپل وار سره خبري وکړي په جرات سره يي ورته ويل، چې امريکايان دي دمظلومو بنديان شکنجه کول ځورول توهينوونکي، اعمال غير قانوني کړنه، او د بشر ضد اعمال، ودروي نور دي زموږ په عزت او په ديني شرائعو، لوبي نکوي، څلور کاله يې دنيا په دي وغولوله چې تروريستان يې ساتلي دي موږ بې له قانوني کړو په قفسونو کې اچول شوي يو، نور

باید دا چلونه ختم شي ، خو شیطان غوندي امریکایې به هر څه په ځان منل او ویل به یې چې څه تیر شوي هغه تیر شویدي، خو په اینده کې به زه او زماترلاس لاندي امریکایان تاسو ته د بشر په سترګو ګوري،اوانساني احترام به موکوي کڅه ترمالوړ اوترمالاندی خلک ستاسولپاره ښه ژوندنه غواړي. خو دا هر څه د فریب او چل کار و. هر څه وعدي دروغ وي، هیڅ ونه شول دمجلس اعضا له سختو عذابو سره مخ شول له بندیانو جدا شول او چایې معلومات نه درلود چې چیرته به وي. مشکلات بیرته شروع شول خلکو ډوډۍ پرېښودل. په ټوله کمپ کې تقریباً تر دریو سوو ډېر بندیان دي ته چمتو و . چې نوره ډوډۍ ونه خوري او ۲۰ کسه خو داسي هم و چې نور به دامریکایانو په درو غو اعتماد نه کوي، او تر هغو به ډوډۍ، نه خوري او اوبه نه څښي، تر څو یې روح له بدنه جلا کېږي، ډېرخله به اعتصاب کېده خو بیا به دامریکایانو دفریب او دروغو په وعدو ماتیده، خو وروستی اعتصاب تر ټولو سخت او دامریکا یانو دبي اعتمادۍ اعتصاب و، چې زما تر خوشي کیدلو یعني دکال ۲۰۰۵ د سپتمبر دمیاشتي تر یوولسمي پوري یې، دخلکو شمېر زیاتیده، او خلك دمرګ له خطر سره مخامخ کیدل هره ورځ به خلك دکمزورۍ له کبله لویدل ، او بیا به هسپتال ته وړل کېدل، دبیهوشۍ په وخت کې به دواورکول کیده، چې کله به په هوش کې راتلل نو به یې دسیرومونو تارونه له پوزو او رګو څخه غورځول، دوا به یې ځانته نه پرېښودله، او هوډ یې کړی و چې تر مرګه پوري به دغه هړتال ته دوام ورکوي، حوصله او زغم ټولو له لاسه ورکړی و، نوریې دامریکایانو ناروا ظلمونه پر ځانونو نشواي زغملاي، او تر ژوند یې مرګ ته ترجیح ورکړي وه، هسپتال له داسي مریضانو ډك و، او نور مریضان ټول معطل وه، ډاکتران ټول په عاجل ډول لدوي سره بوخت وو

يو خبر خو دا هم ماته ورسيد چې دخلکو حالت خراب شو ډاکټرانو ته امر وشو چې په زوره دوا او خواړه بنديانو ته ورکول شي، خو دډاکټرانو مسؤول جنرال له دې کاره ډډه وکړه چې قانوني مسؤوليت له غاړې واړوي، جنرال چې اوسني ظلم ته يې دوام ورکړی و، ملکي ډاکټران ددې کار لپاره چې پنځه نفره و راوستل بنديانو ته يې په زور خواړه د سپږمو له خوا ورکول، اوويل کېدل چې دغه ډاکټران چې دقانون خلاف خلقو ته په زور ډوډۍ ورکوي په رشوت راوستل شوي دي او د پيسو په مقابل کې يې دا ناروا، او ناجايزه کار کاوه، او دالړۍ دخبرونو له مخې تر اوسه يعني ۱۹ ۱ ۲۰۰۶ پورې دوام لري څه غواړي، دبشر احترام، او انساني حقوق، قانوني محکمه، خو امريکايان دي کار ته احترام نه کوي دیادوني وړ ده چې دافغانستان اسلامي امارت په وخت کې شپږ کسه غربيان په دي جرم سره نيول شوي و ، چې دوی غير اسلامي دعوت کاوه او له خپلو دندو څخه يې ناوړه استفاده کوله، او دوخت دحکومت دقانون خلاف کار يې کاوه، ديوي مياشتي لپاره توقيف شول او محکمه يې هم روانه وه، بدچلند نه دي ور سره شوي،قانوني وکيلان ورکول شوي و ، ملاقات يې ازاد وو، خواړه يې ښه برابر و ، دوه کسه امريکايان پکښې و ، ملل متحد يوه ماده دبنديز ورباندي زياته کړه، سره لدي چې اثرات يي دافغانستان په ۲۸ مليونو وګړو مستقيماً لويدل، خو اوس چې مسلمانان په زرګونو کسان په کلونو کلونو په زندانو کې پراته دي، دعدل او انصاف، او ددنيا داصولو ناري وهي څوک يي غږ نه اوري، او نه يي د قانون منګولو ته سپاري هغه ملل متحد دي هغه دنيا ده – ولي ، ولي-

د ګوانتانامو دبرزخ هدف څه وو

دلته دشك او دسوال دواړه نكتې ځايېدلی شي چې په ګوانتانامو كې زندان جوړول مسلمانان پكښې ساتل دكومې موخې لپاره و، او دامريكايانو په مغزوكې ددې كار پايلې څومره ګټورې وې، ډېر كتونكې په دې عقيده دي چې امريكا هغه برزخ ته دمسلمانانو په وروستلو كې دوې موخې درلودې، اول دا چې دنړۍ ټول مسلمانان چې دامريكا دمعنوي استعمار له پاليسۍ سره مخالفت لري په كلكه ووېروي چې وښيې امريكا دچا له پروا پرته څه چې وغواړي هغه كوي، او دخلكو برخليك هم ددوى په واك كې دى، دويم دا چې كومه هيولا ددوى په نظر كې نقش شوې چې ظاهرايې دتروريست نوم وركړى په هغه جزيرة كې وساتي چې ديوه ملك قانون هم نه پكښې چلېږي او په دې توګه دخلكو په برخليک، عزت او مذهب لوبه وكړي.

بوش چې بې ګناه مسلمانانوته يې ډېر توهينوونكي القاب كارول، تر ډېره په سوچه درو غو سره بريالى شو چې دامريكا ملت او هم دنيا وغولوي، چې ګوياده او دده عسكرو په ګوانتانامو كې دده په اصطلاح سرې خواره تروريستان ساتلې، دنيايي ددوى له شره ژغورلې او ځان يې ددې ابتكار قهرمان ګاڼه، خو دوخت تيريدلو هرڅه په عكس وښودل، دا ثابته شوه چې په ګوانتانامو كې ساتل شوي، بنديان اكثره بې ګناه، بې جرمه دي او په تدريجي توګه خوشي كړل شول، بوش چې غوښتل يې برمته شوي مسلمانان دبلا غوندې معرفي كړي په دې ونتوانيد چې دمحكمې لپاره څوك خپل ملت ته وړاندې كړې چې خپله بې اساسه دعوه ثابته كړي، چې كم تركمه ده په دغه جزيره كې نيم يا دريمه حصه يا څلورمه حصه مجرمين او تروريستان ساتلي دي. ملت او نړۍ ته يې

دروغ ښکاره شول او دنړۍ دنورو هیوادونو فشار دي ته مجبور کړ، چې دګوانتانامو دظلم او بي قانونه زندان دتړلو اعلان وکړي، که څه هم دامریکي دبوش داداري تصمیم نیوونکي په دې عمل سره پښیمانه دي او دا یوه لویه خطا بولي خو بیا هم دامریکي دظلم دپټولو په خاطر خاموشه دي. بالاخره دګوانتانامو دزندان نتیجه څه شوه، دامریکا لپاره ګټه شوه، که دمسلمانانو لپاره تاوان شو، زما په نظر څو مهم اړخونه لري چې دامریکي په تاریخ کې به د هغه دولت لپاره دعار او شرم انځور وي.

یو دا چې بوش ثابته کړه، چې دنړیوال قانون مراعات په بي وزلو او کمزورو دي زورځواکه هیوادونه د نړیوال قانون له چوکاټ نه وتلي دي.

بل دا چې دبشر احترام او حقوق دهغه چا لپاره دي چې په زور سره یې پلي کولي شي نه دمظلوم مسلمان لپاره، دریم دا چې قانون او اصول دامریکا لپاره ددوي په ګټو کې دي نه دیو حقیقت په بنسټ سره.

اوس دغو ټکو امریکا ته څه ګټه ورسوله.

لومړی: خلکو ته اوخاصتا مسلمانانو ته دبشرله حقوقو د تېري کوونکي هیواد په توګه معرفي کېدل.

دویم: دنړیوال قانون تر پښو لاندي کوونکی هیواد په توګه معرفي کېدل

دریم: له امریکا سره دنړۍ دمسلمانانو نفرت ډېرېدل.

څلورم: دظلم په برخلیك اخته کېدل.

پنځم: په اسلامي مملکتو کې دبي ساري بدبختیو پیداکول چې نژدې ده کورنیو جنګونو ته لاره هواره شي. دا هغه څه دي چې دهري ورځي په تېریدو سره دامریکا وقار ته ضربه ورکوي.

بله دا چې امریکا دګوانتانامو په زندان سره هر بندي دځان دښمن کړ، که څه هم په توقیفي بندیانو کې ډیر داسي خلك و چې دامریکا پالیسۍ ته یې ښه راغلاست ویلي وو خو ددوي ناوړه او ناروا بند او دبشر ضد کړنو ددوي دښمنان وګرځول، او په زړونو کې یې دهر امریکايي لپاره ډیر نفرت پیدا شو.

دویم: دګوانتانامو په زندان سره امریکا خلکو ته دشخصیت یوه تحفه ورکړه او هر بندي یې دومره مهم کړ چې دنړۍ دخلکو دپاملرنې تمرکز ورباندي کیږي، زما په اند هغه بندیان چې چایې نوم هم نه و اوریدلی، دګوانتانامو په وجه اوس یو رهبر جوړیدلاي شي، که وغواړي چې دامریکا په ضد څه وکړي یواځي د ځان په عوض یو جماعت خپلولي شي، وايي احمق دومره په بل نه کوي لکه په ځان.

دریم: څرنګه چې تروریست لقب هغه چاته ورکول کیږي چې په خلکو کې ویره اچوي ترڅو خپل هدف ته ورسیږي، دګوانتانامو بي قانونه دظلم او استکبار توقیف ځاي هم په دي نیت جوړ شوي، چې امریکا په خپل بي رحم او ناروا سلوك مسلمانان وویروي، ترڅو دوی ته دسلامۍ او تسلیمۍ غږ پورته کړي، که د تروریست معنی هم ویره اچول وي، نو د امریکا دغه کار یو غټ تروریستي عمل دي، سره ددي چې دوي وايي چې موږ دتروریست په وړاندي مبارزه کوو. همدي ته ورته تروریستي عملونه ورسره ضمیمه کیدلاي شي لکه خلك په پیسو رانیول دخلکو دوژلو یا نیولو په سرجائزه ایښودل.

دافغانستان
استازي او د خلاصيدو زيرى

په ۲۰۰۴/۵/۱۱ نيټه چې دمباركي روژې ۱۲ مه ورځ وه تحقيق ته بوتلل شوم، خو هغه ځاي ته چې مخكې مې نه و ليدلې ميز، كوچونه،نو ر تجهيزات او اي سي يې هم درلودل ، او تلويزيون هم پكښې نصب شوي و، لاسونه او پښې يې د عادت خلاف را خلاص كړل، او له لږ انتظار وروسته يو افغان او دري كسه امريكايان راغلل، دوه امريكايان محققين و ، چې له ما سره يې ښه وضعه كړې وه، او دريم امريكايې نابلده و، چې ځان يې په افغانستان كې دسفارت كاركوونكى معرفي كاوه، او افغان ځان دافغانستان دحكومت له خوا استازي معرفي كړ سلوك يې ښه و، خو بيا هم په شك كښې وم، او كله مې هم زړه نه منل چې دا به دافغانستان استازي وي، خو دځينو ورونو په ښنوا و سلامونو مطمئن شوم چې دابه دافغانستان استازي وي، كله چې مې خبره نوره ورسره اوږده كړه پكښې راته دترحم او شفقت اثار ښكاره شول، خو كله يې هم راسره دپخواني هيئت په څير سلوك ونكړ، او وروسته مې دوه ځلي ورسره نور وكتل يو ځلي خو د ډوډۍ دعوت و، چې په لومړى ځل مې دخلورو كلونو پس هغه خواړه وليدل چې موږ ورته خواړه ويلي شو چې داحترام مناسبت پكښې په ځاى شوي و،له حده ډېره ډوډۍ مې وخوړه، ميوه او پيپسي هم پكښې وه، استازي وعده راسره وكړه، چې زما په خلاصيدلو كې به كو ښښ كوي، خو ددي با وجود دامنيتي دلائلو له مخې يو كال بيا هم پاتې شوم، ما هم موافقه درلودله چې دامريكايانو دژوند يو له هديرو څخه ووځم اوخپل وطن ته راوګرځم خوشرايط راته نه معلوميده، وروسته نور محققين راته راتلل او په هره

اونۍ کې به يې يو دوه ځله ليدلم په ځينې موضوعاتوکې به يې راسره تحقيق کاوه، او بيا چې به مي څه خوړل هغه به يې راکول او څه شي ته چې به مي ضرورت و راکول به يې، معامله انساني شوه او بد رد ويل پکښې نه و ، او دژوند ځيني شرائط برابر شول خو د نورو ورونو بيا هم هغه حالت و، چې کله به ما دمحقق څخه څه شي تر لاسه کاوه نو نورو ورونو ته مي ورکاوه، خو هر څه نه و يواځې عطر وشامپو چې تر نورو يې کيفيت ښه او دزيتون غوړي هم و

تر مياشتي دوو پوري خبره ګرمه روانه وه، خو بيا سره غلي غوندي شوه او استازي هم ماته ويلي وه چې ديوي مياشتي په اوږدو کې به راځي خو خبره له دوو درو واوښته ماته بيرته شکونه غالب شول ، اميد مي قطع شو خو دمحققينو وضعيت تغير ونه کړ سلوك او معامله يې ښه وه اوډېرډېر به يې راته ويل چې ډېر ژر به ولاړشي يواځې، داستازي خبره ده چې راشي، دکال ۱/۱۱/۲۰۰۵ په لومړۍ ورځ محقق راته زيري راکړ، چې په بله اونۍ کې نمائنده راځي او تا به ورسره بيايې، خو مخکي له دې به تا بل ځاي ته انتقالوي چې وار خطا نشي خو بيا هم مطمين نه وم ځکه دامريکايانو دروغ دومره ډېر و چې پکښې رښتيا په ډېر زحمت موندل کيدل، خو دمحبس نورو وّرونو به زما پر سادګي هميشه خندل او راته ويل به يې چې دتعجب خبره داده چې څنګه ته دامريکايانو خبري ته اعتبار ورکوي، او ځينو ورونو خو به قسم هم کاوه چې دا يوه دسيسه ده، او يواځې دروغ دي ستا وتل له دي ځايه تر څو نور خلك دلته وي شوني نه دي، خو ځيني نور خلك چې په موجوده حکومت کې يې کار کاوه او د ډېر فساد، او چور، وغلا، په وجه امريکايانو بنديان کړي و ، هم په دي خبر شول ، بيا به يې زما دازارولو لپاره په خپلو منځو کې په زوره ويل چي موږ که بنديان شو نو

دوه دري کاله به وي، امريکايان خو زموږ دوستان دي بيرته به مو خوشي کړي پيسي او وظيفي به هم راکړي، غم ددغو خلکو دي چې عمر به يې ټول دلته تيريږي چې مطلب به يې زه وم. خو ما دځان سره ويل الحمدلله چې څه راباندي تيريږي يا تير شول نو داسلام لپاره وو ماخوقتل، غلا،اودي ته ورته څه نه دي کړي،خو افسوس ددغو خلکو په حالت دی چې هم يې دافغانستان او اسلام سره خيانت وکړ ، او هم بنديان دي دداسي بند يوه اونۍ هم زما د ټوله ژوند تر بند اوږده، او دردمنه ده. الله دي هر څوك ورڅخه وساتي.

بله اونۍ داخله شوه، ما به په زړه کې ويل چې څنګه به شي خو بياهم وارخطا نه وم، ځکه پوره اطمينان مي نه کيده، دهفتي په لومړۍ ورځ بل ځاي ته بوتلل شوم، چې مخکي مي نه ليدلي و، او نه مي اوريدلي و. دژوند ټول شرائط پکښي برابر و ، فرش کړې خونه جدا حمام، يخچال، تلويزيون، صابون، شامپو دخوړلو ميوي ايرکنديشن او دچايو ايشولو تجهيزات برابر و ، چې په لومړي ځلي مي په خپل لاس شين چاي جوش کړ او ومي څښه چې ما يې له ډيره وخته ارمان درلود، محقق راته راغی او راته ويې ويل نور ته ازاد يې مبارکي يې راکړه او ددي منطقي مسؤول جنرال هم راغی مبارکي يې راته وويله خو محقق ويل چې سبا ته به استازي راځي او بيا به دتګ معلومات درکړي، نورو ورونو ته مي ډيره انديښنه وه چې په وچو شونډو ژوند کوي، ډوډۍ نه خوري او اوبه نه څښي. څه دبشر احترام او قانون دی؟.

دويمه ورځ په څلورو بجو استازي راغی او راسره کښيناست دکور معلومات يې راکړل او دافغانستان له حالاتو يې خبر کړم ، راته ويې ويل چې سبا په ۱۲ بجو دشپي به انشاء الله پرواز وي، خو تر هغو پوري به ته استراحت وکړې ، ما دمحبس دوضعي راپور هيئت يا استازي ته ورکړ،

او ورځخه ومي غوښتل چې دامریکایې مسؤولینو سره ووینې او دبندیانو دوضعي په ارتباط خبره ورسره وکړي ده وعده وکړه چې دا کار به حتمي کوي، سبا سهار بیرته هغه ځای ته بوتلل شوم چې د سزا لپاره جوړ شوي و هلته بیا قلف او دپخوا حالت شو، خو دې ته په تمه وم چې دسره صلیب استازي راځي راسره ګوري، چې دمعمول له مخې هلته قانون هم داو، چې تر وتلو وړاندې به سره صلیب ورسره کتل چې ملك ته د تګ موافقه یې واخلي که څه هم امریکایانو ورته اعتبار نه ورکاوه. خو له دې نه مخکې یودم څو امریکایان له تلویزیوني کامرو سره غرفې ته راغلل او یو دپښتو ژباړن یې مل و، یوه دوسیه غوندې کاغذونه یې په لاس کې و، چې پر انګریزي ژبه لیکل شوي او په پښتو ژبه ژباړل شوي و ، په انګریزي ژبه ابلاغ اوژباړن به په پښتو ژبه ورسره بدرګه کول !!

څه وو- څو مادې وې چې باید ما امضا کړې وای او منلي مې وای خو په داسې حالت کې چې دېرېښودلوزیري درکوي ،اونري تهدید هم ورسره مل دی په پارچه کې لیکل شوي و چې ماته یې دهغې د لاسلیك کولو وویل.

لومړی، بندي په خپل جرم اقرار کوي، دامریکاله متحده ایالاتو څخه بخښنه غواړي، او دخوشي کیدلو په هکله یې چې امریکایې جرم معاف کړ مننه کوي.

۲- بندي دالقاعدي او طالبانو غړی وو، بیا به له هغوی سره تماس او علاقه نه ساتي اوکمک به نه ورسره کوی.

۳- بندي به بیا په تروریستي اعمالو کې شرکت نه کوي.

۴- بندي به بیا دامریکا او دهغوي دمتحدینو پر ضد هیڅ نوعه سیاسي او نظامي فعالیت نکوي.

خو که چيري بندي ددغو مادو تخلف وکړي بيرته به نيول کيږي او تر خپله ژونده به به بندکې ساتل کيږي.

دليك پای - د بندي دلاسليك ځاي.

زه ډېر حيران شوم او راغلي امريکايان لوړ رتبه خلك و اوبر تلويزيوني ويډيو باندي ټول ريکارډ شول ، خو ما لاځواب نه و ورکړي کاغذيې را وړاندي کړ، چې لاسليك يې کړم، خو ما بيرته کاغذ په غصې سره ورروغورځاوه او دځواب په ويلو سره مې داسې خوله پرانسته، زه مظلوم يم مجرم نه يم، کله هم خپل جرم نه منم، کله هم بخښنه نه غواړم، کله هم له امريکا څخه دخوشې کيدو مننه نه کوم کوم جرم مي کړی چې قانون ورته جرم وايي، کومي محکمي او کوم قانون مجرم ثابت کړي يم!!!

۲- زه طالب يم طالب به يم، خو دالقاعدي غړيتوب نه لرم

۳- په کوم تروريستي عمل کې مي لاس وو، چې بيا به يې نه کوم راته يې و ښيئ که رشتينی ياست؟

۴- افغانستان زما کور دي، پر ما څوك حق نلري چې په خپل کور کې مي دکور دچارو بند کړي، او په داسي حال کې چې دکور مالك زه يم او بل څوك عارضي يرغلګر ما بندوي.

۵- بندي خو اوس هم وم په کوم قانون او ولي بندي وم، بيا مي هم بې له دليله بندي کولي شي نو له همدې لامله دلاسليك ضرورت نشته او نه يې امضا کوم!!

خو دوي په ډيراصرار سره راته وويل چې که دغه کاغذ لاسليك نه کړي، نو ته خوشې کيدلي نشي خو ما ورته منفي ځواب ورکړ، که مي عمر هم تير شي دابه ونه منم چې مجرم يم، څو ځله بهر ولاړل او بيا به راغلل چې کاغذ ورته لاسليك کړم خو لاسليك مي نه کړ، په څلورم ځل

يې راته وويل چې يو څه خو وليکه په خپل لاس سره يې وليکه چې دغه مادي نه مني څه چې ته مني هغه وليکه ، داړتيا له مخې مي قلم را واخيست او لاندي ليکنه مي وکړه: « زه مجرم نه يم کله مي هم دجرم مرتکب نه وم يومسلمان مظلوم يم پاکستان ،او امريکا له ما سره ظلم کړيدي، څلور کاله يې بي برخليکه ساتلي وم، موافقه کوم چې دامريکا په ضد به په نظامي عملياتو کې برخه نه اخلم.» والسلام.

دا مي لاسليك کړ او دوي راڅخه ولاړل ، زه په چورت کې ډوب پاتي وم، چې دوي به دا ليکل څنګه مني او دوي کولاي شي چې هر څه بدل کړي. په هرصورت له دې لږ وخت وروسته دسره صليب استازي راغلل راسره کيښناستل او دخوشي کولو زيری دوی هم راکړ، خو لږ وروسته يې راته وويل چې ته موافقه لري چې افغانستان ته ولاړ شي که نه؟

ما ورته وويل که موافقه و نلرم، نو تاسو را سره څه مرسته کولاي شئ او که به په دغه محبس کي پاتي يم، دوی خپله ناوسي وښودل چې مونږ څه نشو کولاي بيا هم دامريکايانو کار دي، رښتيا هم دوي ناوسه وو، او ما بله چاره نه درلوده يا راتګ افغانستان ته، يا بند خو افغانستان زما کور دی زه ورسره مينه ، محبت لرم، خو يواځې له دوي څخه مي دا معلومولہ چې دڅه لپاره راڅخه پوښتنه کوي چې په وس کې مو هم څه نه وي، او دامريکايانو ناروا وو ته قانوني بڼه ورکوئ، دسره صليب مراسم خلاص شول ، بيرته پنځم کمپ ته بوتلل شوم چې له خپلو بندي وروڼو سره خدای پاماني وکړم، هلته وروڼه سپېره لکه له قبرو چې را ايستل شوي وي ، په يوه قفس کې وسره راټول کړای سوی وه ، چې زه هم ورغلم، تقريباً يو نيم ساعت ورسره کښېناستم او بيا ترې رخصت شوم، رښتيا هم چې دځان خلاصيدل راته بدښکاريدل،ځکه چې ددين وروڼه مي راڅخه دژوند په بدحالت کې پاتې کيدل، که څه هم ټول وروڼه زما

په خوشي کېدلو خوشحاله و ، په پنځم کمپ کې مي يوائې له افغانانو سره وکتل صرف اته نفره هلته و ، چې مخکي مي یاد کړل ، خو له عربو ورونو سره دکتني اجازه رانکړل شول، له هغه ځايه لومړي کمپ ته بوتلل شوم په لومړي کمپ کې مي له افغانانو څخه بيا رخصت واخست، بيا څلورم کمپ ته راغلم، په څلورم کيمپ کې مي له ټولو ورونو څخه رخصت واخيست له عربو او افغانانو ټولو څخه، وروسته بيرته هغه ځای ته بوتلل شوم چې څه استراحت وکړم، او ډوډۍ وخورم، يوولس بجي وې لمونځ مي ادا کړ ډوډۍ مي وخوړل ويده شوم، پر يوه بجه بيرته راوېښ کړل شوم دموټر په واسطه ميدان ته راوستل شوم، او په هغه پټه مي لاسونه تړل شوي و ، چې لومړی ځل به دوي بند يان ورباندي تړل، دموټر دروازي خلاصي شوي دسيمې جنرال سرښکاره کړ، او عسکرو ته يې امر وکړ چې له لاسو څخه يې پټۍ خلاصي کړئ، او له موټر څخه يې لاندي ښکته کړئ دهوايي ډګر ټول ګروپونه مړه شول، چې مخته مې وکتل يوه الوتکه پرواز ته چمتو ولاړه وه ورنږدي شوم، يوې خواته امريکايان و ،او بلې خواته افغان راغلي استازي ولاړ و، چې په رسمي ښه يې دافغانستان راغلي استازي ته تسليم کړم، استازي دخوشي کولو مبارکي راکړه، او راته ويې ويل چې الوتکي ته وخيژم، دا وروستی ځل و، چې دامريکايي عسکرولغړن درانه لاسونه مي له اوږو بيرته شول او په خپلواک ډول الوتکي ته وختلم، وړه جيټ الوتکه وه چې افغان هيئت له ځانه په کرايه راوستې وه، جنرال الوتکي ته راوخوت او ګوډ باي Good byيې راته ووايه او څلور کسه نور امريکايان هم په الوتکه کې و ، دالوتکي عمله څلور نور امريکايان وو، داسي معلوميدل چې امنيتي کسان وي سره لدې چې الوتکه دشخصي شرکت ملکيت وه، دشپي دري بجي وي چې الوتکه هواته والوته، افغان هيئت

راته افغاني کالي او لنګوټه راوړي وه، په الوتکه کي ازاد وم ښه په راحت سره مي دالوتکي په داخل کې تګ او راتګ کاوه، تشناب ته تلم ويده کيدم او ډوډۍ اونوري ميوي راکول کيدلي، لس ساعته وروسته الوتکه په انګليند کې دتيلو لپاره ښکته شوه له يوه ساعت درنګ څخه بيرته هوا ته والوته، تر اوو ساعتوروسته دکابل پر خواجه رواش هوايې ډګر ښکته شوه، خو کابل له څلورو کلو وروسته راته ډېر نابلده ښکاره شو په ځانګړي ډول په هوايي ډګرکې دنوي تغيراتو له امله چې امريکايانو دومره امنيتي کوځي پکښي ايستلي وي چې نږدې کوچني ښار معلوميده دخاورى ډکى بوجى اوسيميتى ديوالونه، دکابل په هوايي ډګر کې مي دشکر سجده وکړه او وروسته تاکل شوي ځاي ته بوتلل شوم، اوس مي نږدې لس مياشتي پوره شوي په کابل کې په هغه سراي کې اوسيږم چې دموجوده حکومت له خوا کرايه شوي دي، له خپلو اولادو سره ژوند کوم امنيتي چاري مي دحکومت پر غاړه دي او دموجوده حکومت په خبره ديوه کال لپاره خوبه شرائط همداسي وي خو کله چې کال پوره شي نو بيا نه پوهيږم چې څه به کيږي.

له ټولو ورونو مسلمانانو څخه دځان او ټولو مظلومو ورونولپاره ددعا غوښتنه کوم الله دی ټول ورونه دکفاروظالمانودتوقيفونواوهم دټولوزندانونو په خيرسلامت راخلاص کړی الله رب العالمين مو دي تردې له سختو ازموينو وساتي، او په امتحانونو کې دي الله (ج) دبري توفيق راکړي.

په ګوانتانامو کې
دمظلومو بندیانو شهادت

که څه هم ما خپل کتاب ختم کړی وو اوچاپ ته مي چمتو کړي وو، چې په ډير تاسف سره مې دجون په ۱۱ مه کال ۲۰۰۶ کې په ګوانتانامو کې دمظلومو بندیانو دشهادت خبر تر غوږ شو، دايو بي ساري ځورونکی او زړه پرې کوونکی عمل وو، چې دامریکا دظلم په توقیف ځاي کي يې صورت ونیوه، زه دخپلو ورونو لپاره له لوی خداي(ج) څخه دجنت الفردوس غوښتنه کوم او قریبانو ته يې جمیل صبر غواړم، که څه هم دالومړي ځل نه دی چې د امریکا په عسکري تم ځایونو کې مسلمانان خپل ژوند له لاسه ورکوي، خو دګوانتانامو لپاره دا لومړی ځل وو چې داسي کار صورت ونیوه، اوس دا معلومه نده چې دا واقعه څنګه پېښه شوې او دغو درې مظلومانو څنګه خپل ژوند له لاسه ورکړ،دلته یواځي یوه مرجع ده چې معلومات ورکوي چې هغه امریکایان دي، چې ددوی دعوه کړې چې بندیانو له خپلو تجهیزاتوڅخه استفاده کړي او ځانونه يې خپله وژلي، زه پخپله دامریکایانو په یوه خبره هم باور نه کوم او نه وربانديي باور کولي شم، ځکه دزندان په ترخو شیبو کې ماته لویه تجربه دا پیدا شوه چې امریکایان ددرواغو استاذان دي او دخلکو دغولولو لپاره په درواغو هېڅ پروا نکوي، همدارنګه يې له موږ سره ګوزاره کړي چې دتوقیف په وخت کې ما ددوی په ویناوو کې بیخي رشتیا نه شول پیدا کولی، ان دوخت په تېرېدلو کې به يې دروغ راته ویل: مثلاً که به لس بجي وي نهه یا یوولس به يې ویل، همداراز د ورځ اوتاریخ په اړه. والله اعلم

که بالفرض ددوي په وينا اکتفاء وشي اوس بايد دې ته ځير شو چې ولې؟ او څوک ګرم دي؟ او ددغه مظلومانو دقتل مسئوول څوک دي. لکه چې ما مخکې دايادونه کړې او بيايې هم کوم، چې دامريکا دعسکرو بې پروا اوله تعصب څخه ډک چلندچې له سپکوونکيو کړنو څخه برخمن وو، بيخي دزغم نه و، او بندي يې دي ته مطلق مجبوراوه، چې بې تفاوته پاتې نشي، څرنګه چې دامريکايانو لخوا له بنديانوسره له ظلم پرته بل چلند نه وو، نو ټول بوج او فشاريواځې دبندي به زړه پاتې کيده، البته دوخت په تيريدو سره دټولو بنديانو دروحي ناروغۍدپيداکيدو سبب کيده او همداسې وشوه چې زما په اند په سلو کښې سل بنديان په دغه مرض مبتلا شول، روحي يا ډيفريشن هغه مرض دی چې انسان ته لږ شيان دغرونو غوندي ډېروي همدارنګه دوخت په تيريدو سره انسان په ځينو حالاتو کې خپل کنټرول او حواس له لاسه ورکوي او ډير خطرناکه اعمالو ته زړه ښه کوي.

دګوانتانامو په بنديانوکې ددې ناروغۍ پيداکېدل او ښه تقويه کيدلو هغوی ترډي حده راورسول چې ځينې لاملونه يې لاندې هم يادولی شو.

اول: دقانون نه موجوديت

دويم: بې ځايه اونا قانونه سزا ورکول

دريم: دعسکرو بد سلوك او تعصب

څلورم: دبرخليک نه معلوميدل.

پنځم: په انفرادي ځايونو کې دډېر وخت لپاره ساتل.

شپږم: دمذهبي شيزونو توهين لکه قرآن الکريم

اوم: د بوختيالپاره دکتابونواو نورو څه نه ورکول ترڅو خلك يواځې دفکر په تال کې وځنګيږي.

اتم: دبې خوبۍ سزا ورکول چې تر میاشتو، میاشتو پورې وي، چې په نتیجه کې یې سړي هرومرو په عصبي او روحي مشکل اخته کیږي.

نهم: توهیني سزا ګانې لکه بې ستره او بربنډ کول.

لسم: بندیانو ته دهغوی دکورنیو په اړه له اندېښنې ډک معلومات ورکول، دمثال په ډول یو بندي ته دمحقق له خوا ویل کیدل، چې پلار، ورور یا زوی، دې مور نیولی ، یا مو وژلی دی چې تبعا دانسان په دماغ بوج راولي که څه هم دې ټکي به حقیقت نه درلود.

یوولسم په ښه طریقه: دمریضانو علاج نکول چې دبندیانو به ځانته او خپلې روغتیا ته اندېښنه وه .

دیارلسم: دلیکونو ځنډ او ځنډ لکه دلیکونو دسطرونو خرابول ترڅو دسړي په ذهن کې شك ځاي ونیسي.

که چېرې دا ټوله عوامل په یوه سړي بوج شي ، نو طبعي ده، چې دخپل ځان کنټرول له لاسه ورکوي، او کله خو په ځان باندې نه پوهېږي چې څه کوي او خیریږې په څه کې دی، په هر صورت اوسنۍ پیښې که چیرې دامریکایانو په وینا دبندیانو له خوا صورت نیولې وي، نو ټول عوامل یې چې داسې خطرناك کارته انسان هڅوي دامریکایانو له خوا برابر شوي دي، چې هغه دبشري حقوقو، دامریکا دملي اساسي قانون، دبین المللي قانون تریښنو لاندې کول دي، اوس عمده سوال دادی ، چې ددغه جرم مرتکب څوك دی؟ او په جرم کې څوك شریکان دي؟ امریکایان او دهغوی سالار بوش خو پړه دبندیانو پر غاړه اچوي او هغه ددې کار مرتکبین بولي، خو که حقیقت ته ځیر شو نو ددې جرم مرتکبین ټول امریکایان دي، ځکه دا هم دوی دي چې د امریکا حکومت ته یې دداسې ظلم د دوامدارساتلو اجازه ورکړې ده، چې هغه ددوی دملي او بین المللي قوانینو خلاف دي، سره لدې چې حکومت دخلکو

لخوا منتخب حکومت او دهغه ملك داساسي قانون په پلي کولو مکلف دي.

افغانانو ته زما په اټکل دحل لاره !

افغانستان دهرافغان وګړي کور او ددغه کور غړي په دغه کور کې بې له تبعیضه او توپیره حق لري، هیڅ یو څوك ددي حق نلري چې ددغي خاوري بچي ددغه هیواد له حقوقو څخه محروم کړي دمذهبي دود دملي امنیت، او تحفظ، او دسوکاله ژوند لپاره، او دملي اقتصادي فرهنګي ګټو په خاطر چوپړ دهر افغان دنده ده ملي پیوستون، قومي توافق، دمذهبي، ملي عنعناتو، پر بنسټ دټولو وګړو بریالیتوب دی، خداي (ج) دي وکړي چې دا بریا د ټولو ورونو قومونو په برخه شي، او خپلواك هوسا افغانستان ولرو.

د پام وړلوی هدف افغاني وقار، خپلواکي، په اسلامي چوکاټ کې افغاني دودونو ته احترام دي، او دا هغه څه دي چې افغانانو تردي وخته په مضبوطو کلکو متو، داتفاق په قوي عزم دځان په وینو، دلوي خداي (ج) په نصرت سره ساتلي دي، چې دتیرو استکباري امپراتوریو شوم هدفونه يې خنثي کړي دي چې دهر زمان مستکبرینو په سخته او نرمه لهجه سره پلي کول غو ښتل، دا ځکه خپلواك افغانستان تر ډېره وخته سالم، او دخپل پریکړي واکمن او له غلامۍ څخه ازاد پاتي وو، چې داتفاق اواز به يې، دلوي خداي (ج) په مرسته دهر بدخوااوبدغوني، په مقابل کې زمزمه کاوه که په تاریخ کې دافغانستان تیرو دودونو ته ځیر شو کولاي شو پوره پوهه پیدا کړو. دغلیمانو شوم اهداف په تیرو پیړیو کې، چې مستقیم او غیر مستقیم راتلل یواځې دحکومتونو په متو نه دي خنثي شوي او که په ډاګه کړو لویې ناروغۍ او سترې بدمرغۍ

دحکومتونو لخوا پیدا شوي دي، چې دقدرت د ساتلو، او دپردیودخوشحالولو لپاره، او دشخصي ګټو له خاطره وي ، خو دحل لپاره یې بیرته یا ملي پاڅون، او یا ملي وحدت دوا شویدي، چې افغاني زلمیو دسر په قرباني او مضبوطو متو کړي دي، لویه ستونزه چې دپخوا سره توپیر لري داعتماد مسئله ده اعتماد هغه نالیدلي باور دي، چې غیر محسوس ورباندي حساب کیدلای شي، خو هم دغه عنصر په نئني افغانستان کي کمزوری شوي دي حتی دبینه تللی، ددغه عنصر مضبوطول په ټولو افغانانو سره کیږي، افغان طبیعتاً اسلام پاله قوم دي، نو مشکلات یې هم یواځې له دغې لاري ځخه ښه حل کیدلي شي، خو مهمه داده چې دي لاري ته تر نورو لارو ترجیح ورکړو، سیاسي نیمګړتیااودهغه پراخه لمن که څه هم ټول افغانان پکښي ځایېدلي شي، خو ښکاره خبره داده چې هرافغان قوم تېرځانګړي ارز ښت، ځانګړي رول اداکولي شي چي هغه نیمګړتیاپوره اوډکه کړي،اوددغي نیمګړتیا ډکول دافغانستان دستونزو اصلي حل دي، دحل لپاره دتوافق لټون اړین دی لوی عنصر یې داسلامي ملي عنعناتو درناوي او ورته غاړه ایښودل دي اسلام زموږدجامعي چوکات دی نوری ټولي چاری به په همدي چوکات کی صورته نیسی که څوک ددغه چوکاټ ترحدځان باسی نوبیله بدمرغی نه بله نتیجه نه لری ، دریه دره بیچاره افغانستان چې دلوبو ډګرګرځیدلي دی، په مختلفو نومونویې وګړي وژل کیږي، ترور کیږي، اغوا کیږي، بندي کیږي،پردي یې په کورونو ،ښځو، ماشومانو کې لویږي، او څوك دوطن پریښودلو ته مجبوریږي، دتروریست، قاچاقبر، منافق، زندیق، وطن پلوري، او داسي نومونو نور هم سره بیلیږي، دا ټوله هغه نیمګړتیا وي دی چې موږ یې له مینځه وړلو ته سخته اړتیا لرو - که څوك وربانديِ پوره پوهیدلي وي باید ددي کوښښ

وکړي، چې دافغانستان سراسري پریکړه لاس ته راوړي، او په پلي کولویي بریالي شي، او دا لاس ته راوړنه به دنیمګړتیاوو دکولو ته لاره پرانیزي، پر همدې لاره به انشا الله دهدف منزل ته نږدې کیږو،هم دا ابتکارپه خپلو منهوسره کیدلای سی.

ګرانو مؤمنو مجاهدو ورونو او خویندو په دې کې شك نشته چې ټوله به دخپلواك سوکاله ملي افغانستان په هیله یاست، او ددې لپاره به دعاوي او کوښښ کوئ، خو دا هلې ځلې به تر هغو پوري ګړندۍ ساتو چې دافغانستان دلوي کور وګړي، په خپل کور کې دخپل ژوند دسمسور تیالپاره سره مله شي، او کورنی کړکیچ چې تر ټولو سترغم دی به پشپړه توګه نابود شي، او داسلام دلوي رحمت تر سیوري لاندې ژوند ترسره شي.

والله الموفق والمعان

شمیره	سرلیک	مخ
۱	سریزه	۱
۲	کړېدلي انځور	۸
۳	دکوره ایستل	۱۱
۴	په پېښور کې	۱۴
۵	امریکایانو ته تسلیمي	۱۷
۶	په کښتي کې حالات	۲۰
۷	دکښتي څخه بګرام ته انتقال	۲۳
۸	بګرام ته رسیدل	۲۶
۹	په بګرام کې دتحقیق مرحله	۳۰
۱۰	کندهار ته انتقال	۳۵
۱۱	په کندهار کې دتحقیق مرحله	۴۰
۱۲	په کندهار کې د ډوډۍ نظام	۴۵
۱۳	دوي هیښونکي قیصي	۴۸
۱۴	څو جالبي پیښي	۵۲
۱۵	دکندهار څخه ګوانتانامو ته لیږدونه	۶۰
۱۶	ګوانتانامو ته رسیدل	۶۵
۱۷	دري ډوله عسکر	۶۸
۱۸	دامریکایي عسکرو تبدیلي	۷۲
۱۹	دګوانتانامو لمړی کمپ	۷۵
۲۰	دډلتیا دوهم او دریم کمپ	۸۰
۲۱	پنځم او څلورم کمپونه	۸۶
۲۲	څلورم کمپ	۹۰
۲۳	دافغانستان وفد یا هیئت	۹۳
۲۴	څه لیدلي واقعات	۹۵
۲۵	دوهمه نادره	۹۹

13 4 . 3842 Z AA 1426 7

۲۶	پنځمه پیښه	۱۰۲
۲۷	له قرانکریم سره دامریکایي عسکرو معامله	۱۰۵
۲۸	دعبدالله خان دخولي انځور	۱۰۷
۲۹	دځو بندیانو اوریدلي انځورونه	۱۱۰
۳۰	دیوه بل ورور قیصه	۱۱۶
۳۱	ددرواغو معلومولو ماشین	۱۲۳
۳۲	دامریکایانو تحقیق	۱۲۵
۳۳	نمایشي محکمه	۱۳۲
۳۴	دګوانتانامو دبرزخ هدف څه و	۱۴۰
۳۵	دافغانستان استازي او دخلاصون زیري	۱۴۳
۳۶	په ګوانتانامو کې دمظلومو بندیانو شهادت	۱۵۱
۳۷	افغانانو ته زما په اړکل دحل لاره	۱۵۴

PROPERTY OF ACKU 16130

پیژندنه

ښاغلی ملا عبدالسلام ضعیف د مرحوم ملا نور محمد زوی او د مرحوم مولوی سردار محمد لمسی دی، چې په ۱۳۴۶هـ لمریز د غبرګولي په میاشت کې د کندهار ولایت په پنجوایي ولسوالۍ کې زیږیدلی دی. لومړنۍ زده کړه یې له خپل مرحوم پلار څخه کړې دي، خو کله یې چې په ۱۳۵۵هـ لمریز کال کې پلار وفات شو، نو بیا یې له ورور څخه زده کړې پیل کړې او ښوونځي ته به تـه. نوموړی لا دوه کلن نه و، چې د مور د رحمت سیوری هم ترې واخیستل شو او د تل لپاره یې له غېږې بې برخې شو.

په ۱۳۵۷هـ ل کال د کمونستانو له کودتاه دوه میاشتې وروسته پاکستان ته مهاجر شو او هلته یې تر نهم ټولګي پورې زده کړې وکړې، چې ډېر وخت به اول نومره و.

تر دې وروسته یې جهادي جذبه راوپارېده، سره له دې چې کوچنی هم و، خو بیا هم د خپل مرحوم پلار له یوه نږدې ملګري ملا محمد صادق اخوند سره یې د پنجوایي ولسوالۍ په نلفام کې په صدقیه جبهه کې جهاد پیل کړ او خپلې دیني زده کړې یې هم روانې وساتلې. په پای کې د همدې جبهې مرستیال وټاکل شو، چې د مجاهدینو تر بري پورې یې د همدې جبهې د مرستیال هم د طالب او هم د مدرس په توګه دنده ترسره کوله. د مجاهدینو تر بریالیتوب وروسته د خپلو پاتې زده کړو د بشپړولو لپاره بېرته پېښور ته لاړ. هلته یې د حدیثو د تخصص دورې ترڅنګ اقتصادي، سیاسي او د انګلیسي او عربي ژبو زده کړې هم پیل کړې.

د طالبانو د اسلامي تحریک له پیل راهیسې له دې تحریک سره ملګری شوی دی. د هرات له فتحې وروسته د هرات د مرکزي بانک مسوول وټاکل شو. تر پنځلسو میاشتو دندې وروسته د ملي دفاع وزارت اداري ریاست ور په غاړه شو. تر شپږو میاشتو دندې وروسته یې استعفی ورکړه، خو درې میاشتې وروسته په ۱۳۷۸کال د کانو او صنایعو وزارت د مرستیال په توګه وټاکل شو. یو کال وروسته په ۱۳۷۹کال د ترانسپورت عمومي رئیس او په ۱۳۸۰هـ کال په اسلام آباد کې د افغانستان لوی سفیر وټاکل شو، چې د ۲۰۰۱ زېږدیز کال تر پایه هلته و. د ۲۰۰۲ زېږدیز کال د جون په لومړۍ د پاکستاني چارواکو له خوا په امریکایانو وپلورل شو او پوره درې کاله او لس میاشتې یې په امریکایي زندانونو کې تېرې کړې، چې په دې موده کې د قرآن عظیم الشان له تجوید سره د حفظ ستر نعمت هم ورپه برخه شو، چې په پای کې د ۲۰۰۵ زېږدیز کال د سپتمبر په یوولسمه امریکایانو د کرزي موجوده حکومت ته وسپاره، چې اوس پخپله هم په کور کې زده کړې کوي او هم خپل بچیان روزي.

الله ج دې خوښ، هوسا او اوږد ژوند ورکړي